

Edebiyat Defteri

Ozanca -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
29 Kasım 2023 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

YEŞEREN UMUT

Köyler serpilmiş dağların yamaçlarına,
Çok uzaklardan göz kırpan yıldızlar gibi
Çık dağların doruğuna hele bir bak,
İçin ısınır karakışın ayazında.

Ben öğretmendim Çatalkaya köyünde.
Çaresiz kalmıştım kar yollarımı kestiğinde.
Elmalı köyünde doktordum,bebeleri yaşama döndüren.
Harşit Çayı geçite kapandığında,
Umut ekmişim umutsuzluğun üzerine.

Turnalarla paylaşmışım sıla özlemimi,
Yaşamadım yalnızlığın kahredici sıkıntısını.
Hep sılayı yaşadım gurbette,
Yıldızlar kadar uzaktaydı benden.
Hemencecik ulaşırdım ellerimi uzattığımda.

Yitik sevda koymuştum adını düşlerimin.
Destansı bir yaşamla akarken zaman;
Koşmuşum ardı sıra.
Birlikte yaşarken sevinci,üzüntüyü.
İlmek ilmek sevgiyi dokumuşum yüreklere.

Tohumlar ektim, güneş yanığından kavrulmuş
Bakır renkli kıraç topraklara.
Sulamışım yüreğimden süzülerek çağlayan
Abıhayat ırmağının sularıyla...

Bir de baktım ki
Çimlenen tohumlar fidan olmuş,
Fidanlar ağaç,
Meyveye durmuş ağaçlar
Baharla birlikte.
Ufukta yaz var günlük güneşlik.
Ufukta yeşeren umut....

Bayram Ali BAYRAM

[alt_cizgi][/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/23653/yeseren-umut.html>

ANADOLU

Uygarlıklar yeşeren çağların ötesinden,
Yüreklerle kazınmış, türkülerin izi var.
Geleceğe yol çizmiş, bağlamanın sesinden,
Bam telinde inleyen çözülecek gizi var...

Tarih asırlar boyu üzerinden yol almış,
Destanların koynunda zaman uykuya dalmış.
Sona ermemiş yaşam, anılarda yer almış.
Çağlayan her pınarda, aşıkların gizi var...

Anadolu el ele halaylarla tutuşmuş,
Horonlarla barlarla, kutlu günlerde coşmuş.
Güven dolu duyguyla, ebede doğru koşmuş.
İçi kan ağlasa da her an gülen yüzü var...

Türkülerle ağıtlar,destanlar bir boy atar.
Bu diyarın bağrında türkünün kalbi atar.
İçlenmiş yüreklerde nice ezgiler yatar,
Efsanelerde bile yiğitliğin özü var...

Yiğitlik,mertlik gizli davul zurna sesinde.
Duygular yaşam bulmuş, yanık kaval sesinde.
Yaşananlar kalmamış,asırlar gerisinde.
Yaşadığımız çağa söyleyecek sözü var.

Bayram Ali BAYRAM

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/23814/anadolu.html>

KAR FIRTINASI

Kar fırtınası vuruyor pencereme,
Sulu sepken.
Yokluğunu anımsatıyor bana;
İçime işleyen acı tütünün dumanı gibi...

Penceremde kar fırtınası
Ve bir ağıt gibi,
Rüzgarın garip uğultusu.
Zamanı geri işletiyor sanki,
Gençliğimin fırtınalı yıllarına götürüyor beni.
Uzun yılların ötesinde,
Unutamadığım seni anımsatıyor bana...

Penceremde kar fırtınası,
Radyoda bir gurbet türküsü,
Çok eskilerden;
Eski bir dost gibi..
"Aman Alim ar geliyor,
Pencereden kar geliyor."
Geliyor ya,
Seni unutmak bana zor geliyor...

Penceremde kar fırtınası,
Hava soğuk mu soğuk.
Buzlar sarkıyor, ağaçların dallarının uçlarından.
Sığınmak için kuytu ve sıcak bir yer arayan kuşlara,
Kalbimi açtım.
Senin, içimde taşıdığın izlerini
Söküp atmak için.

Aradan uzun yıllar geçse de
Seni anımsatıyor bana,
Pencereme vuran kar fırtınası,
Ve soğuktan donarak yerlere düşen çaresiz kuşlar;
Böyle bir havada
Yüreğinin buz tutuşunu....

Bayram Ali BAYRAM
1996

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/23991/kar-firtinasi.html>

GÜNDÜZLERE YAZDIM ADINI

Gündüzlere yazdım adını,
Aydınlığa giden yolda.
Sorgulasın diye
Gecelerin acımasızlığını;
Tan vaktinden önce
Korkusuzca....

Büyüsün çocuksu düşlerin,
Evrenin derinliklerinde.
Yolu olsun,
Yarınların ışığı umudun.
Aşsın uzak yıldızların erişilmezliğini...

Yer etsin yüreğinde
En kutsalı sevgilerin...
Günbegün artsa da
Tutkuların,özlemlerin;
Hep ileriye bakmalısın
Yaşamın karmaşıklığına aldırmadan.

Çocuksu değildi bizim düşlerimiz.
Kim bilir,belki de bu yüzden uzaktı bizden...?
Bu günkü gibi
Amaçsız değildi yaşamak
Kocaman yüreğimiz vardı
Yarınlara sevdalı...

Sormalısın bizden,
Yaşadığımız zamanın hesabını....
Hazır olmalısın,
Yarınların hesabını vermeye...
Eminim ki alnının akıyla koşacaksın
Tutkularının ardında yorulmadan
Gerçekleşen düşlere....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/24101/gunduzlere-yazdim-adini.html>

SEN VE İSTANBUL

Mevsim bahar değildi
Seni sevdiğimde.
Anılardaki İstanbul'un
Büyüsü vardı
Yaşanılan her anımızda...

Eski İstanbul'la birlikte sevmiştim ben seni.
'Aşk'sözcüğü
Bir seni,
Bir de İstanbul'u hatırlatır bana...

Kadıköy iskelesinde beklerken
Savrulan vapur dumanlarını seyretmek,
İstanbul havasını solumak boğazda;
Martıların çığlıklarını dinlemek umarsızca;
Ve İodosta
Denizin sahillerdeki çırpınışını görmek
Seni sevmekti....

Mevsim bahar değildi
seni sevdiğimde...
Üşüyen duygularımızdı.
Belki de karakışın hırçınlığıydı
Sevdamıza engel....

Sen ve ben varım
İstanbul'daki gençlik anılarımda...
Rüzgarlarda sürüklenen
Yaşanılan yangının külleri,
Uykusuz gecelerin
Ürkütücü sessizliği...
Savrulur Eski İstanbul'da
Boğazın sularına....

Anılarımda bir sen varsın
Bir de Eski İstanbul...
Kadıköy iskelesi,
Savrulan vapur dumanları,
Boğazda içime çektiğim İstanbul havası,
Ac martıların umarsızca çığlıkları
Ve İodosta
Denizin kıyılardaki çırpınışı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/24235/sen-ve-istanbul.html>

IŞIĞA DOĞRU

Sene 1966

Aylardan Ağustos.

O zaman tanıdım seni,

Harşit vadisinin yamacındaki bir köyde...

Sen bir fidandın,

Kavruk toprağın çatlağından

Güneşe doğru filizlenen.

Bir damlacık su verdim sana,

Sereserpe büyüdün...

Başın yükseldi göklere dek....

Sonra,

Karagöl Dağlarının sisli yamacında,

Kartal yuvasını andıran bir köyde tanıdım seni...

İri gözlü,çatlak dudaklı;

Yüzün,güneş yanığından kavrulmuş;

Cıvılcıvılcıv bir çocuktun...

El ele verdik ışığa giden yolda seninle.

Karlı dağları aştık taşlı yolları teperek.

Sarısıcağın insana nefes aldırmadığı ovalardan geçtik

Bir uçtan bir uca...

Yaz gecelerinin sessizliğinde,

Uzaklardan göz kırpan yıldızların ışığını seyrettik...

Kış gecelerinin ayazında,

Bebeğine ninni söyleyen annenin

Evinin küçük penceresinden sızarak,

Karanlığı delen cılız ve titreşen ışığa baktık....

Memleket ezgilerini dinledik

Yanık kaval sesinde...

Söylediğimiz türkülerle katıldık,

Ziganaların karlı yamaçlarından

Savrularak akan köpüklü suların çağılısına...

Ve yurdu dolaştık baştan başa...

Sen,yağız bir Anadolu delikanlısısın

Bozok Yaylasında.

Sen,al ile yeşil giyinmiş

Bir Türkmen kızıydın;

Torosların eteklerinde.

Sen,korku bilmez Mehmetçiksin

Sınır boylarında;

Anadolu'yu yeniden vatanlaştıran...

Hani seninle birlikte ışığa doğru koşmak için

Yola çıkmıştık ya gecedem;

Biz yol alırken ağır ağır,

Yıllar uçuşup gitmişti çabucak....

Şimdi top top bulutları

Önüne katarak sürükleyen rüzgarlar,

Cıvıltılarını getiriyor bana...

Seni görüyorum Ahmet'im,

Hasan'ım,Mehmet'im,Ayşe'im...

Fatma yavrum,ağladığını duyuyorum

Ta Of'un bir köyünden...

Bak yine sümüklerin akıyor,

Hadi sil onları bakayım.

Ve civiltılarını her duyduğumda,
Yorgun yüreğim vuruyor,
Güm,güm,güm...
Sen benim destanımsın,türkümsün...
Uzak yılların ötesinde kalan sen;
Sevdayla çarpan yüreğim kadar
Bana yakınsın....

Kasım 1996

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/24348/isiga-dogru.html>

YAĞMUR

Gümüş rengi bulutlar tutmuş
Gökyüzünü geceden.
Yağmur yağıyor kentin sokaklarına
Yere vuran ay ışığını ıslatıyor
İnceden....

Kentin sokakları bomboş,
Yağmur damlacıkları sürüklenip gidiyor
Rüzgarların ıslığında...
Ve şimşekler çakıyor gümüş rengi bulutlarda
Umutlarımın bir anda yanıp sönmeye gibi....

Yağmur yağıyor kentin sokaklarına.
İnsanlar beliriyor gecenin alacakaranlığında
Birer gölge gibi...
Kimisi gecede dünü arıyor
Yağmur damlalarında.
Kimisi umutlarını.
Kimisi de terk edilmişliğin hüznünü yaşıyor

Ve yağmur yağıyor kentin sokaklarına
Dolaşıyorum yağmurdan ıslanan sokakları
Bir başıma...
Sonra sırsıklam ıslanıyorum
Farkına varıyorum
Her yağmurlu gecede
Gizemli gidişini sorguluyorum....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/24521/yagmur.html>

AKŞAM GÜNEŞİ

Akşam güneşi,
Gündüz ile gecenin kavuştuğu
Ufkun hüznünde tutkunlaşır
Yorgun saatlerin donuk akışında...

Bitkin günün akşamında
El sallar bana uzaklardan
Sevdalı bulutların arkasından
Veda edişi ılık bir tutku gibi içime akar...

Gün biterken
Akşam Güneşi'ne doğru uçar
Gecedden korkan kuşlar...
Gider ardı sıra
Yorgun kanatlarını çırparak.
Tutsak düşer
Yolunu kesen zifiri karanlığın koynuna...

Bakarken Akşam Güneşi'nin batışına
Ellerinin ellerimden yavaşca uçar gibi akışını
İri dolgun gözlerinin
Gözlerimden
Veda etmeden kaçışını anımsarım....

Gitmek istemem Akşam Güneşi'nin ardından
Sabah Güneşi'ni görmek de var
Yeşeren günün tazeliğinde
Serin,ılık,cana yakın....

Yeni bir aşk
Yeni bir yaşam
Ve yaşanmış zamanın sonu
Akşam Güneşi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/24684/aksam-gunesi.html>

ANILARDAKİ SEN

Hatırlıyor musun bir tanem
Seninle el ele tutuşarak yürüydük
Karadeniz'in yeşile tutkun sahillerinde
Saf ve loş deniz kokusu sinerdi
Güneşin batışıyla sönen
Gözlerinin parıltısına...

Ay ışığının dans edişini izledik seninle
Denizin mora çalan
Mavi sularının çırpınışında.
Gözlerin
Hep enginlere doğru akardı
Nemli bir bulut gibi...
Oysa ben
Nakış nakış seni işlerdim
Ruhumun derinliklerine...

Gülümseyişlerin uçuşup gitti
Bir akşam rüzgarı gibi...
Bakışların
Gün batımındaki ufukların kızıllığında
Dalgın...
Yanaklarının
Bir ilkbaharın tazeliği kadar güzel olan pembeliği
Bağ bozumundaki yapraklar kadar solgun...
Sonradan anladım
Yaprak dökümünü yaşadığını...

Yosun tutmuş kayaların üzerinden
Enginlere bakıyorum
Bir an gülümseyişin beliriyor
Gözlerimin önünde.
Sonra
Dalgaların çırpınarak kıyıya vuruşunu izliyorum
Aşkımızın ay ışığının sulardaki parıltısında
Yaşadığını fısıldıyor bana...

Lodosta ak düşen saçlarım dalgalanıyor
Düşlerim darmadağınık.
Ve kuzey rüzgarlarının soğuşunda
Yaşama tutunmaya çalışan
Çılgınca uçuşan aç martıların
Dinmeyen çığlıklarında
Şarkılarımızı dinliyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/24854/anilardaki-sen.html>

BİR DAĞ BAŞI MASALI

Bir kucak dolusu odun,
Bir tutam çoban ateşi avuçlarımda....
Ve insan boyunda kar
Kardan daha soğuk gönlüme düşen efkar....

Bir dağ başı masalı yaşanır
Yaşayanların yoksul yaşamında...
Tutuşur gökte
Kanayan yara gibi yıldızlar
Karakış gecelerinin ayazında....

Ve
Bir dağ başı masalındayım
Tutuyor dağları
Dinmek bilmeyen kar fırtınası.
Bir ağıt gibi rüzgarın uğultusu....
Habire öğütüyor yüreğimi
Değirmen taşı gibi....

Ve
Dağbaşı masalında
Ne cin,ne dev,ne peri
Ne de bilmem nere padişahının
Günlerce süren eğlencelerinden biri var...
Yalnızca ben varım.
Bir sen
Bir de kar fırtınası.
Ve
Uyku ile uyanıklık arasında
Usulca gelen ölüm...

1971 Elmalı Köyü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/25009/bir-dag-basi-masali.html>

ÇİÇEKLER

Bülbül güle tutkundur
Ömrünce şakiyip durur gül için
Hiç bir güç bitiremez
Onun güle olan tutkusunu...

Çiçekler
kökleri toprakta olduğu sürece güzeldir
Koparılnca
Hüzünlenir,boynu bükülür
Çaresizdir,solar...

Çiçekler
Al,pembe,mor,kırmızı,renk renktir
Doğanın gizi çözülmemiş güzellikleri
Çiçeklerdedir...
Yaşama coşkusu verir insana
Renklerinin büyüsü...

Aşıklar
Sevgililerini güle benzetmek istemezler
'Ben sana gül diyemem
Gülün ömrü az olur'bir tanem...
Çiçekler solmamalı
Türkülerdeki gibi...!

Sevgili bir çiçektir
Sevgi de bir çiçektir
Yaşamın ilkbaharı
Çocuklar da birer çiçektir..

Çiçekleri
Bana yaşama coşkusu verdiği için çok severim.
Onları dalından koparmaya kıyamam
Bir kez sevdim mi
Delicesine severim
Sevgiyi yaşarım...

Ya kırmızı karanfil...!
Kırmızı karanfili de çok severim.
Ama yine de hüznlendirir beni
Kırmızı karanfil...!

Mesela cezaevindesin,
Güneş ile aranda
Zamanın ördüğü
Onbeş yıllık bir duvar var.
Yıldızlar kadar uzakta hissedersiniz kendinizi
Gün ışığından...
Ve sevgilin
Kırmızı karanfil getirir ziyaretlerde
Alır,efkarlanırsın
Gözlerin dolar....
Lakin yine de yaşadığının farkında olursun....

Sevgili,kırmızı karanfil,cezaevi vesaire...
Bir gün bir demet kırmızı karanfil bırakıverirler
Mezarının üzerindeki
Yeni kazılmış toprağın üzerine.
Sonra
İki İhlas bir Fatiha ile veda ederler sana.

Ve çiçekler
Ve sen
Ve tutkun
Anılarda yaşarsınız
Anılaşrsınız,hatırlayan olursa eğer
İşte o zaman yaşanan ömre değer...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/25174/cicekler.html>

ÇANAKKALE'DE ŞAHLANAN GURUR

Tarih 16 Kasım 1914
Uzak olmayan bir zaman.
Ateş çemberinin içinde vatan,
Ve tarih girdabında,
Yok edilmek istenen Türk Ulusu...

Durdu zaman,
Tarihin donan akışında.
'Soğuk,düşmandan daha soğuk.'
Nice yürekler dondu,
Allahuekber dağlarında;
Zemherinin ayazında...

Gidenler geri gelmedi,
Yemen ellerinden.
Nice yürekler kavruldu,
Yemen çöllerinin cehenneminde.
Nice umutlar bitti,
Geriye yalnızca özlemlerini bırakarak...

Onlar,
Yoksuldular;
Sefaleti yaşadılar....
Yaşamak istemediler tutsaklığı;
Çünkü,
Onurluydular...

Onlar,
Çocukluklarını yaşamadan büyüdüler,
Ve genç olmadan öldüler.
Yaşlılar da vardı aralarında,
Acıyı tatmışlar,ateşi sineye çekmişler....
Doksan üç Savaşı ve Balkan Savaşları gazileriydi.
Hiç yaşamadan yaşlanmışlardı...
Sonra,
Vatan toprağıyla bütünleşerek
Bayraklaştılar...

Önce insandılar...
İnsanlıklarını gösterdiler düşmanlarına,
Duran zaman aralığında...
Ve tabyalarda
Vahşetin tüm acımasızlıklarını yaşadılar
Kıyametten de öte...

İmanlarını siper ettiler vahşete karşı.
Ölmeleri emredildi,
Ölmeyi,
Allah'a kavuşmak olarak düşündüler.
Ölümü,
Gülerek karşıladılar.
Allah'a ulaştılar...
Tarihin şanlı sayfalarının arasında;
Çanakkale arslanları olarak
Yerlerini aldılar...

Bu efsanevi destanı yazan
Milli ruh,

İzmir'de ilk kurşun,
Vatan sathında Kuvay-ı Milliye,
Kurtuluş Savaşında;
Mustafa Kemal oldu...

Son buldu
Türk'ün üç asırlık geriye çekilişi.
Var oluş Destanı
Kurtuluş Savaşıyla....

Mustafa Kemal'le başladı
Tarihin duran akışı yeniden.
Ve sona ererken yaşanmayan zaman...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/25288/canakkale-de-sahlanan-gurur.html>

KARDAŞ

Tanıyamadım ben seni...
Sen bu ellerden miydin...?
Dur hele...!
Sen mi geldin kardaş;
Baykuşların ötüştüğü,
Akbabaların üzerinde döndüğü
Viran olmuş bu topraklara....

Tanıdın mı bu diyarı...?
Bu topraklar,
Senin büyüdüğün topraklar değil,
Bu pınarlar
Çocukluğunda su içtiğin pınarlar değil....

Gün batımının kızılığında,
Sürüler köye dönerken
Ve
Çobanyıldızı dağın üzerinde
Göz kırpmaya başladığında
Mutlu olurduk...
Tanıdın mı kardaş,
Bu dağ , bildiğin dağ değil.....

Karlar yağmış kardaş,
Yazın ortasında güvendiğimiz dağlara....
Toprak kayıp gidiyor ayaklarımızın altından,
Sonra deme kardaş,
Bu topraklar bizim değil....
Tanıdın mı beni kardaş...?
Sanma ki yüzümdeki hüznün değil...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/25462/kardas.html>

GURBET AKŞAMLARI

Bir başka yaşanır hasret
Gurbet akşamlarında.
Hasret türküleri,
Kara saplı bıçak gibi saplanır
Yüreğine insanın...

Adapazarı'nda olursun
Bir akşam üstü,
Gözlerini kapadığında.
Bayram yeri gibidir yine Çark Caddesi;
Cıvı cıvı...
Deprem öncesinde olduğu gibi.

Sonra Bursa'da
Heykel'de, bir kaç yıl öncesinde.
Ve
Yalova iskelesinde....
Uyanırsın düşlerini oralarda bırakarak
Perakende...

Zordur sineye çekmesi sıra özlemini.
İçinde büyütürsün
Gurbetin hüznünü,
Gurbet türküleriyle.
Eskiye yıllara sığdıramazsın
Memleket sevgisini....

Memleket,
Yine aynı memleket
Ama insanlar,
O eski insanlar değil artık...!
Gurbet,yine aynı gurbet.
Geçit vermez dağlar gibi
Büyüyen hasret...
Bir yanım sıra,
Bir yanım gurbet....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/25620/gurbet-aksamlari.html>

MAVİ YILDIZ

Doğdu mavi yıldız Türk'ün bağından;
Geçmişten bu günü görenler vardır.
Ural'dan,Altay'dan,Tanrı Dağından;
Atları sonsuza sürenler vardır.

Akın akın Malazgirt'ten zafere;
Çağı değiştiren kutlu sefere;
Ardından Güneş'in battığı yere,
Bil ki gidenleri görenler vardır.

Yedi bin yıl ötelere ışılan,
O tükenmez gücü bize taşıyan,
Ölümsüzce ruhumuzda yaşayan,
Ülküye kendini verenler vardır...

Kanı ile bozkırlara can veren,
Bu yüce ulusa bir vatan veren,
Devlet kurmuş,tarihine şan veren;
Bayraklaşıp göğe erenler vardır...

Türk oğlu geçmişin çok iyi tanı,
Bayrağa renk veren ecdadın kanı.
Ata yadigarı cennet vatani;
Korumaya yemin edenler vardır.

Türk'ü,Kürt'ü,Laz'ı hepsi kardeştir,
Başka tür konuşan hain,kalleştir.
Bu milletin yaşı,tarihle eştir;
Ta ezelden beri bilenler vardır....

Çağdan çağa Atatürk'le koşarız.
Tek yürek,tek yumruk,özgür yaşarız.
Halaylarla,horonlarla coşarız.
Kardeşliğe gönül verenler vardır....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/25847/mavi-yildiz.html>

SENI DÜŞÜNÜRÜM

Seni düşünürüm her an,
Özlemin
Acı bir zehir gibi yüreğimde.
Sıralı dağlar girmiş aramıza
Ve bir ömür boyu uzunluğunda yıllar...

Bir an dalarım,
Gurbet türkülerinde seni anarım
Seni yaşarım
Ezgilerin uçuşan nağmelerinde.
Durduramadığım yılları,
Avuçlarımın içine alırım...

Sürüklenirim son bahar esintilerinin
Uçuşan kanatlarında.
Seni bulmaya çalışırım,
Batmak üzere olan Güneşin
Solgun ışığının kızılığında.
Göz göze gelirken bir an,
Bir gölge gibi akarsın
Gecenin derinliklerindeki
Karanlığın girdabına...

Silindir darmadağınık düşlerim birer birer.
Seninle birlikte....
Açarım gözlerimi,
Yeni bir günün sabahıyla
Başlayan yeni yaşama...

Açarım avuçlarımı,
Özgürlüğe salarım
Avuçlarıma hapsederek
Durduramadığım yılları,
El sallarım ardından
Gülerek.... .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26016/seni-dusunurum.html>

SESSİZ PINAR

İşlerken zaman,
İssiz yol üzerindeki
Sessiz pınarın çağlayışında;
Yaşanılanların hüznü duyulur
İnişlerinde ve çıkışlarında
Bir ömrün.....

Yorgunluk duymamıştır
Zamanın sonsuzluğunda yaptığı
Gizemli yolculukta.
Sırdaşı olmuştur
Nice uzun gecelerin;
Bu yüzden
Suskunluğunu oymuştur taşlara...

Gözyaşı olmuştur
Nice aşıklara.
Ortak olmuştur dertlerine,
Nice dertlilerin.
Umut olmuştur
İssiz yolun umutsuz yolcularına.
Ve susuzluğunu gidermiştir,
Çölde yeşeren yaşamın...

Bir ömür yetmez
Taşlara,zamanın oyduğu
Gizi çözmeye....
Ahı vardır karasevdalılarının,
Sesiz pınarın çağlayışında....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26225/sessiz-pinar.html>

ÇANAKKALE'DE ŞAHLANAN GURUR

Tarih 16 Kasım 1914
Uzak olmayan bir zaman.
Ateş çemberinin içinde vatan,
Ve tarih girdabında,
Yok edilmek istenen Türk Ulusu...

Durdu zaman,
Tarihin donan akışında.
'Soğuk,düşmandan daha soğuk.'
Nice yürekler dondu,
Allahuekber dağlarında;
Zemherinin ayazında...

Gidenler geri gelmedi,
Yemen ellerinden.
Nice yürekler kavruldu,
Yemen çöllerinin cehenneminde.
Nice umutlar bitti,
Geriye yalnızca özlemlerini bırakarak...

Onlar,
Yoksuldular;
Sefaleti yaşadılar....
Yaşamak istemediler tutsaklığı;
Çünkü,
Onurluydular...

Onlar,
Çocukluklarını yaşamadan büyüdüler,
Ve genç olmadan öldüler.
Yaşlılar da vardı aralarında,
Acıyı tatmışlar,ateşi sineye çekmişler....
Doksan üç Savaşı ve Balkan Savaşları gazileriydi.
Hiç yaşamadan yaşlanmışlardı...
Sonra,
Vatan toprağıyla bütünleşerek
Bayraklaştılar...

Önce insandılar...
İnsanlıklarını gösterdiler düşmanlarına,
Duran zaman aralığında...
Ve tabyalarda
Vahşetin tüm acımasızlıklarını yaşadılar
Kıyametten de öte...

İmanlarını siper ettiler vahşete karşı.
Ölmeleri emredildi,
Ölmeyi,
Allah'a kavuşmak olarak düşündüler.
Ölümü,
Gülerek karşıladılar.
Allah'a ulaştılar...
Tarihin şanlı sayfalarının arasında;
Çanakkale arslanları olarak
Yerlerini aldılar...

Bu efsanevi destanı yazan
Milli ruh,

İzmir'de ilk kurşun,
Vatan sathında Kuvay-ı Milliye,
Kurtuluş Savaşında,
Mustafa Kemal oldu...

Son buldu
Türk'ün üç asırlık geriye çekilişi.
Var oluş Destanı
Kurtuluş Savaşıyla....

Mustafa Kemal'le başladı
Tarihin duran akışı yeniden.
Ve sona ererken yaşanmayan zaman...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26373/canakkale-de-sahlanan-gurur.html>

ANNESİNDEN ÇOCUĞUNA MASAL

Çocukluğumda,
Dev,cin ve peri masalları anlatıdığında
Uykularım kaçardı.
Rüyalarım giren yedi başlı ejderhalar,
Saplardı yüreğime kanlı dişlerini...

Korkuturdu beni
Bir dudağı yerde,bir dudağı gökte
'Dile benden ne dilersin'diyen cinler...
Bu yüzden korkardım gecelerin karanlığından
Ve düşlerimden...

Sana masal anlatmayacağım çocuğum.
Sen zaten yaşıyorsun çağın masalını.
Köyleri basan eşkıyaların,
Bebekleri uykularında öldürerek
Evlerini de yakıp yıkarak kaçtıklarını
Görmüştüm.
Şimdi de tuzaklar kuruyorlar
Çocukların oyun oynadıkları parklara...

Televizyonlardan izledin
Bir haftalık bebekleri
Fosfor bombalarının
Acımasızca öldürdüğünü...
Çocukların,
Oyuncak zannettikleri
Misket bombalarının
Düşlerini ve umutlarını nasıl söndürdüğünü.
Havada asılı kalan sahipsiz uçurtmaların,
Savaşın fırtınasında sürüklenerek
Nasıl kaybolduğunu gördün....
Umursamadan seyreden amcaların
Duyarsızlıkları şaşırtmasın seni yavrum...

Sana,
Pamuk Prenses,
Külkedisi ve Keloğlan
Masalları anlatacağım....
Yıkacak korkuluk gibi duran krallıkları,
Çocukları yok etmeye çalışan
Yedi başlı canavarları yok ederek
Çekip alacak ellerinden
Keloğlan...
Yerle bir edemeyecek o küçücük dünyalarını
Çağın masalında...

Yeniden kurulacak dünya.
Geriye sarılacak
Yaşanan kabusları konu alan korku filmi...!
Yeniden başlayacak yaşam
Saatlerin işleyen her saniyesinde...
Sana,
Yaşama sevinci verecek,
Ve umut vaad ecek
Yeniden yazılan masallar....

Yeni masalların içinde;

B 52 ağır bombardıman uçakları,
Yarasaya benzeyen hayalet uçaklar
Ve Okyanusları sinsice aşan
Nötron ve atom bombaları taşıyan
Füzeler olmayacak...
Alıp götürmeyecek
Umutları,düşleri
Sahipsiz bırakmayacak uçurtmaları.

Mutluluk üzerine kurulacak yeni yaşam
Yeni dünyada.
Başka bir dünyada kalmayacak
Uyuyan güzel,
Pamuk Prenses ve Keloğlan masalları...
Ve sahipsiz kalmayacak
Gökyüzüde özgürce süzülen uçurtmalar
Güneşe doğru yükselen düşler....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26495/annesinden-cocuguna-masal.html>

SEN AĞLAMA ÇOCUĞUM

Ateşi al avuçlarının içine,
Büyüdüėünde yūrađın yanmasın ocuđum.
Gülen gözlerin hiç ağlamasın,
Sezdirme kimseciklere ağladığını,
Kırpiklerin ıslanmasın ocuğum...

Düşlerini uçurtmalara yükle,
Gökyüzünün maviliğine sal;
Üzölme bulutların arkasına takılıp gittiğine,
Sen üzölürsen ben ağlarım ocuğum...

Sana oyuncak armağan edeceğim
Geceleyin gökyüzünde parlayan yıldızları
Yeryüzüne indirerek.
Karanlıkta umuda açılan pencereden;
Yoluna ışık olsun diye.
Aydınlığında sen koşarken,
Ben mutlu olurum ocuğum....

Bizim oyuncaklarımız,uçrtmalarımız yoktu ocukluğumuzda.
Ekmek kavgası vardı yorgun alın terimizde.
Bir de karanlığın aydınlığa olan kini.
Biz avularımıza alamadık ateşi,
Acıyı tattık acımasızlığın gölgesinde.
Ulaşılmaz tutkuları sığdırdık yüreğimize,
Ağladığım bu yüzdendir,
Hasret türkülerini her dinlediğimde.
Sen ağlama,
Yerine ben ağlarım ocuğum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26662/sen-aglama-cocugum.html>

ÖMRÜMCE

Gökyüzü karardı yağmurdan sonra;
Korkarım ardından dolu var gibi.
Yazı beklemek boş, bahardan sonra;
Anladım ki mevsim sonbahar gibi...

Viran olmuş bağda bülbüller ötmez;
Güllerin açmaya zamanı yetmez;
Bülbüllerin güle sevdası bitmez,
Gör ki dağ başına yağın kar gibi...

Güneş doğmaz ufku karanlık tutar;
Kader yol üstünde pusuya yatar;
Hüzünle sevinci bir eder satar;
Paylaşanım olmaz sadık yar gibi.

Gözlerim yaşamın ufkuna dalar,
Yüzüm hep gülse de yüreğim ağlar.
Zamanda tutsaktır karasevdalar;
Koca dünya sanki bana dar gibi...

Kesmem ümidimi büyüktür Hüda;
Yankılanır gökte her dem o seda;
Var oluşun gizi toprakla suda;
Bayram Ali der ki ermek zor gibi...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26849/omrumce.html>

YOLLARIN TÜRKÜSÜ

Yollar uzanır
Zaman akar
Sonsuzluğun derinliklerine...
Ve sürer yolculuk
Dönüşü olmayan zamanın
Durdurulamayan akışında...

Nehirlerde sular akar
Zamana oyduğu yatağından.
Geçmişin hüznünü yansıtır
Vadilerde yankılanan çağlayışında...
Bitimli yolculuğunda
Pınarlardan süzülen
Göz yaşlarını taşıyor aşıkların...

Düşler akar
Gerçekleşmiş veya gerçekleşmemiş
Kimi pembe, kimi uçuk, kimi ulaşılmaz.
İzi kalır
Yaşanan acıların, özlemlerin
Yaşlanan hüznü bakışlarda...

Döner yer yuvarlağı
Yol alır karanlık evrenin sonsuzluğunda.
Süpernovalar yanar söner renk renk
Milyarlarca ışık yılının gerisinden
Aydınlatır yolunu...
Ve yollar uzanır
Zaman akar
Sonsuzluğun derinliklerine...

Senfoniler yankılanır
Hızla akıp giden zamanın
Gerisinde oluşan gizemli boşlukta.
Bir de
Neolitik çağdan beri dönen
Tekerleklerin sesleri,
Yolların türküsüyle ısıklılaşır
Kalın ve çatlamış dudaklarda...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27065/yollarin-turkusu.html>

HÜZÜNLE BAKMAK

Geceleyin gökyüzündeki yıldızları sayarım.
Gündüzleri de
Ağır veya aceleci adımlarla
Sokaklardan geçen insanları....

Yüzlerine bakarım fark ettirmeden.
Sevinçlerini,hüzünlerini okurum
Yüz hatlarından.
Ardı sıra koştukları
Kopuk kopuk umutlarını;
Ulaşılmaz uçuk düşlerini....

Sonra,
Birden bire bir ak tomurcuk gibi patlayan
Küme küme bulutlara bakarım;
Hüzünlü...
Rüzgarların önünde sürüklenerek
Nereden geldiklerini,
Doğduğum köyün üzerinden geçip geçmediklerini;
Çocukluğumda
Koyun ve kuzu otlattığım kırlarda;
Halen kekik kokup kokmadığını sorarım.
Haber sorarım,
Yitik sevda peşinde koşarken
Gençliğimin kaldığı dağ köylerinden...

Bir an hüzünlenirim,
Gökyüzünde kümelenen bulutlar da hüzünlenirler...
Dolgunlaşırlar yağmur yağmur...

Doğu Karadeniz Dağlarının doruklarında,
Her baharla birlikte,
Kardelen çiçeklerinin açıp açmadığını,
Yalçın kayalıklarının üzerinde
Kanat çırparak boz kartalların uçup uçmadığını;
Yaylalara çıkan köylülerin
Davarlarının çingirak seslerini;
Duyup duymadıklarını sorarım...

O sırada sert bir rüzgar eser,
Katar önüne beyaz bulutları...
Sürer götürür ta uzaklara,
Bolu Dağlarının üzerinden,
Kızılırmak Vadisine;
Fırat üzerinde yağmur olur...

Koşarım ardından,yetişemem...
Üzülürüm,
Uçurtmasını rüzgara kaptıran bir çocuk gibi.
Ve yeniden başbaşa kalırım kendimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27379/huzunle-bakmak.html>

KARANLIĞIN İZLERİ

Gökte kümülüs bulutları,
Yerde kar.
Kar altında karanlığın derin izleri.
Uzun yılların gerisinden,
Fırtınanın sessizliğinde;
Yeşerir yeniden
Kan rengi filizleri...

Sarp kayalar tutar,
Aydınlığın karanlıkla kesişen yolunu.
Uğultulu ve bulanık seslerin
Çırpınarak can çekişlerinin,
Yankıları duyulur derinden.
Zamana karşı direnmeye çalışan kayalarda...

Duyulur,
Karanlığın koynunda uyanan,
Uygarlık düşmanlarının
Yaklaşmakta olan ayak sesleri.
Aceleci olmayan adımlarla...

Gündüzleri,
Gökte Güneş parlar.
Geceleri yıldızlar.
Keser zifiri karanlığın önünü.
Karanlığın koynunda kaybolur,
Ve son durağıdır
Hortlayan hayaletlerin;
Kendi yarattığı uçurumunun sonsuzluğu...

Gün şafakla uyanır.
Can bulur yeniden milli ruh...
Dün,Kuvay-ı Milliyeydi;
Bu gün de yeniden
Kuvay-ı Milliyedir.
Çarpan yüreklerde;
Damarlardaki soylu kanda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27541/karanligin-izleri.html>

TURNALARA DEYİŞ

Turnam yolun buralardan geçerse,
Ne olur hatırım sormadan gitme.
Göçtüğün zamana vadem yeterse;
Ara ver burada durmadan gitme...

Bu dağların kışı sert olur şimdi,
Soğuk rüzgarları dert olur şimdi,
Üçe çıkan derdim dört olur şimdi;
Kanayan yaramı sarmadan gitme...

Bize mesken oldu bu yaban eller,
Artık sus pus oldu şakıyan diller;
Boynu bükük açar sılada güller;
Gönlüme teselli vermeden gitme...

İnsafsız avcıdan almışsan yara,
Kanadın kırılıp düşmüşsen dara,
Yaralı yaralı bizim diyara,
Uğrarsan sırrıma ermeden gitme...

Ömrüm süresince doldurdum çile,
Hep bülbül misali tutkundum güle,
Yaşadığım yıllar bir gelse dile...!
Neler çektiğimi görmeden gitme...

Bayram Ali der ki,beni bırakma,
Belki son veadır,hayalim yıkma;
Hüzünlü hüzünlü geriye bakma;
Yaylalar çieğēe durmadan gitme....!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27649/turnalara-deyis.html>

DÜN GECE SENİ DÜŞÜNDÜM

Dün gece seni düşündüm yine...
Senin yokluğunda
Düşlerim darmadağınık,
Yüreğim isyankar.
Tutkun muyum,değil miyim?
Bilemiyorum.....
Sensizliği yaşıyorum
Ceviz kabuğunun içine
Hapsettiğim dünyamda....

Cama vuran ay ışığında
Silüetini görüyorum,
Paramparça.
Sonra,
Birden yok oluşunu....
Kim bilir,
Belki de sonsuzlukları geziyorsun
Kendi dünyanda;
Benim anlayamadığım...

Bir an için
Başımı alıp gitmek geldi içimden.
Anılarımda,
Senin izlerinin olmadığı
Bir başka diyara.
Denedim,olmadı...

Dün gece seni düşündüm yine....!
Aramaya çıktım kentin varoşlarında;
Adımladım zifiri karanlıkta
Daracık sokakları.
Kocaman kenti,
Avuçlarımın içine aldım
Ve kentin ışıkları,
Birer birer yok oldular
Avuçlarımın içinde;
Uçuşan yıldızlar gibi....

Çaresizlik içinde,
Buz gibi soğumuş yatağıma döndüm
Yeniden.
Sabah olmak üzereyken,
Kısacık bir yorgunluk uykusuna daldı gözlerim.
Beliriverdin düşümde....
Elinde bir demet kırmızı karanfil,
Gülümsüyordun alay edercesine.
Hey koca çılgın,
Benim için değer mi?
Diyordun....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27769/dun-gece-seni-dusundum.html>

GARİP

GARİP

Kaybolmuştu
Gizemli bir yolculuğa çıktığı
Küçücük evreninin derinliklerinde...
Bir karanlık boşluktaki gözleri,
Korktuğu besbelliydi
Bakışlarının derinliğinde gizlenen
Uçsuz bucaksız uçurumdan....

Gidemeyişinin hüznünü yaşıyordu
Yaşanılan günün ardından....
Arayı açmıştı
Düşleri, umutları,
Göğüs kafesine sığdıramadığı
Yüreğinin heyecanı
Çok uzaklardaydı....

Garipti,
Geceleri dinliyordu,
Yalnızlığının tutsaklığında...
Avutacak anıları yoktu
Dünden kalan.
Farkında değildi
Ne sevdiğinin, ne de sevildiğinin....

Belliydi kendisi için yaşamadığı.
Kim için yaşıyordu, kim bilir...
Bakışlarında kaybolmuştu
Sevinçleri, üzüntüleri...
Anlamsız bir ezginin
Mırıltıları dökülüyordu,
Moraran dudaklarından.
Hırçın bir ırmağın
Yorgunluğu vardı
Garipliğinin durgunluğunda...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27891/garip.html>

SEVDALI YÜREKLER

Akşam karanlığı düşler,
Kaybolur sonsuzluğun sessizliğinde...
Onurlu bir duruşla
Yürümeli sevdalara,
Sevdalı yüreklerle...

Yağız atlar gibi dörtnala,
Aşmalı tüm zamanları...
Yağız atlar üzerinde
Korkusuz süvari olmalı,
Gitmeli yorgun akşamlarında
Can çekişmekte olan günlerin...
Yeniden tarihini yazmalı
Gözlerindeki parıltılar,
Emsalsiz zaferlerin...

Haramiler tutmadan dağları,
Yenmelisin içindeki korkuyu.
Yakmamalı yüreğini
Yoluna çıkan ağıtlar.
Aşmalısın tüm zamanları
Son süvarisi olmalısın yağız atların
Sürmelisin tüm zamanların ötesine
Dörtnala...
Dörtnala...
Dörtnala...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28057/sevdali-yurekler.html>

DÜŞ

Güneşin gölgesi düşünce suya,
Ufkun ötesinde dalar uykuya.
Bir ömrü yaşamak tatlı bir rüya,
Ansızın uyanır ihtiyar çınar.

Dağın üzerinde bir yıldız yanar,
Mavi ışığında geçmişi anar.
Gecenin koynunda yüreği kanar,
Dağın yamacından çağlarken pınar.

Sabahın fecrinde öter bülbüller,
Bülbül sesi ile açılır güller,
Dermanın ararken dertli gönüller,
Gider bir dikenin dalına konar.

Okunur yüzlerden yılların izi,
Ağaran saçlarda yaşamın gizi,
Yalancı düşlerle oyalar bizi,
Her insan dünyanın sihrine kanar.

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28254/dus.html>

BİR GÜN DAHA BİTTİ

Bir gün daha bitti sensiz
Bir ömrün akışında...
Alıp götürdü sevdalarımızı
Yorgun akşamların ufuklarına.
Sensizliğin hüznü
Çılgık çılgık büyürken içimde...

Sen uzakların ötesindesin şimdi,
Zamanın yolculuğu acımasız...
Oysa ben
Yalnızlığımın girdabında tutsak,
Seni yaşıyorum
Bitmekte olan günün akşamında
Yorgunum...

Ve gün batarken
Yorgun akşamların ufkundan,
Kasvetli bir pembelik kaplar gökyüzünü;
Yıldızlar uyanır gecelerin koynunda.
Yol gösterir
Sevdalarımızın sonsuzluğa doğru yolculuğunda...

Duygular söner,
Düşler son bulur
Yitirilen umutların ardından...
Batan günün hüznüyle
Kararır kasvetli pembeliği ufkun;
Anılar silinir birer birer
Kaybolur yaşanan yıllarla birlikte...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28423/bir-gun-daha-bitti.html>

DAĞLARA DEYİŞ

Şu karlı dağlara derdimi desem,
Bilmem Kerem gibi duyar mı beni...?
Derdim paylaşmaya ortak istesem;
Eskiden dosttuk biz,anlar mı beni...?

Yol istesem üzerinden aşmaya,
Özlediğim ele doğru koşmaya;
Çağlayanım,karakışta coşmaya,
İlkbahar gelmeden koyar mı beni...?

Bilirim bu mevsim,laleler açmaz.
Karayele karşı,turnalar uçmaz.
Şu divane gönlüm,asla vazgeçmez.
Böyle bilir dağlar,salar mı beni...?

Şu dağlardan başka beni kim dinler...?
Bir tanısa beni,feryatla inler...
Ömür dedikleri,geçince günler;
Bilmem ki koynuna alır mı beni....?

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28545/daglara-deyis.html>

SUSKUN KENT

Kent suskun
Gökyüzü efkarlı
Hava puslu...
Akbabalar dolanır kentin üzerinde!
Hemen gün doğumunun ardından....

Kara bıçak açmaz ağızları
Fırtına öncesinin sessizliği tehditkar...
Silkinip atılmak üzere
Kentın üzerine serpilten ölü toprağı
Gün ışığına çıkarken
Karanlık düşüncelerin karmaşıklığı....

Yol ayırımındadır artık
Kin, nefret , ihanet
Ve sevginin en kutsalı
Kentın suskunluğunda...

Bir yandan azgınlaşırken
Sözde uygarlığın büyüyen kini
Gün bir başka doğacak
Suskun kentın puslu havasının ardından...
Yaşam bulacak yeniden suskun kentın insanları,
Damarlarındaki soylu kanın yüceliğinde....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28690/suskun-kent.html>

VUR DAVULCU

Vur davulcu, vur davula!
Döne döne, bir o yana bir buyana...
Çal bir Köroğlu havası!
İnlesin Bolu Dağları,
Oynasın yer yerinden!
Yiğitler otağ kursun Çamlıbel'de,
Harman olsun er meydanında
Yalın kılıç...

Vur davulcu vur davula!
Döne döne, bir oyana bir bu yana...
Vur bir halay havası!
El ele tutuşsun
Edirne'den Van'a, tüm Anadolu...
Şaha kalksın duygular yüreklerde.
Boy atsın kardeşliğin coşkusu
Gümbür gümbür gürlesin!
Düğün bayram olsun her günümüz,
Ellere inat...

Yakmasın yürekleri gayrı
Fırat'a dair ağıtlar!
Kızılırmak'a yakılan sitemkar destanlar
Ve Arda boylarının tutsak düşen türküleri..

Gün yükselirken
Geçit vermez karlı dağların üzerinden
Hüzünlenmek de var coşmak da
Yayla'dan yükselen türkülerle...
"Mızıka çalıyor düğün mü sandın?
Al yeşil bayrağı gelin mi sandın?"

.....
Dağlar gibi yücedir duyguları,
Toprağı gibi yanıktır yüreği
Bu diyarın insanların...

Vur davulcu, vur davula
Bir o yana bir bu yana
Döne döne!
Çal bir Karadeniz havası!
Hiç dinmez Karadeniz'in hırçınlığı
Çırpınır ha babam çırpınır!
Türk'ün al bayrağının
Takalarda her dalgalanışında...
Ve kemençenin telinde horon havası,
Yol havası olur otçu göçünde.
Destanlarını söyler sert rüzgarları;
Topal Osman'ın ve Dursun Kaptan'ın!

Hele babam vur davula,
Döne döne, bir o yana bir bu yana
Tarihin son şanlı zaferleri dillensin
Zeybek havasında...
Oyuna dursun Efeler,
Ertelesin güneş batışını!
İzmir Marşını dinlesin
Ege Dağlarının ufuklarında,
Kocatepe'de
Mustafa Kemal silüetini seyrederek...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28915/vur-davulcu.html>

BU AKŞAM

Bu akşam
Anılara doğru aksın zaman biraz da...
Ay ışığı uyusun boğazın mavi sularında
Ve sene bin dokuz yüz bilmem kaçın yaz gecelerinde...

Bir taş plak koy gramofona
Önce fasıl geçsin Kürdilihicazkardan.
Sonra
Hafız Burhan'dan bir gazel...

Geziye çıkalım bir İstanbul mehtabında
Dostlarla beraber...
Çekelim kürekleri
Moda'ya,Kanlıca'ya,Göksu'ya
Ve Kalamış koyuna...
Münir Nurettin'i dinleyelim
Suların donuk maviliğine akseden seslerde...

Sonra...
Şiirler dinleyelim
Geçmiş nakşeden seslerde
Yahya Kemal'den...

Şöyle bir rüzgar essin hafiften...
Deniz ve yosun kokusu sinmiş olsun anılarına.
Martılar uçarken başının üzerinden
Orhan Veli'yi bulalım bir İstanbul kaldırımında
Dostluk kuralım,garipliğinin yalnızlığında...
Sıcacık ve cana yakın...

Bir taş plak da Zeki Müren'den koy
Elli yıl öncesinden...
Şöyle Maksim'e kurulalım ağırdan
Okusun Hicaz'dan,Nihavend'den!
Neşelenelim hüznle karışık...

Hüzün,neşe ve keder
Ve biraz da aşk
Tuzu ile biberidir yaşamın...

Tam sırası şimdi
Durdur zamanı dostum...
Ve yaşasın duran zaman kesitinde
Loş deniz kokusuyla İstanbul...
1996

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29053/bu-aksam.html>

SESSİZ PINAR

İşlerken zaman
İssiz yol üzerindeki
Sessiz pınarın çağlayışında;
Yaşanılanların hüznü duyulur
İnişlerinde ve çıkışlarında
Bir ömrün.....

Yorgunluk duymamıştır
Zamanın sonsuzluğunda yaptığı
Gizemli yolculukta.
Sırdaşı olmuştur
Nice uzun gecelerin;
Bu yüzden
Suskunluğunu oymuştur taşlara...

Gözyaşı olmuştur
Nice aşıkların
Ortak olmuştur dertlerine!
Nice dertlilerin.
Umut olmuştur
İssiz yolun umutsuz yolcularına...
Ve susuzluğunu gidermiştir
Çölde yeşeren yaşamın...

Bir ömür yetmez
Taşlara,zamanın oyduğu
Gizi çözmeye....
Ahı vardır karasevdalılının
Sesiz pınarın çağlayışında....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29230/sessiz-pinar.html>

IŞIĞA DOĞRU

Sene 1966

Aylardan Ağustos

O zaman tanıdım seni

Harşit Vadisinin yamacındaki bir köyde...

Sen bir fidandın

Kavruk toprağın çatlağından

Güneşe doğru filizlenen.

Bir damlacık su verdim sana

Sereserpe büyüdün...

Başın yükseldi göklere dek....

Sonra

Karagöl Dağlarının sisli yamacında

Kartal yuvasını andıran bir köyde tanıdım seni...

İri gözlü,çatlak dudaklı;

Yüzün,güneş yanığından kavrulmuş;

Cıvılcıvılcıv bir çocuktun...

El ele verdik ışığa giden yolda seninle

Karlı dağları aştık taşlı yolları teperek...

Sarısıcağın insana nefes aldırmadığı ovalardan geçtik

Bir uçtan bir uca...

Yaz gecelerinin sessizliğinde

Uzaktan göz kırpan yıldızların ışığını seyrettik...

Kış gecelerinin ayazında

Bebeğine ninni söyleyen annenin

Evinin küçük penceresinden sızarak,

Karanlığı delen cılız ve titreşen ışığa baktık....

Memleket ezgilerini dinledik

Yanık kaval sesinde...

Söylediğimiz türkülerle katıldık

Ziganaların karlı yamaçlarından

Savrularak akan köpüklü suların çağılısına.

Ve yurdu dolaştık baştan başa...

Sen,yağız bir Anadolu delikanlısısın

Bozok Yaylasında.

Sen,al ile yeşil giyinmiş

Bir Türkmen kızıydın

Torosların eteklerinde.

Sen,korku bilmez Mehmetçiksin

Sınır boylarında;

Anadolu'yu yeniden vatanlaştıran...

Hani seninle birlikte ışığa doğru koşmak için

Yola çıkmıştık ya gecedem;

Biz yol alırken ağır ağır

Yıllar uçuşup gitmişti çabucak....

Şimdi top top bulutları

Önüne katarak sürükleyen rüzgarlar

Cıvıltılarını getiriyor bana...

Seni görüyorum Ahmet'im,

Hasan'ım,Mehmet'im,Ayşe'im...

Fatma yavrum,ağladığını duyuyorum

Anadolu'nun unutulmuş bir köyünden...!

Silsin gözyaşlarını beyaz bulutlar.

Okşasın dağınık saçlarını

Dağların kekik kokan serin rüzgarları...

Ve civıltılarını her duyduğumda
Yorgun yüreğim vuruyor
Güm,güm,güm...
Sen benim destanımsın,türkümsün...
Uzak yılların ötesinde kalan sen;
Sevdayla çarpan yüreğim kadar
Bana yakınsın....

Kasım 1996

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29424/isiga-dogru.html>

KARLI DAĞLARIN YALNIZLIĞI

Unutur karlı dağlar yalnızlığını
Irmakların, ağıtları anımsatan çağılıtısında...
Tutsak düşer kartalların yorgun kanatları
Ve tutsak kanatlarda özgürlük türküleri
Dağların geçit vermez doruklarında...

Suya düşer gölgeler
Titrek ve ürkek...
Ölüm korkusunun ürpertisini yaşar
Akşamüstü...
Uzaktan haber getirir soğuk rüzgarlar
Karlı dağların yalnızlığına denk...
Ve üşüyen güvercinler uçar
Penceremin önünden...
Gözlerinde
Sonsuzluğa açılan yolun gizi!

Efsane olur dağların yalnızlığı
Dillerde.
Tutsak düşen kanatlar umut
Özgürlük türküleri destan...
Dağlar,
Kahramanlığını yüceltir göklere
Bozkırda kök salan şanlı ecdadın...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29608/karli-daglarin-yalnizligi.html>

DUYUŞ

Evrenin sırları bedende saklı,
Onu ilmek ilmek dokuyan vardır.
Çözemez bu sırrı insanın akli,
“Elif,lam,mim” diye okuyan vardır.

“Ol “emriyle “Hu” der ilkin yürekler,
Şükrederek secde eder melekler.
Çarkifelek gibi gökte alemler,
“Hu” diyerek döner,bilenler vardır.

Alemlere rahmet O gönderildi,
“Rabbinin adıyla oku” denildi;
Sevgiyi kalplere doku denildi.
Bu sesi gönülden duyanlar vardır.

Gelmiş geçmiş evliyalar erenler,
Hak yoluna nice postun serenler;
Evrensel ışığa gönül verenler;
Sırrın ötesini görenler vardır.

Dünyayı yıksan da bir gönül yıkma,
Bir an olsun Hakkın yolundan çıkma.
Kabul olmaz diye, umutsuz bakma.
Tefekkürle dua edenler vardır.

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29770/duyus.html>

TARİHE SOR

Türkülerimizde destanlaşan şanlı zaferler,
Şafak vaktinin kızılığında yazıldı
Ay yıldızla buluştuğu gökyüzünün maviliğine...
Asırlarca yol aldı, tarihin öncesinden;
Nice çağları aştı,
Korkusuz kartalların mağrur kanatlarıyla...

Altay'dan kopan çığdı soyun,
Yağız atlar üzerinde
Doğudan batıya süren akınlarda...
Nal sesleriydi yankılanan bozkırda,
Tarihin yazıldığı onurlu zamanlarda...

Mustafa Kemal Paşaydı
Soylu milletiyle,
Şanlı zaferleri
Cumhuriyetle taçlandıran...
En büyük başbuğuydu
Tarihinde Türk'ün...

Hükmetmekte özgürlüğe
Kükreyişi öfkenin...
Pusuya yatmış kin,
Yarasaların uykusunda..
Ve geriye işlemiş zaman,
Yeniden uyanmış,
Uyudu sanılan düşman;
Sevr hayaliyle...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29961/tarihe-sor.html>

BİR DAĞ BAŞI MASALI

Bir kucak dolusu odun,
Bir tutam çoban ateşi avuçlarımda....
Ve insan boyunda kar;
Kardan daha soğuk gönlüme düşen efkar....

Bir dağ başı masalı yaşanır,
Yaşayanların yoksul yaşamında...
Tutuşur gökte
Kanayan yara gibi yıldızlar
Karakış gecelerinin ayazında....

Ve
Bir dağ başı masalındayım,
Tutuyor dağları
Dinmek bilmeyen kar fırtınası.
Bir ağıt gibi rüzgarın uğultusu....
Habire öğütüyor yüreğimi
Değirmen taşı gibi....

Ve
Dağ başı masalında,
Ne cin,ne dev,ne peri
Ne de bilmem nere padişahının;
Günlerce süren eğlencelerinden biri var...
Yalnızca ben varım.
Bir sen,
Bir de kar fırtınası.
Ve
Uyku ile uyanıklık arasında,
Usulca gelen ölüm...

1971 Elmalı Köyü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30248/bir-dag-basi-masali.html>

YAŞAYAN SEVGİLER

Sert esiyor rüzgar...!
Bu gün yine hava soğuk.
Kar topluyor,mor bulutlar kar...
Ve sabrı tükeniyor vuslatın,
İsyan bayrağını çeken yüreklerde....

Yol alışısı var hüzün gemisiyle,
Yaşayan sevgilerin.
İssiz denizlerin ufuklarında,
Pupa yelken...
Azgın fırtınaların suskunluğunda
Bir çığ gibi büyürken hasret...

Kutsaldır yaşanan sevgiler,
Bir ömür bitse de tükenişinde...
Hayaller gittikçe büyür,
Ulaşılmaz sanılan
Sabahlara doğru koşarken zaman....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30581/yasayan-sevgiler.html>

YAŞAM VE ÖZLEM

Yorgun yılların belleğine kazındı özlemlerim...
Hep aradım ardından koşarak
Uçuşup giden yıllarda...!
Bir iz bulamadım,
Ne yaşadıklarımın,
Ne kurduğum düşlerden,
Ne de umutlarımdan.
Belli ki hiç yaşamamışım....

Özlemlerimin tutsaklığı gizli
Bir ömrün gerisinde.
Çaresizliğe akmadı gözyaşlarım...
Yaşanan zamanın tanıklığı var,
Dinmeyen fırtınaların koptuğu
Bitimli yaşamın yolculuğunda....

Geç fark edilir
Zamanın acımasızlığı...
Alır götürür
Yaşamdan artakalan
Her ne varsa geride...
Yalnızca
Yaşayan hüzünlü bir özlem kalır;
Uçuşup giden acımasız yılların yorgunluğunda....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30860/yasam-ve-ozlem.html>

OZANCA

Hep mavi olsun gökyüzü...
Ülkemin her günü,
Günlük,güneşlik...
Yürekler bir atsın,
Birlikte coşsun,
Birlikte hüznünlensin duygular...
Saf ve duru,
Munzur'un suları gibi....

Kardeşliğe,dostluğa düzölsün övgöler.
Kin ve nefret olmasın
Yakılan türkölerde....
Birer Anadolu'dur
Memleketimin her bir insanı;
Birisini ağlarken,diğeri gülmez...
Bakma gayrı el ağzına,
Ne olur...!
İhanete yakma türköleri...

Aynı beden yatar
Çanakkale'de
Sakarya boylarında
Ve Afyon'da....
Bir yandan,
Antepli Şahin için yakılırken türköler,
Bir yandan;
Aydın'lı ve İzmir'li Efeler için yakılmıştır.

Varsın yine
Anadolu halkı yaksın türkölerini...
Toroslarda,Çukurova'da,
Karacaoğlan...
Sivas'ta,
Pir Sultan Abdal ve Aşık Veysel...
Bayburt'ta Zihni,
Kahraman Maraş'ta,
Aşık Mahzuni
Erzurum'da Emrah;
Bolu Dağlarında Köroğlü...!

Hep mavi olsun gökyüzü,
Ülkemin her günü
Günlük,güneşlik...
Destanlar dolaşsın dilden dile...
Yakılsın türköler
Kardeşliğe,dostluğa;
Dirliğe,düzenliğe....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31122/ozanca.html>

GECELER VE SEN

Ağır gelir gecelerin karanlığı
Kabusun olur. öker omuzlarına
Bir ömrün yükü kadar ağır...
Uyku tutmaz bir türlü gözlerin,
Durur zaman,
Kurşun gibi ağırlaşsa da göz kapakların;
Dost olursun gecelerin zifiri karanlığıyla
Ve baş başa kaldığın dertlerinle....

Yabancılaşır,
İz bırakmadan
Bir bir silinip giden yalancı düşlerin...
Uykuların yabancı;
Rüyada mutluluğu görmek yabancı...

Umudu tükenir,
Bir tabloya resmedilmiş gülüşlerin...
Ne kalır geriye,
İki damla gözyaşlarından başka;
Avuçlarını açtığında....

Korkutursa seni
Bitmeyen gecelerin karanlığı,
Beni çağır,gelirim....
Bekle beni,yollarıma bakarak.
Belki gökte silinip giden
Yıldızların arasından...!
Belki de güneşin,
Sabahın kızaran ufkundan
Doğmasından önce;
Çıkagelirim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31375/geceler-ve-sen.html>

MUNZUR ŞEHİTLERİNE

Düşleri vardı
Evrenin sonsuzluğunu aşan,
Tutkuları vardı
Büyüktü yürekleri gibi.
Yarınları yaşayacaklardı
Bugün bitmeden...

Gün tutuldu ansızın
Soldu gökyüzünün maviliği,
Munzur'un eteklerinde bir akşamüstü!
Ölüm kustu hainlerin kini
Kalleşçe...
Ala boyandı toprak,
İhanetin karmaşık evreninde...

Gün karardı,
Gökyüzünün mavisini soluk,
Toprağın rengi al!
Yeni yıldızlar doğuyor
Evrenin gizemli karanlığında...
Şavkı vuruyor gelecek zamanların ta ötesine
Büyüyerek...

Nice acıları paylaştı
Bu soylu millet!
Dün, bugün...
Artık sabırlar tükenmektedir,
Günden güne bilenmektedir
Yüreklerin öfkesi!
Zamanı gelmiştir
Suskunluğu bozmanın...!

Arkadaş göz yumma ihanete!
Tutsağı olma
Bir avuç doların gölgesinin...
Sonra kölesi olursun
Küresel sermayenin!

“Uyan ey milletim!” Diyor sana
Yedi bin yıllık tarihinin sesi
Yarın çok geç olmadan!
Yarın çok geç olmadan!
Yarın çok geç olmadan...
Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31542/munzur-sehitlerine.html>

UY DENİZ KARADENİZ

Bir ebemkuşağıdır Karadeniz,
Mordan yeşile,
Pembeden ala.
Kıyıya vurur hırçın dalgalar,
Çırpınarak...

Tutkundur Karadenizin moru,
Sahilden dağlara doğru ışıyan yeşile.
Yeşil,
Dağlarla buluşmuş bulutların altında.
Bulutlar,
Gökyüzünün açık maviliğinde...

Uy deniz Karadeniz,
Denize açılır takalarla bizim uşaklar.
Takalarda bayraklar dalgalanır;
Ebemkuşağının alından.
Karadeniz yaylalarında açan
Gelincik kırmızısından.
ve çırpınır Karadeniz,
Alın,moru her okşayışında.
Coşar...

Güverteye yaslanır Dursun Reis,
Sigarasını yakar.
Kartal bakışları,
Enginleri süzer.
Yaylaların özlemine,
Sigarasının acı dumanında çeker ciğerlerine...

Türkü olur,
Dalgaların coşkulu çırpınışları.
Görelle'li Katip Şadi'nin kemençesinin telinde.
Kadırga yaylasında horon havası...
Gurbeti yaşayan İlyas'ın yüreğindeki hüznünde;
Sürmene türküsü.
Buruk ve coşkulu...

Uy deniz,Karadeniz,
Karadeniz'in moru,
Yaylaların yeşili;
Peştemelda buluşur
Çay filizi toplar Rize'in peştemallı kızları....

Güneşin gülen kırmızısı,
Ay ışığının soluk sarısı,
Karadeniz köylü kızlarının
Baş örtüsü keşanda nakışlanır...

Ve çırpınır Karadeniz...
Kıyıya vurur hırçın dalgalar.
Mor enginlere açılır,
Al bayrağın gelin gibi süslediği takalar....
Vira vira demir alır;
Umuda doğru koşmak için...

1996
Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31769/uy-deniz-karadeniz.html>

FIRTINALARIN SESSİZLİĞİNDE

Kabaran denizin azgın dalgaları savrulur,
Yüreğimde kopan fırtınalarda...
Karanlıkla boğuşurken
Pusulatsız kaptan gibi;
Tehdidin ısıkları duyulur uzakların ötesinden.
Adres sormayan kurşun kalleşliğinde...

Ertelenir güneşin doğuşu bir başka sabaha;
Kristalleşir gözyaşları kumsallarda.
Gün doğumu öncesinin hükmü geçer
Bulutlara,göklere...
Çölleşirken düşünceler,
Alacakaranlığın suskunluğunda;
Prangalar gerekmez satın alınan özgürlüğe...

Döner yer yuvarlağı güneşin etrafında.
Milyarlarca ışık yılının gizemiyle
Yol alır mikroskobik bir zaman diliminde.
Anlamak istemezcesine üzerinde yaşanılanları..

Ne sevmeye vakit kalır ne de sevmeye
Fırtınaların sessizliğinde.
Tutuşan yüreklerin atışı,
Bir tutam alev olur evreni saran;
Yarınlara olan özlemin tutkusuyla
Güneş ufukta belirirken...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32283/firtinalarin-sessizliginde.html>

DAĞLARIN EFESİ'NE

Kahraman komutanımızlardan sayın..... Paşamıza ithaf olunur.

Korkunun kol gezdiği karlı dağların gecelerinde,
Sen,şafağı bekleyen korkusuz bir kahramandın.
Gözlerinden çıkan şimşegin parıltısı;
Güneş olurdu,
Bitmek bilmeyen gecelerin sabahlarına....

Hain düşman kurmuş tuzağını,sinsice,acımasız...
Açmadı mor sümbülleri dağların;
Ölüm sessizliğinin gölgesinde.
Kurudu nice aşıklara su veren pınarları;
Irmaklarının gümüş rengi suları;
Gayri çağlamadı,ne baharda ne de yazda;
Tutsak kaldığı ihanetin koynunda...

Sen dağlara hükmederken;
Bir destanı yaşadın yıldızların ışığında...
Bir yandan'ne güneşler battı'
Yüreklerinde vatan sevgisi,
Başkumandanlarından aldıkları ölüm emri...
Ve yaradanına kavuşma tutkusu...!

Her batan güneş yeniden doğdu;
Ordulaştı Dağların Efesi'nin ruhunda...
Ben Göktürk'üm,
Ben Oğuz'um
Ben Mustafa Kemal'im,
Diye haykırmak için bütün dünyaya.

Sen,Mor Dağların Efe'si;
Yalçın kayalıkların korku bilmez boz kartalı;
Mustafa Kemal'in Samsun'a çıkan kararlı iradesi.
Biz İzmir'de Hasan Tahsin,
Vatan sathında Kuvay-ı Milliye,
Tan vaktinde,Kocatepe'den şahlanan milli ruh;
Çiğiltepe'de yarbay Reşat;
Menemen'de kubilay'ız...
Adım adım yaklaşmakta olan karanlığın karşısında...!

Belki unutanlar vardır yaşanmış ihanetleri...
Ama unutmaz tarih.
Çanakkale ruhunun yazdırdığı;
Türk'ün Şanlı Kurtuluş Savaşı Destanını.
Başkaları unutmak istese de
Tarih unutmaz....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32507/daglarin-efesi-ne.html>

ŞAFAKTAN ÖNCE VE SONRA

Çiçek açar şafaktan önce
Gökte yıldızlar...
Umutlar yeniden doğar
Sabahın kızaran ufkundan!
Yaşama tutunur umutsuz sevdalar
Düşlerin ötesinde,
Düşler darmadağınık
Karmaşanın tuzığında kelepçeli...

Güneşin kan kırmızısı ışığı vurur,
Yorgun bulutların arasından
Tükenmekte olan umutların üzerine...
Kendine gelen insanlar,
Silkinip atarlar üzerlerinden
Yıllar öncesinde serpilmiş ölü toprağını!
Yaşam sunar yeniden
Gururlu dağların serin nefesi,
Ölüm sınırında uykuya dalanlara...

Ayağa kalkar insanlar onurlarıyla
Birer birer,
Alınları ak, başları dimdik...
İçine emsalsiz zaferlerin
Coşkusunu sığdırdığı yürekleri kocaman...
Çanakkale'de şaha kalkan
Ruhları hissediler bedenlerinde...
Büyüyen öfke sığmaz
Yerle gök arasına!
Yer sarsılır
Ve yıkılır yaşlanan dünya...

Bak nasıl bozulur birden bire
Kanlı oyunu emperyalizmin!
Bir başka dünya kurulur yeniden,
Düşlendiği gibi
Sevgi üzerine!
Özgürlük, barış ve kardeşlik
Egemen olur yarınlara...
Düşünü kurmak bile yaşamak kadar güzel
Yaşamak için ömrümüz yetmese de!

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32854/safaktan-once-ve-sonra.html>

MERHABA YENİ GÜN

Merhaba yeni başlayan gün...
Gökyüzünün uçuk maviliği,
Yeni gün doğumunun
Ufku saran taze pembeliği...
Merhaba ilkbahar;
Geleceğe doğru akıp giden yeni yaşam...

Merhaba toprak ana...!
Onurlu yaşam mücadelesindeki
Arılar,kelebekler,kuşlar,böcekler
Sürüngenler vesaire...
Ve umut kanatlı uçurtmalar,
Çocuksu düşler....

Merhaba yaşama tutkusu;
Enginlere doğru yol alan yorgun yolcu...!
Yaşamın geride kalan tekdüzelikleri.
Değirmen taşı gibi benliğimi öğüten
Yaşanmamış günün kaybedilen güzellikleri

Artık son bulmalı,
Bukalemun gibi yaşamak...
İhanete tutulan alkış...
Ve düzülen övgüler.

İnsan onuruna yaraşır,
Yeni bir yaşam kurulmalı
Mutluluk üzerine...
Çocukların düşlerini
Misket bombalarının yıkmadığı...
İnsanların sefaleti üzerinden
Paraların kazanılmadığı,
Erotik magazin haberlerinin
Gençlerin düşlerini süslemediği
Başka bir gezegende...
Varsa eger....
Yeni başlayan günün vaad ettiği
Umuda değer....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33082/merhaba-yeni-gun.html>

TURNALARA DEYİŞ

Turnam yolun buralardan geçerse,
Ne olur hatırım sormadan gitme.
Göçtüğün zamana vadem yeterse;
Ara ver burada durmadan gitme...

Bu dağların kışı sert olur şimdi,
Soğuk rüzgarları dert olur şimdi,
Üçe çıkan derdim dört olur şimdi;
Kanayan yaramı sarmadan gitme...

Bize mesken oldu bu yaban eller,
Artık sus pus oldu şakıyan diller;
Boynu bükük açar sılada güller;
Gönlüme teselli vermeden gitme...

İnsafsız avcıdan almışsan yara,
Kanadın kırılıp düşmüşsen dara,
Yaralı yaralı bizim diyara,
Uğrarsan sırrıma ermeden gitme...

Ömrüm süresince doldurdum çile,
Hep bülbül misali tutkundum güle,
Yaşadığım yıllar bir gelse dile...!
Neler çektiğimi görmeden gitme...

Bayram Ali der ki,beni bırakma,
Belki son vedadır,hayalim yıkma;
Hüzünlü hüzünlü geriye bakma;
Yaylalar çieğе durmadan gitme....!

23.01.2007

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33316/turnalara-deyis.html>

RÜYA

Alır götürür beni,
Tutkulu gözlerinin büyü.ü.
Gençliğimin yirmili yaşlarına...
Aşkın tomurcukları filizlenir yeniden
Sevginle çarpan yüreğimde...

Ömür bitti bitecek;
Belki de son demindeyiz yaşamın.
Geceler gündüzleri kovalamasa,
Günler ayları, aylar yılları.
Bitmese bu rüya....

Bir de bakmışsın ki,
Bitimindeyiz yolun.
Anılardadır artık
Aşklar, sevgiler, sevgililer...
Ve yirmili yaşlar...

Taptaze yaşayan bir gerçek varsa,
O da senin buğulu gözlerindeki
Islak bakışlarının mahmurluğunda gizli
Hüzünlü bulutlardır...

Yağmur yağmur yağar,
Çölleşen özleminin susuzluğuna.
Yeniden yaşama sevinci yeşerir
İçimdeki evrenin sonsuzluğunda...
Umutla bakarım
Yaşanacak zamanın her anına,
Sensiz yaşanacak yarına...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33524/ruya.html>

SENİ ARADIM

Islak bakışlarını aradım,
Buğulu gözlerinde!
Gün batımındaki bulutların uçuk pembedeğinde...

Kendimi aradım,
Bulamadım...
Yüz yıllarca ışık yılı
Uzaktadayım kendimden....
Senin,
Hemen yanı başımda olduğunu hissediyorum.
Ve
Kollarını açarak bana doğru koştuğunu....

Oysa ben
Kendimi arıyorum;
Yaşanmayan bir zaman kesitinde....
Kim bilir,
Belki geçmiş zaman girdabındayım.
Belki de gelecek zamandayım,
Bir yerlerde...

Ama sen,
Bana nefesinin sıcaklığı kadar yakınsın.
Hissediyorum....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33631/seni-aradim.html>

MEVSİM SONBAHARSA

Hüzünle uçuşur düşler
Birer birer,
Mevsim sonbaharsa....
Anılar canlanır yeniden
Dallardan düşen her yaprakla,
Unutulmuşluğa mahkum
Yaşanmış yılların gerisinden...

Denizin,ne mavisi ne de moru kalır.
Ne de dalgaların hırçınlığı.
Ay ışığı rüyaya yatar
Suların koynunda.
Mevsim sonbaharsa,
Geceler;
Yaşanmış aşkların şarkılarını fısıldamaz
Yakamozda....

Rüzgar sert eser,
İklim kararsız.
Düşünceler,
Kayan yıldızdır gökte;
Avuç içinde bir tutam alev.
Sönen umutların sessizliğidir
Akışın gizeminde
Yalnızca geriye kalan...

Ansızın kurşuni bulutlar tutar gökyüzünü,
Boşanır sağanak sağanak.
Düşler uçuşur,
Yaşama açılan pencerenin önünden.
Yağmur damlaları değildir cama vuran
Mevsim sonbaharsa....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33818/mevsim-sonbaharsa.html>

DÖNÜŞSÜZ GİDİŞ

Gölgeler suya iner,
Güneşin batışıyla.
Diner gözyaşları,
Vuslatı bekleyenlerin.
Anılmaz artık geçmişte kalan günler....

Uykuya dalar Güneş,
Düşlerin ötesinde...
Yeniden başlar yolculuk
Yorgun adımlarla ;
Üşüyen ay ışığında.
Artık kılavuz değildir Demirkazık yıldızı,
Donan sabahlara doğru akan
Dönüşsüz gidişte....

Birbirini izler
Kayan yıldızlar gökte.
Buz tutmuş gözyaşlarıdır
Birer avuç....

Sabahları beklerken,
Kar yağar mevsimsiz,
Güz yaşanmadan....
Düşler biter duygular donar,
Sabahyıldızı doğmaz bir türlü;
Oysa Kervankıran'dır bitiren
Ulaşılmaz sabahlara doğru giden yolculuğu....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34054/donussuz-gidis.html>

SEVDA BULUTLARI

Bahar sonunda hüzün çöker
Şehrin ıslak caddelerine.
Yalnızlığın hayaleti dolaşır
Alacakaranlıkta, başıboş.
Dinen yağmurun ardından
Yerlerde sürüklenir umutlar,
Ölen düşler,
Yüreklerde buz tutan duygular...

Bulutlar uçuşur gökyüzünde,
Rüzgarların kanadına tutunmuş.
Koynunda hüzün türküleri,
Bahardan sonra
Yaz yaşanmadan yakılmış...

Sislerin perdelediği
Bir ömrün gerisinden tanırım ben,
Göklerde özgürlüğü arayan
Sevda bulutlarını.
Gençliğimin fırtınalı yıllarının
Türküleri yazılıdır,
Tel tel ak saçlarında...

Baharda sevincin,
Güzde hüznün ezgileri yankılanır,
Beni divane eden dokunaklı havalarda.
Yıllara sığdıramadığım
Özlemlerim,tutkularım;
Yeniden filizlenir
Dağ başlarında kışı bekleyen
Kurumaya yüz tutmuş
Bodur ve cılız ağaçların dallarında;
Bulutlara kavuşmak için...

Ben bulutlara yazdım tutkularımı,
Pişmanlık duymadım hiçbir zaman,
Bahar sonunda açtığına pişmanlık duyan
Hüzün çiçekleri gibi...
Tutkularımı sorarım her yağmur mevsiminde
Şehrin caddelerini ıslatan
Yağmur damlalarına...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34295/sevda-bulutlari.html>

ÇOCUK

Savrulsun kumral saçların,
Memleketimin özgür rüzgarlarında...!
Bulutlar kabarsın
Dolgun, mavi gözlerinin derinliklerinde,
Her sevindiğinde veya hüznlendiğinde.
Deniz olup taşsın mutluluğa akan her damlası
Sınırsız...

Uzat ellerini,
Okşa gökyüzünün maviliğini...!
Özgürlüğün resmini çiz güneşe,
Türküsunü duysun yüreğinde
Bu toprakların..!
Haykırınsın her doğuşunda,
Sabahın ufkundan...

Yarınlara bırakma yaşamayı,
Doyasıya yaşa bugünden;
Yaşamın her anını.
Erteleme düşlerini,
Pişmanlık duyma,
Ansızın ürpererek uyandığında...
Pahalıdır ama,
Oyuncak değildir özgürlük...
Ve oyuncak kadar ucuz değildir
Memleket sevgisi...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34429/cocuk.html>

TUTKUYU YAŞAMAK

Yaşamak var,
Yaşanacak zamanı.
Veda etmeden
Yarınlardan sonraki günlere....

Prangaya vurulsa da duyguların,
Yarından sonrasını da düşüneceksin yaşamın.
Kıracaksın zincirlerini korkunun,
Tutsak kalmayacaksın girdabında....

Dört elle sarılacaksın,
Yaşamın akışında yarattığın
Yeni bir tutkuya.
Unutmayacaksın,
Suların hep ileriye aktığını.
Günler geçse de geçmese de
Yaşamın boyutunda...

Aldırmayacaksın,
Mutsuzluğun;
Esintilerde sürüklenen çığlığına.
Bilmelisin, mutluluğu yakalayacağını;
Veda etmeden
Yarından sonraki günlere.
Koşacaksın yorulmadan,
Koşacaksın, koşacaksın....
Koşmalısın....!

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34576/tutkuyu-yasamak.html>

YOL

Gidemem seninle yolumuz sarpta,
Dağları karakiş vurdu vuracak.
Bu mevsimde buzlar yüzer ırmakta,
Dağların öfkesi tuttu tutacak...

Sıra dağlar geçit vermez uçsak da.
Yetişirler ardımızdan kaçsak da
Dağların ardına çadır açsak da
Zamann bizden hesap sordu soracak...

Yıllarca gözgöze olduk dağlarla,
Baharda can bulduk şirin bağlarla,
Kader dört yanımız demir ağlarla,
Bakarsın ansızın sardı saracak...

Uslanmayan gönlüm divane,deli;
Başımda esiyor kavak yelleri,
Bir de bakmışsın ki ilkbahar seli,
Dağlardan denize vardı varacak...

Bayram Ali der ki nice dağ aştım.
Hep dolu yaşadım,nice çağ aştım.
En sonunda gerçek aşka ulaştım;
Bu sevgiyle kalbim durdu duracak...

1996

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34708/yol.html>

DUYUŞ

Evrenin sırları bedende saklı,
Onu ilmek ilmek dokuyan vardır.
Çözemez bu sırrı insanın aklı,
“Elif,lam,mim” diye okuyan vardır.

'Ol' emriyle 'Hu' der ilkin yürekler,
Şükrederek secde eder melekler.
Çarkıfelek gibi gökte alemler,
Döner 'Hu' diyerek,görenler vardır....

Alemlere rahmet O gönderildi,
“Rabbinin adıyla oku” denildi;
Sevgiyi kalplere doku denildi.
Bu sesi içinde duyanlar vardır.

Gelmiş geçmiş evliyalar erenler,
Hak yoluna nice postun serenler;
Evrensel ışığa gönül verenler;
Sırrın ötesine erenler vardır.

Dünyayı yıksan da bir gönül yıkma,
Bir an olsun Hakkın yolundan çıkma.
Kabul olmaz diye, umutsuz bakma.
Tefekkürle dua edenler vardır.

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34833/duyus.html>

NERDE?

Mor dağların bozkır olmuş baharda,
Karların erimiş laleler nerde...?
Pınarlar çağlardı,yağmurda karda;
Çayların kurumuş,nehirler nerde...?

Sarp kayalarına kartal konardı.
Atmaca ve şahin avın kollardı.
Gün doğmadan evvel keklik öterdi,
Ak doğan yok olmuş,Kuzgunlar nerde...?

Ormanları yakıp tarla açmışlar.
Köyleri bırakıp kente kaçmışlar...
İçimize kin tohumu saçmışlar.
Kardeşlik yok olmuş,dostluklar nerde...?

Yolları karanlık gündüzden tutmuş.
Ölüm uykusuyla bizi uyutmuş.
Herkes suspus olmuş ağzını tutmuş;
Aydınlar yok olmuş,özgürlük nerde....?

Bayram Ali der ki bize ne oldu...?
Sevgi ile bakan göze ne oldu...?
Gönül yapan tatlı söze ne oldu...?
İnsanlık yok olmuş,insanlar nerde...?

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35007/nerde.html>

BEN BAYRAM ALİ

1946 Senesinin
Ağustos'unda
Harşit Vadisinin yamacındaki bir köyde doğmuşum.
Şanlı zaferin yirmi dördüncü yılına bir gün kala
Bir bayram sabahında...
Bu nedenle Bayram Ali koymuşlar adımlı..

Yaylalardan yeni dönmiş göçler,
Harman zamanı;
Bizim oralarda güz başlarında yapıldı harman..
Gece ile gündüz birbirine karışırdı.
Nefes aldirmazdı vadiye çöken "sarı sıcak"
Ağustos böceklerinden dinledim
Ninni seslerinden önce ilk ezgileri...
Annemin vakti olmamıştı hiç
Baş ucumda ninni söylemeye...

Kore Harbi çıktığında
İlkokula yeni başlamıştım,
Birkaç köy için yapılan
Uzaklardaki bir okulda...
İlkin Atatürk'ü tanıdım,
Yüceliğinin unutulmazlığında...
İlk üzüldüğüm ölüm haberi
Dayım Yanık Hasan'ın
Kore'de şehit düştüğüne dair haberdi.

Dedemden,
Rusya'da yedi yıl yaşadığı tutsaklık anılarını dinledim
Yıllarca...
"Kafkasya Dağlarında çiçekler açar,
Altın güneş orda sırmalar saçar
Kader böyle imiş ey garip ana,
Canım feda olsun şanlı vatana..."

.....
Ninem rahmetliden,
Seferberlik yıllarını, Rus işgalini,
Yokluğu, yoksulluğu,
Nice kahramanlıkları,
Ve yaşanan ihanetleri
Acıları, hüznleri dinleyerek büyüdüm.

Kuvay-ı Milliye kahramanlarını tanıdım
Bir dağ gibi dimdik ve onurluydular...
Kurtuluş Savaşının kahraman gazilerinin
Destanlarını dinlerken
Geçmiş onlarla yaşadığımı hissettim...

Ozan oldum çocukluk yıllarımda,
Hep destanlarını yazdım şanlı ecdadın
Sonra ihaneti anlattım şiirlerimde.
Kazasız belasız atlattım
On iki Martı,
Yaşamda kalmayı da başardım
Derken,
On iki Eylülü yaşadık,
Kanlı bir oyunun ardından...
Tüm şiirlerimi yaktım!
Ve Uyutulduk yıllarca
Üzerimize serpilten ölü toprağının altında...

Tekrar ozanlığa başladım
Kırkıma merdiven dayarken...
Deli eder divane eder insanı
Bu diyarın taşı toprağı...
Şiirler yazdım sevgi,dostluk ve kardeşlik üzerine.
Hiçbir zaman,
“Eli kalemli, ağzı gemli”aydın olmadım..
Ozan, ulusunun sesi olmalı...
Yalaka,korkak, ve çıkarıcı olmamalı
Cesurca dile getirmeli
Gördüklerini!
Anlatmalı...!
Anlatmalı...!
Anlatmalı...!
Milli kurtuluşa çağırmalı
Tek vücut, tek yürek tüm ulusu...!

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35181/ben-bayram-ali.html>

YOLCULUK

Sonbaharın hüznü düşen yaprakta,
Yaşamın izleri saçımda akta.
Gerçeklerin sırrı kara toprakta;
Sonbahar yağmuru göz yaşlarımdır.

Ben neden yalnızım koca dünyada,
Kalbim dayanamaz sessiz feryada,
Çok susadım bir yolcuyum deryada,
Nehirler gözyaşı nakışlarımdır.

Ömrümce çöllerde görürüm serap,
Bir hayal uğrunda olmuşum harap,
Sen kulunu derde düşürme ya Rab,
Bak sana yalvaran bakışlarımdır.

Biz yolcuyuz yol bizimdir gideriz.
Gidenlerle Hak'ka selam ederiz.
Kalanları kimden sual ederiz,
Yolculuk Allah'a akışımızdır.

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35384/yolculuk.html>

HÜZÜNLE BAKMAK

Geceleyin gökyüzündeki yıldızları sayarım.
Gündüzleri de
Ağır veya aceleci adımlarla
Sokaklardan geçen insanları....

Yüzlerine bakarım fark ettirmeden.
Sevinçlerini,hüzünlerini okurum
Yüz hatlarından.
Ardı sıra koştukları
Kopuk kopuk umutlarını;
Ulaşılmaz uçuk düşlerini....

Sonra,
Birden bire bir ak tomurcuk gibi patlayan
Küme küme bulutlara bakarım;
Hüzünlü...
Rüzgarların önünde sürüklenerek
Nereden geldiklerini,
Doğduğum köyün üzerinden geçip geçmediklerini;
Çocukluğumda
Koyun ve kuzu otlattığım kırlarda;
Halen kekik kokup kokmadığını sorarım.
Haber sorarım,
Yitik sevda peşinde koşarken
Gençliğimin kaldığı dağ köylerinden...

Bir an hüzünlenirim,
Gökyüzünde kümelenen bulutlar da hüzünlenirler...
Dolgunlaşırılar yağmur yağmur...

Doğu Karadeniz Dağlarının doruklarında,
Her baharla birlikte,
Kardelen çiçeklerinin açıp açmadığını,
Yalçın kayalıklarının üzerinde
Kanat çırparak boz kartalların uçup uçmadığını;
Yaylalara çıkan köylülerin
Davarlarının çingirak seslerini;
Duyup duymadıklarını sorarım...

O sırada sert bir rüzgar eser,
Katar önüne beyaz bulutları...
Sürer götürür ta uzaklara,
Bolu Dağlarının üzerinden,
Kızılırmak Vadisine;
Fırat üzerinde yağmur olur...

Koşarım ardından,yetişemem...
Üzülürüm,
Uçurtmasını rüzgara kaptıran bir çocuk gibi.
Ve yeniden başbaşa kalırım kendimle...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35546/huzunle-bakmak.html>

SEN

Yarım kalan bir şarkının,
Dizelerinde sen vardın...
Sen vardın
Divane gönlümdeki yitik sevdada...
Aydınlatan sendin,
Benliğimi saran zifiri karanlığı...

İlgıt ılgıt eserdin,
İlkbahar rüzgarı gibi
İçimdeki sonbahara...
Gülüşün,
Kan rengi bir gül gibi açardı;
Özleminle dolu yüreğimde...

Sen,
Yolunu şaşırın bir göçmen kuş gibi
Kanatlarını açtın,
Karakışta karayele karşı...
Buz tuttu yüreğin,
Tutkuların,özlemlerin,umutların,
Tutsak kaldı karakışın koynunda...

Çok uzaklardasın şimdi,
Zaman akışının durduğu bir yerlerde.
Belki de zamanın dışındasın...
Sana,
Bana bıraktığın tutkuyla ulaşmak istiyorum.
Yeislenme sevgilim,
Bir başka zamanda
Bir başka bahara kaldı vuslat...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35730/sen.html>

KÜÇÜK ÇOBAN

Güneşin,dumanlı yamaçları
Ala boyayan ilk ışınları vururken vadilere;
Küçük çoban,
Elinde sihirli kavalı,
Düşer sürülerinin ardına...

Sabahın sisi dağılırken ağır ağır,
Elmas parıltılarını andıran çiy damlacıkları
Parlar Güneşin kızılığının altında....
Bir sıcak çöker yeşilliğin üzerine
Cana yakın.
Bir tutam sevgi gibi...

Ve sürüler dalar sonsuzluğa doğru....
Küçük çobanın,
Derin ve sıcacık bakışlarının arasında...

Küçük çoban üfler kavalına....
İrileşir gözleri.
Bir sessizlik iner
Dağların doruklarından
Vadilerin yamaçlarına...
Kavalın buruk ve coşkulu sesi duyulur
Dağların ta ötesinden....

Dağlar eğilir sıra sıra...
Bir tutam beyaz bulut görünür
Ta uzaklardan,
Dağların ötesindeki gökyüzünün maviliklerinde....

Dağların yamaçlarından süzülerek
Hırçın akan suların
Akışı durur.
Kavalın sesinin şavkı belirir
Durgunlaşan suların yorgun maviliğinde....

Ve küçük çoban,
Kavalının sesine karışarak
Göğe ağar bir tutam bulut gibi...
Yaşama sevincinin umudu olarak
Yankılanır durur
Gökyüzünün maviliğinde...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35894/kucuk-coban.html>

ZAMANDAKİ ÇİZGİLER

Çizgiler çizdim zamana
Nice yalçın kayalıkları geçtiğim
Dağ yollarında...
Karmaşık iklimini yaşadım
Bitmeyen zamanların,
Gün ışığına hasret
Karanlık mekanlarında...

Hep seni düşündüm, seni anlattım
Kanadından vurulan türkülerde,
Özgürlüğe saldı
Tutsak düşen düşlerimi,
Uzağındayken yaşamın...

Sessizliği kırbaçladım,
Uykusunu bozdum
Gecenin tam ortasında!
Yıkıldı sabahla arasındaki sisten duvar...
Ve haykırışı yankılandı,
Geçit vermez dağların doruklarından ovalara
Biterken
Zamana çizdiğim çizgiler!
Resmettim özgürlüğü güneşe...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36002/zamandaki-cizgiler.html>

YORGUN BAKIŞLAR

Solarken yaşamın ufkunda
Yorgun bakışı,
Son arzusu yankılanıyordu
Çığlığının sessizliğinde!
Veda etmeden önce hüznü akşamlara...

Özlemleri, tutkuları, düşleri okunuyordu
Dalgın bakışlarının yalnızlığında...
Sırları vardı
Kimselere açamadığı,
Daha toprağa düşmeden önce
Buharlaşan gözyaşlarında...

Hüzün yüklü bulutlarla yolculuğa çıktı
Geriye bakmadan.
Yol aldı biten ömrün ufuklarında,
Tutkularına, düşlerine, özlemlerine
Veda ederek...
Son gün batımının pembeliğinde,
Hüzünden bir izdi
Bir ömrün ardından geride bıraktığı...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36135/yorgun-bakislar.html>

FIRTINALARIN SESSİZLİĞİNDE

Kabaran denizin azgın dalgaları savrulur,
Yüreğimde kopan fırtınalarda...
Karanlıkla boğuşurken
Pusulatsız kaptan gibi;
Tehdidin ısıkları duyulur uzakların ötesinden.
Adres sormayan kurşun kallesliğinde...

Ertelenir güneşin doğuşu bir başka sabaha;
Kristalleşir gözyaşları kumsallarda.
Gün doğumu öncesinin hükmü geçer
Bulutlara,göklere...
Çölleşirken düşünceler,
Alacakaranlığın suskunluğunda;
Prangalar gerekmez satın alınan özgürlüğe...

Döner yer yuvarlağı güneşin etrafında.
Milyarlarca ışık yılının gizemiyle
Yol alır mikroskobik bir zaman diliminde.
Anlamak istemezcesine üzerinde yaşanılanları..

Ne sevmeye vakit kalır ne de sevmeye
Fırtınaların sessizliğinde.
Tutuşan yüreklerin atışı,
Bir tutam alev olur evreni saran;
Yarınlara olan özlemin tutkusuyla
Güneş ufukta belirirken...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36256/firtinalarin-sessizliginde.html>

DAĞLAR

Karşıda sıralı dağlar,
Gökyüzünde asılı duran mor bulutların altında.
Doruğu karlı...
Geç karşılar baharı,
Yeni açan menekşeler,mor sümbüller,laleler....

Irmaklar çağlar yamaçlarından,
Suları serin...
Nağme nağme yükselişi duyulur
Çağiltısında,
Ve yanık kaval sesinde
Ezgilerin...

Köyler serpilmiş eteklerine
Düşlerdeki masal diyarı gibi.
Halka halka dumanlar yükselir bacalardan,
Geriyeye küllerini bırakarak.
Alır götürür uzaklara,
Umutları,tatlı düşleri
Yakarak....

Pınar başında
Su doldurur tetstisine köylü kızları.
Yüreğindeki sevgiyi dokumuştur
Başındaki yazmaya...
Sevinci,hüznü okunur gözlerinden,
Yavuklusunu bekler
Yollarına bakarak....

Çıngırak sesleri duyulur uzaklardan
Sürülerin.
Dağlardan ovalara doğru,
Sessiz çığlığıyla eserken rüzgar
Serin serin,
Büyülenirsin sessizliğin gizemli sesiyle;
Bu diyarda aşınası olursun türkülerin...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36511/daglar.html>

SORGULAMAYA DAİR

Geçen yıllarımı sorguladım
Yorgun aynaların her kırığında...
Biriken acımasızlığıydı yılların,
Kırık aynaların yere düşen parçalarında....

Düşlerimi sorguladım...!
Hepsi yalancıymış meğer.
Terk edip gittiler
Dostluklarıyla oyaladıkları beni...

Umutlarımı sorguladım birer birer...
Kimi yitik, kimi uçuk;
Kimi ulaşılmaz,kimi kendi gerçeğinde...
Yorgun düşüp kayboldular
Uzun yılların arasında;
Yarı yolda bırakarak...

Dün sevdalarım vardı yaşama dair.
Ulaşamadılar bugüne.
Yeni sevdalar büyüyor yüreğimde;
Yarından sonraya gidişinde yılların...

Hani nerelerdesiniz şimdi...?
Yaşamı toz pembe gösteren,
Dost görünümlü uçuk yıllar...
Anımsatmadınız,
Aklımın havalarda oluşunun sarhoşluğunu...
Geç anladım
Başımda estirdiğiniz kavak yellerinin,
Fırtınaya dönüşerek;
Ters yönden hoyratça eseceğini...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36739/sorgulamaya-dair.html>

AKŞAM GÜNEŞİ

Akşam güneşi,
Gündüz ile gecenin kavuştuğu
Ufkun hüznünde tutkunlaşır;
Yorgun saatlerin donuk akışında...

Bitkin günün akşamında,
El sallar bana uzaklardan,
Sevdalı bulutların arkasından.
Veda edişi ılık bir tutku gibi içime akar...

Gün biterken,
Akşam Güneşi'ne doğru uçar,
Gecedden korkan kuşlar...
Gider ardı sıra,
Yorgun kanatlarını çırparak.
Tutsak düşer,
Yolunu kesen zifiri karanlığın koynuna...

Bakarken Akşam Güneşi'nin batışına,
Ellerinin ellerimden yavaşca uçar gibi akışını,
İri dolgun gözlerinin,
Gözlerimden;
Veda etmeden kaçışını anımsarım....

Gitmek istemem Akşam Güneşi'nin ardından,
Sabah Güneşi'ni görmek de var.
Yeşeren günün tazeliğinde.
Serin,ılık,cana yakın....

Yeni bir aşk,
Yeni bir yaşam,
Ve yaşanmış zamanın sonu;
Akşam Güneşi...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36948/aksam-gunesi.html>

SEN BEN VE

Bir başkaydı
Kış mevsiminin
Tipiye tutsak akşamında
Sana tutulmak...
Yorgun gecelerin ayazını unutmak,
Yitik mevsimlerin ardında...
Gülen gözlerinin derinliğinde
Baharın taze sıcaklığını duymak...

Yaşamın zorlu yolculuğunda
Takılıp kalmadık
Kasırgaların kanadına.
Unutmadık
Dağ başında bir kulübede,
Çaresizliğin çığılığını anımsatan uğultusunu...

Nice yamaçlardaki köy evlerinde,
Suların çağıltısını
Dinleyerek uyuduk.
Bölündüğü de oldu uykularımızın,
Korkulu düşlerin ardından
Ve umut şarkıları söyleyen
Kuşların sesleriyle uyandık
Her yeni günün seherinde....

Sevginin sonsuzluğunun
Birer yorgun yolcusu olduk
Geceleri yağın
Sağanak yağmurların gizemli sesinde...
Yorgunluğumuzu unutturdu
Büyüyen mutluluğumuz...
Ardından koştığımız umutlarımız,
Artık yalnız değiliz
Yıllara sığdıramadığımız
Bir ömrün yolculuğunda;
Sen
Ben,
Ve bir de onlar var...
Bitimsiz sevdamızın türkülerinde...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37346/sen-ben-ve.html>

KOVALAMACA

Bir ömrün öncesinde adımlamıştım
İstanbul'un ıslak kaldırımlarını,
İçimdeki umutla, kovalamaca oynarken.

Eskiye yıllara baktım,
Zamanın kısır döngülerinin aralığında;
Halen koşmaktayız art arda,
Kovalamaca oynarcasına.
Koşuyorum umutlarımın ardından;
Yetişemiyorum bir türlü....

Dünden tutulmuş köşe başları.
Her gelen yeni devir,
Kendi mutlu azınlıklarını türetmiş...
Onlar,zamanı yakalamayı başarmışlar,
Kovalıyor zaman
Koşuyorum umarsızca,
Gizlerle dolu bilinmezliklerin ötesine....

Sular geçiyor boğaz köprüsünün altından,
Ağır ağır,çırpınarak...
Hava,hafif lodoslu
Her günkü gibi..
Ne denizin morunu
Ne de gökyüzünün maviliğinin farkındayım,
Siyah mı?
Beyaz mı?
Bilemiyorum...

Sanki dönen birer değirmen taşı
Zamanın acımasızlığı.
Hüzün bırakır geriye,
Öğüttüğü umutlardan,düşlerden.
Yaşamla oynadığım kovalamacada...

1976-2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37776/kovalamaca.html>

YALNIZ ADAM

Bir gölge durur ayakta,
Karanlıkların arasında
Korkuluk gibi....

Kaskatı kesilmiş yüreği,
Tutkusu küllenmiş;
Donmuş bakışları göz bebeklerinde...
Uzaktaki bataklıklardan yükselen
Kurbağa seslerini dinler...

Geceler ürperir birden,
Kendi karanlığının yalnızlığından...
Bir canlılık belirir,
Yalnız adamın buz tutan bakışlarında...
Gecenin ürpertici sessizliği bozulur,
Gökten yıldızlar iner;
Yalnız adamın yanına...

1972

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38008/yalniz-adam.html>

SENDEN KALAN İZLER

Senden geriye kalan tek hatıra,
Her gün
Gözlerimin önünden
Yıldız gibi kayıp giden
Yıllara direnen düşlerin...

Seni arıyorum
Senden kalan izlerde...
Sensiz geçen yılların hüznünü yaşayarak
Hiç bitmeyecekmiş gibi görünen
Yolculuğun belirsiz ufkunda...

Unutturur bana yalnızlığı
Kulaklarımda yankılanan sesin,
Beni terk etmeyen düşlerin,
Hasatsız mevsime doğru
Süren yolculuğun gizemi...

Yaşama bağlıyor beni
Vuslata doğru uçuşup giden yılların yalnızlığı,
Ölümün gölgesinden uzakta...
Ve
Yaşam yolculuğunda
Hüznün koynunda büyüyen sevgimiz...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38243/sendden-kalan-izler.html>

DEDELERİMİZ, NİNELERİMİZ VE BİZ

Ural,dan, Altay'dan çağlar suyumuz,
Tanrıdağı Türkü,Oğuz soyumuz,
Gümüşhaneliyiz,Torul ilçemiz;
Gündoğdu köyüdür bizim köyümüz.

Onlar,
Seferberliği yaşadılar.
İşgali ve ihaneti gördüler,
Yoksulluk ve yoklukla iç içe oldular.
Çoğu şehit düşmüş,
Kalanlar da
Tarihin yaşayan tanıklarıydılar...

Onlar,
Dedelerimizdi, ninelerimizdi.
Onlar bize,
İşgali anlattılar,
İhaneti anlattılar,
Yoklukla ve yoksullukla
Savaşlarını anlattılar...

Onlardan
Nice seferberlik öykülerini,
Yaşanan dramları,
Efsanevi kahramanlık destanlarını
Ve
Hüzünlü seferberlik türkülerini dinledik.
“Urusun gemileri,
Hem ileri hem geri.
Urus gözün kör olsun,
Dul kodun gelinleri”

Veli oğlu Ali,
Asker olur on dokuzunda.
Yürürler karlı dağları aşarak.
Ayaklarında çarıkları,
Üzerlerinde giysileri,
Belki vardı,belki yoktu...
Bir haftada Erzurum'a varırlar.
Askerliği öğrenirler birkaç günde;
Ardından yürüyüş başlar yeniden
Karakışın tufanında
Kimileri toprağa dökülür,
Toprağı vatanlaştırmak için;
Bu bitimsiz yolculukta.
Kalanlar,
Sarıkamış'a ve Allahuekber dağlarına ulaşırlar
Karlı dağlar,
Geçit vermez karakışta...
Ve doksan üç bin yiğit,
Tek bir beden olarak,
Hakka ulaşırlar;
Düşmana bir tek kurşun bile
Atamamanın üzüntüsüyle...

Önce,
Zemherinin karı tutsak alır
Veli Oğlu Ali'yi.
Sonra düşman...
Gözler uykuyu,beden yorgunluğu,

Yürek özlemeyi unutmuş.
Aylarca dolaşır durur
Kafkaslardaki tutsak kamplarında..
Vatan karlı dağların ardında,
Düşler kadar yakın,
Umutlar kadar uzaklarda kalmıştır...

Savaş bitmeden,
Bolşevik cehenneminin içinde bulur kendini.
Ve hiç bitmeyecekmiş gibidir
Tutsaklık yılları.
Rus askerlerinin hüznü şarkılarını paylaşır
Mevzilerde.
“Uyuyorum, uyanıyorum,
Rüya göremiyorum.
Yarin yanına gideceğim,
Nerde olduğunu bilemiyorum.”

Anadolu’da süren onurlu direnişin
Ünü tutar bütün dünyayı.
Yeni bir umut ışığı yanmaktadır
Düşlerin ötesindeki vatanda...
Gazi Mustafa Kemal Paşanın kolları
Uzanır ta Kafkasların ötelere.
Vatanına kavuşur Veli oğlu Ali.
Gerilerde kalmıştır
Yaşanmayan zaman;
Dile kolay, tam yedi yıl...
Sonra,
Büyük taaruzun gururunu yaşar
Bir ömre bedel...

Çocukluğumuz, gençliğimiz;
Anılarıyla yoğruldu ve pişti.
Destanı kaldı unutmadığımız
Bir de türkülerinden bazı dizeler..
“Siperin önünde uzandık yattık,
Alman beşlisiyle düşmana attık”

.....
Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38449/dedelerimiz-ninelerimiz-ve-biz.html>

BELLİ DEĞİL

Bozuldu zamanın düzgün akışı,
Oğlan belli değil,kız belli değil.
Karıştırır olduk,güz ile kışı;
Bahar belli değil,yaz belli değil...

Örnek aldık Avrupa'yı her işte.
Onları da geçtik biz bu gidişte.
Yoktur üstümüze nane yeyişte;
Ördek belli değil,kaz belli değil...

Arabeskle hüzünlenir ağlarız,
Pop müziği ile coşar oynarız.
Acıkırız kola,burger alırız,
Biber belli değil,tuz belli değil...

Türküyü bıraktık,pop cazı tuttuk;
Yıllar yılı yeni nesli uyuttuk,
Öz çalgımız bağlamayı unuttuk,
Müzik belli değil söz belli değil...

1996

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38635/belli-degil.html>

SEN VE İSTANBUL

Mevsim bahar değildi
Seni sevdiğimde.
Anılardaki İstanbul'un
Büyüsü vardı
Yaşanılan her anımızda...

Eski İstanbul'la birlikte sevmiştim ben seni.
'Aşk' sözcüğü
Bir seni
Bir de İstanbul'u hatırlatır bana...

Kadıköy iskelesinde beklerken
Savrulan vapur dumanlarını seyretmek,
İstanbul havasını solumak boğazda;
Martıların çığlıklarını dinlemek umarsızca;
Ve İodosta
Denizin sahillerdeki çırpınışını görmek
Seni sevmekti....

Mevsim bahar değildi
seni sevdiğimde...
Üşüyen duygularımızdı.
Belki de karakışın hırçınlığıydı
Sevdamıza engel....

Sen ve ben varım
İstanbul'daki gençlik anılarımda...
Rüzgarlarda sürüklenen
Yaşanılan yangının külleri,
Uykusuz gecelerin
Ürkütücü sessizliği...
Savrulur Eski İstanbul'da
Boğazın sularına....

Anılarımda bir sen varsın
Bir de Eski İstanbul...
Kadıköy iskelesi,
Savrulan vapur dumanları,
Boğazda içime çektiğim İstanbul havası,
Aç martıların umarsızca çığlıkları
Ve İodosta
Denizin kıyılardaki çırpınışı.....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38846/sen-ve-istanbul.html>

YORGUN RAYLAR

Sakarya Ovasında uzanan yorgun raylar,
Geçmişin hüznünü fısıldar;
Sonsuzluğa doğru akıp giden zamana...

Lokomotifler gelir geçer üzerinden,
Ağır vagonları sürükler ardından;
Bezgin...

Yükü türküdür,ağıttır,hasrettir;
Yükü,hüzündür vagonların.
Sılayı gurbete,gurbeti uzaklara;
Türküleri,umutları hasretleri
Yüreklere taşır....

Sakarya boylarında söğüt ağaçları,
Salkım saçak.
Dallarına konan kuşlar;
Ağır ağır giden katarları izler
Zamanın gerisinden...

Rengini turna kanadının yeşilinden alan Sakarya,
Bir türküdür gönüllere akan...
Sakarya Ovasında yorgun raylar;
Ve Sakarya,
Destanlaşan tarihi taşır geçmiş zamandan.

Sakarya ovasında yorgun raylar,
Şanlı geçmişi anlatır
Yaşanan zamana.

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38967/yorgun-raylar.html>

BİR DAHA

Ay Ocak,
Yıl 1974
Kar yağıyor dağ köylerinin birinde Anadolu'nun
Buz tutmuş yürekler,
Evlerin damında kara bulut...

Dev adımlarıyla,
On yılı,elli yılı birden adımlıyor tarih...

Bir kadın kıvranıyor yatakta,
Çığlıklar içinde...
Bir çocuk doğuyor,
Açıyor gözlerini umutla ışığa....

Evlerin damında kara bulut,
Buz tutmuş yürekler,
Ve çocuklar,
Kurşuna dizilen tutsaklar gibi
Birer birer kıvrılarak ölüyor...

Kara sevda,
Kara bıçak gibi saplanmış bir kez yüreğimize...
Ne ağıt yakmak gelir içimizden
Ölenlerin ardından,
Ne de beklemek fırtınalı günlerin geçişini...

Dev adımlarıyla
On yılı,elli yılı birden adımlıyor tarih,
Her gün bir çocuk ölüyor.
Bir daha...
Bir daha...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39451/bir-daha.html>

ANADOLU'DA BİR OVA

Yürüdüm ağır adımlarla,
Anadolu'nun ortasında bir ovada.
Bozkırda,rüzgar erozyonuna kapılmış.
Bakır renkli kıraç toprağın üzerinde,
Adımlarımı atamıyorum bir türlü...
Toprak,ayaklarımı yakıyor...
Ayaklarım,ağır mı ağır....

Ovada toprak ölmüş.
Toprak anayla birlikte,
Tüm canlılar ölmüş...
Yangından çatlayan toprak,
Bir damlacık suya hasret....

Zaman durmuş,
Sabahın sisiyle inen güneşin,
Kavurucu sıcakıyla birlikte...
Yalnızca yeşil kertenkeleler dolaşüyor,
Can çekişirmiş gibi bezgin kıpırdanışlarla...

Ovayı çevreleyen
Bakır rengindeki dağlardaki kayaların,
Kızıltıları parlıyor.
Ta uzaklardan
Bir tutam alev....

Vadinin tabanında,
Kurumuş bir eski dere yatağında
Beş-on kerpiç duvarlı,toprak damlı evler;
Yaşam belirtilerini anlatıyor
Bozkırdaki ovaya...

Dağların serin nefesi
Yıllarca önce alıp gitmiş başını.
Dallarında bin bir türlü kuşların ötüştüğü
Ağaçlarla birlikte....

Yalnızca yangından artakalan
Küllenmiş ateşin sıcaklığı vuruyor
Ovaya...
Yakıyor ovayı,
Yakıyor yüreğimi.
Cehennem ateşinden de öte...

Ve Anadolu'da bir ova;
Çöle dönmüş...
Toprak ana ölmüş...!
Toprak anayla birlikte
Tüm yaşam ölmüş...
Ve biz insanlar,öylece bakıyoruz;
Yangından kavrulmuş bu diyarı,
Yeniden yeniden yakıyoruz....
1996

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39867/anadolu-da-bir-ova.html>

SEVDALI YÜREKLER

Akşam karanlığı düşler,
Kaybolur sonsuzluğun sessizliğinde...
Onurlu bir duruşla
Yürümeli sevdalara,
Sevdalı yüreklerle...

Yağız atlar gibi dörtnala,
Aşmalı tüm zamanları...
Yağız atlar üzerinde
Korkusuz süvari olmalı,
Gitmeli yorgun akşamlarında
Can çekişmekte olan günlerin...
Yeniden tarihini yazmalı
Gözlerindeki parıltılar,
Emsalsiz zaferlerin...

Haramiler tutmadan dağları,
Yenmelisin içindeki korkuyu.
Yakmamalı yüreğini
Yoluna çıkan ağıtlar.
Aşmalısın tüm zamanları
Son süvarisi olmalısın yağız atların
Sürmelisin tüm zamanların ötesine
Dörtnala...
Dörtnala...
Dörtnala...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40401/sevdali-yurekler.html>

VE SON SENFONİYİ ÇALMAYACAK KEMAN...

Ve son senfoniyi
Çalmadan önce keman,
Eski zamanların
Hüzünlü nağmeleri yükselir;
Uzak diyarlardan gelen esintilerle
Sihirli kaval sesinde....

Bir anda çağları aşar,
Tarihin coşkusunda şanlı zaferler.
Resmigeçittedir birer birer
Kahraman erler.
Kopuzun sesiyle uzak diyarlar,
Yeniden canlanır hafızalarda...

Ve son senfoniyi
Çalmadan önce keman,
Ergenekon'dan gelen bir ses
Yeni bir dünyanın
Kuruluşunu müjdeler;
Çağların gerisinden
Ebede doğru süren sonsuz koşuda...

Ve son senfoniyi
Çalamayacak keman.
Yeniden eritilecek demir dağlar,
Yüreğimizin ateşiyle
Yeniden uyanışın şafağında....
Yol gösterecek Mavi ışık...!
'Ebediyete akıp giden' yüz yılların
Tarihe yazacağı destanlarda,
Yeniden efsaneleşerek....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40673/ve-son-senfoniyi-calmayacak-keman.html>

AYDINLIK GELECEĞE

Anlıyorum sabahın yakın olduğunu.
Zifiri karanlığın bir kabus gibi çöküşünden...
Ve biraz sonra Güneş doğacak,
Gözleri kamaştıran parlak ışığı
Aydınlatacak yeryüzünü...

Yeniden kavuşacak gece gündüze,
Umutsuzluktan umutlar yeşerecek....
Geleceğe uzanan yeni bir yaşam köprüsü oluşturacak,
Sabahın ufkundan doğan Güneş...

Yeniden can bulacak
Yaşlanan evrende dünya...
Bir daha geri gelmeyecek,
Gecelerin kahredici zifiri karanlığı..
Zaman karanlıkta uykuya yatmayacak,
Ve yaşam donmayacak
Duran yorgun zamanın aralığında...
Düşler gerçeğe dönüşecek,
Zamanın hızlı akışında.
Zamanın olmayacak,
Zaman aralığından dönüp geriye bakmaya...

Zifiri karanlık ölüm uykusuna dalacak,
Kendi girdabının sonsuzluğunda...
Açık olacak yolun,
Ufkun açık.
Boş çıkmayacak sana bağlanan umutlar.
Yürüyeceksin koşarcasına,
Bugünde yarına,
Yarından ileriye...
Yarından ileriye...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40793/aydinlik-gelecege.html>

AŞIK OLMAK

Altmışından sonra aşık olmak,
Kırkından sonra
Saz çalmaya başlamakla benzeşir mi?
Bilemem...

Nasıl aşık olmaz insan?
Mevsim ilkbaharsa,
Duyguların allak bullak olmuşsa!
Satın alınmışsa düşlerin,
Demokrasi,
Her sokağın başında türeyen
Yandaş holdinglerin güdümüne girmişse,
Uyutulmaktaysa yeni nesil...
Uyuşturulmuşsa beyinler,
Nasıl aşık olmaz insan?

Sev kardeşim,
Aşık ol...
Boş ver aldırma.
Umursama yeryüzünde olup bitenleri...
Üç-beş milyon dolara el konulan
Milli varlıklarımız karşısında
Duyarsız ol...
Sözde aydınlar gibi!
Sanma ki maskarası olur
Kocayan aslan,
Kendine uygarlık adını veren
“Tek dişi kalmış canavar”ın.

Şimdi sevme zamanı,
Henüz ölmeye vakit varken,
Sev, aşık ol...
Yeter bir dakikalık sevişmek bile...
Basma kuyruğuna yılanın!
Bin yaşasın sana dokunmuyorsa...

Sev kardeşim...
Aşık olursan;
Borsa yükselir,
Enflasyon düşer.
Ekonomi güç kazanır!
Bir çırpıda vurur parsayı
Sıcak paralarla gelen düzenbazlar
Biliyorlar yağmalayacakları yeri...
Belki karanlıkta yürümek gibidir
Altmışından sonra aşık olmak,
Kestiremezsin önüne çıkabilecek uçurumları.
Uçurumda sonlanabileceğini bile bile
Yine de sev.
Aşık olmayı beceremiyorsan benim gibi,
Vatanını ve ulusunu sev,
Uğruna can verenler gibi!

Ben, ezelden aşık olmuşum
Ülkemin toprağına, taşına...
Rehberim olmuş Atatürk,
Yürümüşüm izinde tüm engelleri aşarak...
Paylaşamam sevgimi
Vatanımın, ay yıldızlı bayrağımın sevgisi vardır
Küllenmeyen tutkumda!

Damarlarımnda dolaşan kanda...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40944/asik-olmak.html>

YABANCI GECELER

Solarken kar çiçekleri
Uzun gecelerin ayazında,
Korkutuyor beni,
Umutların karanlık ufukta
Siyah bir çizgi gibi bitişi...

Dikilir karşıma
Karanlık penceremden vuran ay ışığı
Sanki yalnızlığımı paylaşmak için gelmiş,
Teselli vermek isteyen eski bir dost gibi...

Sönme üzereyken
Uzak şehrin göz kırpan ışıkları,
Acımasızlığının ürpertisini hissediyorum
Yabancı gecelerin!
Yalnızca eski bir dost gibidir
Karanlık penceremden vuran ay ışığı...
Ama niyeti nedir?
Bilemiyorum...

Ne günler gördük biz,
Ne günler geçirdik!
Böylesi günler görmedik hiç...
Bu yüzden
Düşüncelerim bile korkutuyor beni!
Belki de ucuz olmayacak düşünmek...
Teselli vermek isteyen eski bir dost gibidir,
Karanlık penceremden vuran ay ışığı...
Ve
Yabancı gecelerin yalnızlığında,
Yayan kaldığımı biliyorum,
Karmaşık yolların çıkmazında...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41270/yabanci-geceler.html>

ZAMANA ÇİZGİ

Çizgiler çizdim zamana
Nice yalçın kayalıkları geçtiğim
Dağ yollarında...
Karmaşık iklimini yaşadım
Bitmeyen zamanların,
Gün ışığına hasret
Karanlık mekanlarında...

Hep seni düşündüm, seni anlattım
Kanadından vurulan türkülerde,
Özgürlüğe saldı
Tutsak düşen düşlerimi,
Uzağındayken yaşamın...

Sessizliği kırbaçladım,
Uykusunu bozdum
Gecenin tam ortasında!
Yıkıldı sabahla arasındaki sisten duvar...
Ve haykırışı yankılandı,
Geçit vermez dağların doruklarından ovalara
Biterken
Zamana çizdiğim çizgiler!
Resmettim özgürlüğü güneşe...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41567/zamana-cizgi.html>

ÇARŞAMBADIR ÇARŞAMBA

“Çarşambadır Çarşamba”,
Oysa bugün Perşembe...
Oturmuşum evin balkonuna
Karşıda,
Sıcaktan kavrularak bozkıra dönmüş
Küçücük tepeye bakıyorum...

Düşler kuruyorum
Elli yıl sonrasına dair,
Tıpkı elli yıl öncesinde olduğu gibi.

Bazen cinlerin hamamda söylediği
Şarkıyı düşünüyorum,
“Çarşambadır Çarşamba,
Çarşambadır Çarşamba”,
Katılırsam,
Sırtımdaki kamburu alacaklar,
Bugün “Perşembedir Perşembe” desem,
Başkalarının kamburunu da bana yükleyecekler,
Biliyorum...

Sonra,
İstanbul’un sosyete gecelerini düşünüyorum...
Sözde genç iş adamları,
Mankenler vesaire...
Parayı ve eğlenceyi görüyor gözleri yalnızca
Bitimsiz zannettikleri bin bir gece masallarında!

Vatan ve millet sevgisi,
Uğruna canlarını verenler,
Her gün birkaç şehit haberi...
Bunların
Masal olmadığını anlamak istemiyorlar bir türlü
Biliyor musun?

Bir süre sonra
Sarı sıcak kendini hissettirmeye başlıyor iyice,
Kendi gerçeğime dönüyorum yeniden...
Bu gün Perşembe diyerek,
Cinlerin şarkısı belleğimden gitmese de...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42734/carsambadir-carsamba.html>

TÜRKİYE'ME DEYİŞ

Yedi bin yıl ötesinden tarihin,
Akın akın sana koştum Türkiye'm.
Malazgirt'ten coşkusuyla zaferin;
Senin ile çağlar aştım Türkiye'm;
Senin için çok savaştım Türkiye'm...

At koşturdum ta Orhun'dan Tuna'ya,
Her ilinde otağ kurdum ovaya;
Mor dağların eteğinde halaya;
Oymak oymak, boy boy koştum Türkiye'm,
Zafer tutkusuyla coştum Türkiye'm...

Göklere yükselir ak saçlı dağlar;
Dağın doruğunda bulutlar ağlar.
Karlı yamaçlardan, ırmaklar çağlar;
Çağlayanlar gibi coştum Türkiye'm.
Ezelden ebede koştum Türkiye'm...

Günün beş vaktinde ezanım dinmez...
Burçta dalgalanan bayrağım inmez.
Kıyamete kadar ocağım sönmez;
Bizdeki imanla yaşar Türkiye'm.
Sonsuzluğa doğru koşar Türkiye'm.
1996
Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/43874/turkiye-me-deyis.html>

ADAPAZARI'NDA OSMANLI ÇINARLARI

Adapazarı'nda
ark boyunda,
Yaşayan Osmanlıdır
İhtiyar ınar ağaçları...
Akşam olunca uykuya dalar,
Geçmişin anılarını yaşar
Şehrin ışılı gecelerinde...

Destanlarını dinlemiştir
Tuna boylarının.
Nice yağız atlı,
Yalın kılıç kahramanların
Geçişini izlemiştir;
Zamandaki yolculuğunda!
Canlı tanığı olmuştur tarihin...

Ninnisi olmuştur
Rumeli türküleri...
Balkan ve Kafkasya göçmenlerinin,
Kağnılarıyla yaptıkları
Yorgun ve hüznü göçe tanıklık etmiştir.
Derdini paylaşmıştır
Gölgesinde oturanların!
Sırrını saklamıştır nice aşıkların...

Yasa bürünmüştür,
İngilizler istasyona çadır kurduklarında...
Derinden duymuştur,
Yunan işgalinin,
Ermeni ve Rum mezaliminin,
Unutamadığı acısını!
Ve ihanetini görmüştür
İşbirlikçi hainlerin...

Şehre girişini izlemiştir
Kuvay-ı milliye kahramanlarının.
Mustafa Kemal'i tanımanın gururuyla
Dimdik tutmuştur başını...
Halit Molla, İpsiz Recep
Ve Kazım Kaptan'ı selamlamıştır
Şehrin özgürlüğe kavuştuğu günde!
Büyük zaferin müjdesini almıştır
Uçan kuşlardan...
Coşkusunu yaşamıştır o şanlı günün...

Nice depremlerin sarsıntılarıyla
Adapazarı'nın yıkılışını görmüş,
Yeniden ayağa kalkışını da!
Yüreğine gömmüştür
Paylaştığı unutulmaz acıları...

Adapazarı'nda,
ark boyunda Osmanlı ınarları;
Akşam olurken uykuya dalar!
Geçmişin anılarını yaşar,
Şehrin ışılı gecelerinde...
Tarihi anlatır
Yaşanılan ağa!
Kılavuzluk eder geleceğe...
ark boyunda Osmanlı ınarları!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/44300/adapazari-nda-osmanli-cinarlari.html>

KALENİN BURCUNDA ÖZGÜRLÜK

Sene 1969

Mevsim sonbahar.

Torul'un içinden,

Sararan yaprakları sürükleyerek

Harşit akar...

Harşit'in karşısı kale,

Önünden Harşit akar...

Kalenin burcunda özgürlük,

Kale,Torul hapishanesine bakar.

Kalenin üzerinden kuşlar uçar.

Çıkar yücesine deli gönlüm uçar....

Ben uçamamam

Gayri bağlamışlar kanadımı kolumu,

yüreğim tutsak

Ceviz kabuğunun içinde.....

Yer yuvarlağı,

Bir ceviz kabuğu kadar küçük.

İçinde yüreğim atar.

Yıllarca,

Nasırlı ayağımın

Karlı dağları aşmak için

Taşlı yolları tepmesi gibi...

Eylül 1969 Torul

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/45137/kalenin-burcunda-ozgurluk.html>

BİR DEMET AY IŞIĞI

Ay ışığı vuruyor ağaçların arasından
Dün geceden kalma!
Yollar karanlık.
Geceyi adımlıyorum böğrüne basa basa!
Farkında değilim
Kurulan çakal tuzağının;
Yollar karmaşık!

Gece acımasız,
Ağaçlar ürkek!
Fısıltı gibi,
Tedirgin esen rüzgarın ıslığı...

Ormanda ağaçlar kesiyor
Yıldızların ışığını.
Ay ışığı paramparça...
Yalnızlığımı unutturan,
Yüreğimden süzülen bir sevda türküsü;
Belki de son hüznünü taşıyor
Yaşanmış zamanın...

Dalların arasından sızan
Ay ışığını topluyorum,
Yarınlara dair düşlerimin
Aydınlıkta büyümesi için...
Ve sana bırakıyorum
Bir demet ay ışığı ile düşlerimi,
Umutlarıma hoşça kal demeden...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/47242/bir-demet-ay-isigi.html>

DAĞLAR 2

Ürkütür gelecek zamanların karanlığı,
Bu yüzden uykuya dalmaz
Dorukları karlı dağlar!
Yıldızların ışıkları
Yol gösterirken sabahlara,
Şafağın sökmesini bekler
Geceden...

Bir yandan
Kendini yenilerken karanlık,
Irmakların yorgun çağılısını dinler....
Parıldayan gümüş renkli suları,
Gece gündüz demeden,
Kendi yatağınca akarken
Seyreder yüceden yüceden...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/47479/daglar-2.html>

ÇOCUKSU DÜŞLER

Bir başkadır çocuksu düşler,
Büyüdükçe büyür
Evrenin sınırlarını aşarcasına...
Bir bakarsın küçülerek
Şehrin yoksul varoşlarını doldurur,
Çocukça...

Gün olur
Kara bulutlarda kaybolur
Boy atan umutların
Yarınları düşlerken
Kayan yıldızlarda yanar
Gözyaşlarının hüznü!
Sevinemezsin gök mavisince,
Ama hakkındır sevinmek...

Senin değıldir artık
Çalınan düşler!
Zamanla yarışacaksın
Yeniden kavuşmak için çalınan düşlerine!
Ve tanıştı olacaksın yaşanacakların,
Çocuksu düşlerinin
Karmaşık yolculuğunda...

Sihirbazlar çıkar yoluna,
Hileleriyle silmek isterler
Geleceğe dair düşlerini, umutlarını...
İşte o zaman
Yine sen bozacaksın
Onların hileli oyunlarını...
Alevden saçlarına tutunarak güneşin,
Yol alacaksın
Aydınlık zamanlara,
Çocuksu düşlerinle!
Çocuksu düşlerinle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49119/cocuksu-dusler.html>

BİR KARAMSAR ŞİİR...

Yıldızlar sönük gökyüzünde bu gece,
Fırtınalar kopuyor
Gecenin ürperten sessizliğinde,
Düşlerimi sürükleyip götürüyor
Girdapta savrulan yaşamın izleriyle birlikte...

Ellerimi uzatıyorum,
Gecenin rengi
Siyaha boyuyor ellerimi!
Gözlerim şafağı kovalıyor
Ufkun belirsizliğinde yorgun...
Karanlık,
Daha da karanlıklaşıyor
Gecenin ürperten sessizliğinde...

Gece duyarsız,
Fırtına ve ölüm girdabı acımasız,
Düşler ve yaşamın izleri,
Çaresiz!
Şafağı kovalayan gözlerim yorgun,
Şafak,
Zehirli örümceğin ağında tutsak,
Sabah,
Belki çok uzaklarda,
Belki de çok yakın...

Gecenin en karanlık anı,
Sabaha en yakın olan zamandır...
Güneş,
Ha doğdu ha doğacak!
Kendi girdabında
Fırtına ile boğuşurken gece...
Geri dönecek
Düşlerim,
Yaşamın izleri...
Ve yaşanmayan zaman...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49678/bir-karamsar-siir.html>

DAĞLARIN EFESİ'NE

Korkunun kol gezdiği karlı dağların gecelerinde,
Sen,şafağı bekleyen korkusuz bir kahramandın.
Gözlerinden çıkan şimşegin parıltısı;
Güneş olurdu,
Bitmek bilmeyen gecelerin sabahlarına....

Hain düşman kurmuş tuzağını,sinsice,acımasız...
Açmadı mor sümbülleri dağların;
Ölüm sessizliğinin gölgesinde.
Kurudu nice aşıklara su veren pınarları;
Irmaklarının gümüş rengi suları;
Gayri çağlamadı,ne baharda ne de yazda;
Tutsak kaldığı ihanetin koynunda...

Sen dağlara hükmederken;
Bir destanı yaşadın yıldızların ışığında...
Bir yandan'ne güneşler battı'
Yüreklerinde vatan sevgisi,
Başkumandanlarından aldıkları ölüm emri...
Ve yaradanına kavuşma tutkusu...!

Her batan güneş yeniden doğdu;
Ordulaştı Dağların Efesi'nin ruhunda...
Ben Göktürk'üm,
Ben Oğuz'um
Ben Mustafa Kemal'im,
Diye haykırmak için bütün dünyaya.

Sen,Mor Dağların Efe'si;
Yalçın kayalıkların korku bilmez boz kartalı;
Mustafa Kemal'in Samsun'a çıkan kararlı iradesi.
Biz İzmir'de Hasan Tahsin,
Vatan sathında Kuvay-ı Milliye,
Tan vaktinde,Kocatepe'den şahlanan milli ruh;
Çiğiltepe'de yarbay Reşat;
Menemen'de kubilay'ız...
Adım adım yaklaşmakta olan karanlığın karşısında...!

Belki unutanlar vardır yaşanmış ihanetleri...
Ama unutmaz tarih.
Çanakkale ruhunun yazdırdığı;
Türk'ün Şanlı Kurtuluş Savaşı Destanını.
Başkaları unutmak istese de
Tarih unutmaz....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53048/daglarin-efesi-ne.html>

TELLİ TURNAM

Havalanma bire aman telli turnam,
Yine başım dumanlı.
Sevdalıyım bir tanem,
Havada küme küme bulutlar dolandır...
Sızlamaya başladı yaralarım,
Oy yaralarım...!
Kurşun yarası değil bu,
Karasevda yarası...

Karanlık çöktü bir kez,
Yolumuzun geçtiği yere,
Ömür boyu sürecek bu yolculuk...
Ve karanlıkta kader pusu kurmuş yolumuzun üstüne.
Sızlamaya başladı yaralarım,
Oy yaralarım..
Kurşun yarası değil bu,
Karasevda yarası...

Yollardayım yıllar yılı...
Bir ömür boyu sürecek bu yolculuk.
Elimde kalemim,
Dudaklarımda özgürlük türküsü.
Yüreğimde yitik sevda...

Yol alırken ağır ağır,
Bir kez daha karardı yıldızlar...
Ve 'Kervankıran'doğmadı...!
Bekledim sabaha ulaşmayı,
Sabah olmadı be gülüm,
Sabah olmadı...

Havalanma telli turnam bire aman,
Yine başım dumanlı.
Daha var doğmasına 'Kervankıra'nın,
Havada küme küme bulutlar dolandır.
Bir tanem...
Türkülerim asılı kaldı,
Turnaların kanatlarının al ile yeşilinde...
Türkülerim sana kaldı
Birtanem..

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53613/telli-turnam.html>

VE TARİH YAZILIRKEN

Ergenekon'dan aldı suyunu,
Bilenen kılıçlar geceye karşı!
Delindi demir dağlar,
Yüreklerin ateşiyle yakılarak
Sonsuzluğa açtı kapılarını gökyüzü,
Yer sarsılırken...
Ve yeniden dirilişin tanığı oldu tarih
Asya bozkırlarında...

Sonsuz koşunun mola yerlerinde
Obalar kuruldu oymak oymak
Buyruğuna girdi rüzgar ve yağmur...
Rüzgarlar kanat oldu yağız atlılara,
Yağmur,
Bolluk ve bereket götürdü
Gittikleri yeni diyarlara...
Gerdikleri yaylarla
Sonsuzluğa doğru fırlattıkları okların
Ardından yetişmek için
Nice çağların içinden geçtiler,
Altayları aşan yağız atlılar ...

Ve tarih yazılırken,
Sonsuzluğa açtı kapılarını gökyüzü!
Yeniden doğdu mavi ışıklı güneş,
Sonsuzluğa doğru akıp giden her yüzyılda
Yolunu aydınlatmak için bir milletin...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56036/ve-tarih-yazilirken.html>

BİZİM UŞAKLAR

Bizim uşakların gözyaşlarıdır deniz...
Bizim uşaklar denize bakar!
Coşar Karadeniz'in çırpınışıyla,
Horon teper bizim uşaklar
Denizin azgın dalgalarının üzerinde...
El ele tutuşarak sefere çıkarlar
Göklere yükselir "Heyamola" sesleri,
Yelkenler açılırken
Mavi enginlerin sonsuzluğuna...

Denizde takalar
Takalarda bayraklar
Özgürlüğü selamlar
Her şafak vaktinde...

Bir rüyadır Karadeniz,
Bizim uşaklar,
Uyandırılmak istemezler mavi rüyadan.
Yakamozda can bulur düşleri.
Geçmiş zamanların silüeti belirir
Mavi dalgalarda...
Recep Reis gelir geçer
Bir deli fırtına gibi eserek!
Korkusuz bakışlarında vatan sevgisi...
Ve Dursun Kaptan ve Kazım Kaptan
Ve daha niceleri...

Bir yandan zaman akarken
Karadeniz'in mavi sularında;
Sonsuzluğun ötesindeki
Sarı bir yıldız gibi yanar söner
Uzaklarda Yoroş feneri.
Yol gösterir
Günün doğacağı yere doğru...

Ve bizim uşaklar,
Türkü yakar Karadeniz'e
Picoğlu Osman, Bahattin Çamur Ali,
Koruyanalı Hüseyin,
Maçkalı Hasan Tunç,
Görelleli Katip Şadi
Ve Kuvayı Milliye kahramanı
Kemençeci Ali,
Kuvay Milliye türküleri söyler,
Geçmiş zamandan!
Karadeniz her coştığında...
"Dursun Kaptan Batum'dan
Avare etti kalktı,
Şişurdi yelkenleri,
Çıgarasını yaktı"

Deniz bizim uşakların gözyaşlarıdır,
Martı çığıllıkları bozar ansızın,
Denizin sessizliğini
Uyanır mavi uykudan bizim uşaklar,
Kaybolur birer birer
Uzaklaşan deniz fenerleri,
Kaybolur takalar
Hüzünlü gurbet ufuklarında...
Güvertede

Bir kemee havasında
Coşar bizim uşaklar yeniden
Karadeniz'in deli dalgaları gibi
Ha uşak ha...
Ha uşak ha....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56177/bizim-usaklar.html>

KAVAK AĞACI

Ovada birkaç cılız kavak ağacı,
Çorak toprağın üzerinde.....
Yalnızlığının hüznünü yaşıyor,
Sonbahar sabahında...

Aklar düşmüş incecik dallarına;
Sabahın ayazında...
Tıpkı benim saçlarım gibi....

Ovada birkaç cılız kavak ağacı,
Erken büyümüş.
Anlayamamış
Sonbahar sabahının ayazında,
Dallarına kırağı ineceğini...
Karakışta düşlerimin buz tutması gibi;
Bir dağ başı masalında...

Birkaç cılız kavak ağacı,
Ovanın ortasında
Çorak toprağın üzerinde...
Etrafını çepeçevre dikenler çevirmiş yalnızca.
Belli ki yalnızlığını yaşayarak
Çilesini dolduruyor;
Benim gibi....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57209/kavak-agaci.html>

IRAK'TA ÇOCUK OLMAK

Yine hüznülyüm bugün,
Oysa bugün bayram...
Nerde şimdi çocukluk yıllarımın bayramları?
Göklere yükselen
Sevgi, sevinç ve bayram coşkusu!

Herkes yoksuldu,
Yırtılmış, paralanmış eski giysilerle
Yaşardık bayram sevincini.
Şeker yemesek de olurdu
Bir güler yüz yeterdi
Mutlu olmamıza.

Bir de
Irakta çocuk olmak var bu bayramda.
Bir yanda açlık ve savaşın sefaleti,
Bir yanda
Kendilerine özgürlük savaşçıları adını veren
Soluk benizli, kısık gözlü, "uzun dişli" canilerin
Emperyalizm adına uyguladıkları
Soy kırım.

Dönüyor çocuklara
Ve bir daha çocuk doğurmasınlar diye
Nice çocuk analarına
Son teknoloji ürünü
Otomatik tüfek namluları...
Namlularda yanıp sönen pembe alevler,
Ateş kusuyor üzerlerine...

Ne bayram sevincini hissetmeye,
Ne üzölmeye,
Ne ölümden korkmaya,
Ne de ölüırken ölümlün sessiz çığığını
Haykırmaya zamanları oluyor.
Ve insanlığa olan kinini kusuyor ölüml makinaleri,
Pembe bir alev yanıp sönlüyor namluların ucunda...
Havai fişek sanıyor namluların ucunda
Yanıp sönen alevleri,
Ülkemizdeki büyük amcaları
Seyretmekle yetiniyorlar sadece...
Atalarımızı suçlayan diğlerleri gibi...

Ve uygarlık çağı diyorlar adına
Yaşadığımız çağın...
Anlayamıyorum
Nasıl bir uygarlık çağı olduğunu?

Ve çocukluk yıllarına dönmeli
Duyarsız insanlar,
Zaman makinesini geriye çalıştırarak...
Irakta olmalılar,
Vahşetin ortasında,
Anlamalılar Irak'ta çocuk olmanın
Ne demek olduğunu...!

Bu gün bayram...
Yine hüznülyüm bugün!
Yüregimde hissediyorum,
Iraklı çocukların ve annelerin
Ölüml öncesinde

Kimseciklere duyuramadıkları
Sessiz ığlıklarını...
12.10.2007

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57503/irak-ta-cocuk-olmak.html>

AĞIT

Şafak bekçileri, karlı dağlarda;
Bir bayram üzeri toprağa düştü!
Baykuşlar öterken, bizim bağlarda;
Gözyaşım sararan yaprağa düştü...

Düşmanla sarılmış, dört bir yanımız,
Her acı haberle, yanar canımız.
Yiğitlerden akan soylu kanımız,
Göklerde çırpınan bayrağa düştü...

Fırsatçılar her gün toplar parsayı,
Düşünürler döviz,faiz, borsayı;
Bir gün bitecektir, bil ki balayı;
Uygarlık, insanlık ayağa düştü...

Vatan sevgisiyle coşar bu millet,
Ata'nın izinden koşar bu millet,
Aşılmaz dağları, aşar bu millet,
Sanma ki yolumuz batağa düştü.

Bayram Ali, hepimizin bu vatan!
Ecdattır kanını toprağa katan;
İncinmesin yerde "kefensiz yatan"
Zamansız yağın kar, ilk dağa düştü..

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57664/agit.html>

VE DÜŞMAN PUSUDA

Ne alı kaldı, ne moru!
Ne de pembeliği...
Kara bulutların
Bir kabus gibi kapladığı ufukların.

Ve düşman pusuda...
Yollar kesilmiş!
Ve zaman,
Uyuma zamanı değil
Henüz vakit geçip gitmeden...
Silkinip atmalısın üzerinden
Ölü toprağını!

Korkuya yer yok...
Yer yok boyun eğmeye
Tarihimize bizim!
Korkaklar bin kere ölür,
Korkusuzlar bir kez!

Arkanda,
Şanlı bir tarih var senin!
Teomanlar, Mete Hanlar
Alpaslanlar,
Fatihler, Kanuniler,
Ve yedi düveli dize getiren
Mustafa Kemaller var!
Ve muhtaç olduğunda
“Damarlarındaki soylu kanda mevcut” olan
Sınırsız bir güç var...

Uyan ey milletim...!
Tan vakti yaklaşmaktadır,
Doğmak üzeredir
Kuvay-ı Milliye ruhu ufaktan!
Yeniden dirilişe...
Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/58080/ve-dusman-pusuda.html>

GECE VE YAĞMUR

Biten bir günün gecesinde,
Derin uykuya dalmak üzere karanlık.
Zaman ilerliyor,
Saatler unutmuş zamanı göstermeyi.
Bilemiyorum neresindeyiz zamanın...
Yalnızca
Bir adımımın gecede olduğunu anlıyorum.

Hüzün yağıyor gökten,
Sonbahar yağmuruyla birlikte...
Yağmurun sesini dinliyorum
Gecenin koynunda!
Yağmurun sesinde,
Yılların yorgun şarkıları...
Yüreğime hançer gibi saplanan
Acımasız bir çığlık gibi,
İntikam alıyor sanki...

Zaman geceye tutsak
Geceyse yağmura...
Şarkılar yağmurun sesinde,
Acımasız bir çığlık,
Ve yüreğim
Acımasız çığığa tutsak...
Ve ben...
Yaşamın girdabında sürükleniyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/64836/gece-ve-yagmur.html>

UMUTSUZ YOLCULUK

Umutsuzluğun bitmeyen yolculuğunda
Kanat açar göçmen kuşlar
Yorgun bulutların üzerinde...
Sılaya doğru kanat çırpışıdır
Yüreğimin her atışı...

Acımasızdır zaman.
İlaç değildir gönül yarasına.
Ufuklarda kılavuzsuzdur
Bezgin kanatlar.
Bitmeyen bir özleyişin hüznü vardır
Her çırpınışında,
Umutsuzluğun çılgınlığıdır geride kalan
Bu bitimsiz yolculukta...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/69036/umutsuz-yolculuk.html>

KENTİN YALNIZ IŞIKLARI

Her zaman yalnızdır
Işıltılı kentin ışıkları,
Uykusuzluğa tutsaktır gözler!
Yalnızlık ürpertici,
Buz keser uçuşan gri düşler;
Yerlere düşer
Yıldızlar sönmeden önce...

Rotasından çıkar gerçekler,
Yalancı masalları yaşar
Bir avuç haramzade,
Çalarlar gündüzleri
Yoksulların nasırlı avuçlarından
Hüküm giydirirler geceye!
Önce düş kurdururlar yaşama dair
Sonra
Kör eder gözlerini kentin yalnız ışıklarının
Sahte ışılıtları...

Yalnızdır gri düşler,
Düşleyenler yalnızlığa hükümlü,
Boyunları kıldan incedir
Kara yazgılarının karşısında...
Ve yalnızdır kentin ışıkları,
Yalnızlık ürpertici...

Işıltılı gecelerin yalnızlığında
Şampanyalar patlatılır,
Şerefe kalkar kadehler,
Onlara göre değildir vatan sevgisi!
Dağda gezen kurt olmaktan yeğdir
Kapıda bağlı semiz köpek olmak!

Kentin yalnız gecelerinin
Işıltılı alemlerinde,
Türküler kurşunlanır,
Turnalar kanatlarından vurulur,
Ağıtlarla alay edercesine;
Boş vermişliğin
Erotik şarkıları yudumlanır
Kanlı kadehlerde...
Ve yine her zaman yalnızdır
Kentin ışıkları...
Işıltıları yalancı..!
Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/69452/kentin-yalniz-isiklari.html>

BİZİM SAZIMIZ

Bizim türkümüzü çalar sazımız,
Şakıyıp da öter tel nazlı nazlı.
Halaya durunca oğul, kızımız,
Gezer perdelerde el nazlı nazlı...

Yürekler bir olup, gönül coşunca,
El ele tutuşup dağlar aşınca,
Duygular gönülden dolup taşınca,
Eşlik eder saza, dil nazlı nazlı...

Tarih öncesinden anlatır bizi,
Perdesinde saklı, çağların gizi,
Geçmişten yansıyan gür sesimizi,
Anlatırken açar, gül nazlı nazlı...

Sevda pınarından suyumuz çağlar,
Bizimle gülerken, bizimle ağlar.
Sesini dinlerken, aşılmaz dağlar,
Açılır aşığa, yol nazlı nazlı...

Yurdu Orta Asya, kopuzdur özü,
Yanında yoldaştır, ozanın sözü.
Olunca aşığın, gönlünün gözü,
Sevdiğine söyler, gel nazlı nazlı...

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/71712/bizim-sazimiz.html>

BİZİM ORALI

Geceleri çocuklar girer düşlerime,
Bizim oralı...
Ama aç,
Ama tok,
Ama çıplak...!
Oyuncaklarıdır gökteki yıldızlar,
Örtüdür gecelerin karanlığı üzerlerine,
Çektikleri çileler
Bizim oralı...

Yarınları çalınmış düşlerinden,
Tutsaktır başka ellerde!
Gönülleri dağlar kadar yüce,
Umutları,
Gökyüzünün maviliği kadar sınırsız...
Düşleri,
Gurbetin ötelinde,
Gözlerindeki hüznün
Bizim oralı...

Bulutlar geçer
Gökyüzünün maviliğini yalayarak,
Soğuk rüzgarlar koşar ardından...
Kar yağarken dağların doruklarına,
Yeniden alevlenir
İçimdeki küllenen ateş
Bizim oralı...

Kuşlar uçar
Gün batımından önce,
Güneş ışığını taşımak için
Yaşamın ufkundan ileriye,
Kanatlarında hasret türküleri,
Bizim oralı...

Ve çocuklar girer düşlerime
Ay ışığı vurur saçlarına,
Yıldızlar silinirken gökten birer birer
Yaşlar dökülür irileşen gözlerinden
Bizim oralı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75493/bizim-orali.html>

YOLCU VE YILLAR

Rüzgar gibi geçerken yıllar!
Yol alır
Yorgun rüzgarların kanadına tutunan yolcu,
Yaşamın ufuklarında,
Dizginlenemeyen atın üzerinde...
Ve dünya yuvarlağı
Sürüklenirken uzayın gizemli boyutunda,
Bilmem kaç milyar kez
Dönmüştür güneşin etrafında
Yorulmadan...

Zaman acımasız,
Zaman umursamaz yolcu,
Yolcu,
Durduramaz zamanın akışını.
Zaman,
Işık kanatlı bir at,
Yolcu ışık kanatlı atın üzerinde,
Yaşam,
İnişli çıkışlıdır kendi ekseninde...

Yolcu,
Yolun sonuna ulaştığında anlar ;
Nice karanlıkları
Bir kurşun gibi delerek geçtiğini
Gün olmuş,
Azgın fırtınaların girdabında sürüklenmiş,.
Gün olmuş,
Yeniden yaşam bulmuştur
Yaşamın anlaşılmaz çizgisinde...

Ve dünya yuvarlağı,
Sürüklenirken uzayın gizemli boyutunda,
Bilmem kaç milyar kez dönmüştür
Güneşin etrafında...
Ve yolcu
Işık kanatlı atın üzerinde
Yol alır yaşamın ekseninde
İneceği yere dek...

Yolcusu iner bir gün
Işık kanatlı atın.
Bir başka yolcusuyla sürdürür yolculuğunu
Evrenin bitimsizliğinde
Geride iz bırakmadan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/80745/yolcu-ve-yillar.html>

Gökyüzünde Kurşun İzleri

Kurşunlarla deldiler gökyüzünü,
Günün herhangi bir vaktinde
Kalleşçe...
Adres sormadı kurşun,
Tetiğe basan eller acımasız...?

Ufuklar kanayan yürek,
Yürekler paramparça.
Göklerin gözyaşlarıdır
Hüzünlü bulutlardan toprağa düşen...

Dağlar gazidir ezelinden,
Tanığıdır mertliğin de ihanetin de!
Dimdik tutar başını
Dosta düşmana karşı...
Dorukları karlı dumanlı dağlar,
Hem göklere yakın,
Hem de Allah'a...

Gökyüzünde kurşun yarası,
Bulutlar hüzünlü.
Sinsi ve kalleştir
Kaleşnikof kurşunu!
Uykusunda vurmuştur
Kundaktaki bebeleri...
Ve pusuda yakalamıştır
Nice kınalı kuzuları

Bir yandan kanarken gökyüzü,
Bir yandan kararmakta Güneş!
İki ileri bir geri adımlarla
Yol alırken gölge,
Ulaşmak üzere karanlığın ufkuna,
Sen, ben, biz
Farkına varmadan...
Sen, ben, biz ...
Sen, ben...
Sen...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82925/gokyuzunde-kursun-izleri.html>

KIYAMET ATLILARI

Önde zifiri karanlık bir yol,
Ardında
Alev kanatlı atlılar!
Gözlerini hırs ve kin bürümüş,
Mahşere koşarlar dört nala
Kıyamet atlıları...

Kıyamet çok uzaklarda değil,
Ama bilinmez ne zaman kopacağı.
Karanlığa tutunmuş
Alev kanatlı atlılar,
Mahşere koşarlar dört nala...

Mahşer belki daha uzaktı,
Mahşere koşan atlılar
Yola çıkmadan önce.

Kanatları alevden bir top,
Gözleri kapalı,
Yol zifiri karanlık,
Dünya han,
Zaman hancı,
Mahşere koşan birer yolcu,
Kıyamet atlıları...

Kıyamet belki uzak belki yakın,
Ama mahşerde verilir bütün hesaplar,
Kıyametten sonra mahşer
Daha yakındır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87275/kiyamet-atlilari.html>

Bir Ömrün Masalı

Umutlar filizlenir
Üşüyen yüreklerde,
Denizin acı rüzgarı
Karaya vurmadañ önce...

Bulutlar uçuşur gökte,
Ölümsüz düşleri tutar avuçlarında.
Alır götürür yitik gurbete,
Cehenneme dönüşür hasret.

Kara sevdadır gözlerdeki hüznü,
Bir ömrün çekemediğı yük...
Sulara yazılan öyküdür
Vuslatın sevinci...

Yaşamak;
Yıldızları birer birer
Özgürlüğe salmak gökte
Güneşin her doğuşunda!
Farkına varmak
Zamandaki ayak izlerinin,
Ve ölümü örmek
Alevden saçlarına ömrün...
Sinesinde uykuya dalmak!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89567/bir-omrun-masali.html>

Geceleri Pencerede Bir Kız

Pencerede bir kız,
Gecelerin karanlık bulutlarına işler,
Düşlerini.
Gözleri gecelerin kanayan yarası...
Dökülen hüznü yaşlar,
Karanlığa karışır.

Pencerede bir kız,
Umutlarını çizer karanlığa;
Sevinçleri gecelerden karnlık...
Uzaklaşır düşlerinden,
Işıkları sönen şehrin
Soğuk gecelerinde...
Umudu belki bir sestir
Uzaklardan beklediği,
Sessizliğin ürpertisinde...

Pencerede bir kız,
Bakışları çığlık çığlık
Karanlığı yırtar!
Sevgi anlamını yitirir
Sabaha karşı,
Çaresizliğine yaktığı ağıtta...

Bir yaprak düşer daldan,
Ürperir ansızın...
Üzerine çöker gökler,
Yalnızlığıyla birlikte!
Kaybolur tan vaktinden önce,
Gözlerinin izi kalır
Işıkları sönen şehrin
Soğuk gecelerinde...
Geceler duyarsız çaresizliğine!

Özgürlüğe uçar
Gün batımıyla birlikte;
Geceleri pencerede bir kız...
Geceleri,
Pencerede...
Bir kız...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89802/geceleri-pencerede-bir-kiz.html>

KARLI DAĞLARIN BEKÇİLERİ'NE

Bir başkaydı gökyüzünün rengi
Karlı bir şubat gecesinde...
Hava çok soğuktu,
Soğuk,
Kalles değildi düşman gibi...

Yıldızlar gökte donmuş,
Vurgun yemiş gecenin ayazında yüreği,
Dağların buzullarına savrulmuş karasevdası,
Göğsünden avuçlarına süzülen kadaydı
Al bayrağa kavuşmanın sevinci...

Geçit vermedi
Sevdasının heybetine tutulan dağlar,
Ölümlle yaşam arasını
Sıyrarak geçen kurşunlara...

Bir yandan kurşun ısıkları
Kin kusarken gecenin karanlığında,
Aydınlandı birden gökyüzü
Şafak şafak ...
Çanakkale'den bir sestı,
Göklerde yankılanan!
Ölmeyi emrediyordu...

Ölüm, belki uzaktı belki yakındı.
Korkusuz bakışlarına işlemişti vatan sevgisi!
Gözlerinden parıldayan mavi ışık
Zaferin daha yakın olduğunu
Yazıyordu geceye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92709/karli-daglarin-bekcileri-ne.html>

KADINLARIMIZ

Önce toprağa sordum seni,
"O benim, ben anayım" dedi...
Dağları döven sert rüzgarlara sordum seni...
Kardelenlerde yaşam bulmuş,
Başak ve ter kokularını sundu bana...
Uzaktan gelen hayalini kucakladım doyasıya...
Başımı göğsüne yaslayarak uyudum
Yerle göğün birleştiği karlı dağların
Uykusuz uzun gecelerinde...

Tarihe sordum seni...
Sen;
Doksan üç harbinde,
Aziziye tabyalarında
Kara Fatma'ydın!
Sen,
Zübeyde Hanımdın
Nice Mustafa Kemaller yetiştiren
Sultan Ahmet meydanında
Halide Edip'tin
Korkusuz sesiydin ulusal direnişin...

Balkan Savaşlarında,
Kafkasya cephesinde,
Ve kurtuluş savaşında
Başkomutanının yanında
Düşmanla göğüs göğse, çarpışan!
Nene Hatun'dun...
Elif kızdın
Kağnısıyla cepheye cephane taşıyan!
Yalnız Efesiydin efsanelerin,
Sarı kızyydın Kaz dağlarının,
Ata'nın kızı Sabiha'yydın
Sınırsız göklerin korkusuz kartalı...

Sen;
Dillerde sevdasın,
Türkülerde hasret,
Gurbettekilere sıla...
Anadolu bozkırlarında ağıtlar yakansın,
Yüreklere kurşun gibi saplanan!
Bağrına taş basansın
İçin kan ağlasa da...
Sen,
Eş, bacı ve anasın
Sen anasın, Anadolu'sun!
Sen Anadolu'sun...
Sen Anadolu'sun!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/93215/kadinlarimiz.html>

NEVRUZ

Bugün hava daha güzel...
Bahara gebe doğa!
Hava bulutlu,
Yağmur var bulutlarda.
Toprak bereketli
Açmak üzere bahar çiçekleri...

Bahardan önce açtı kardelenler,
Karlı dağların doruklarında...
Baharı müjdeliyor
Yamaçlarından çağlayan sular,

Tatlı bir rüzgar esiyor denizden,
Ay ışığı parıldıyor mavi sularında.
Bir inip bir çıkıyor karanlığı yalayan dalgalar.
Tarihin silüeti oluşuyor yakamozda,
Şafaktan önce doğuyor güneş
Mor dağların üzerinden...!

Baharı müjdeliyor yanan ateş,
Demirler dövülüyor,
Demir dağlar deliniyor
Yağmurlar boşanıyor bulutlardan
Ve suyunu alıyor çelik,
Yol gösteriyor“Gök yeleli bozkurt”
Tutuşan ateşin
Aydınlatığı çağlara doğru...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99568/nevruz.html>

EFE'YE

Seni gördüm düşümde,
Hüzünlüydü yine
Şimşek gibi çakan gözlerin!
Vatan sevgisi ışıyordu
Gözlerinin parıltısından.
Dimdikti eğilmez başın,
Yıllarca bekçisi olduğun
Vatan toprağının Hakka ulaşan
Karlı dağları gibi...

Haberler geçiyordu televizyon kanallarından,
Şahadet haberleri veriliyordu,
Rütbeli rütbesiz nice kahramanların...
Oysa sen,
Yine bir kahramanı
Sonsuza uğurluyordun,
Sesin buğuluydu;
Ağlamıyordun ama yüreğin yanıyordu.
Yüreğimize kor düşmüştü ulusça...
O acıyı belki binlerce kez çekmiştin sineye..!
Hani diyordun ya !
Karlı dağlarda kovalarken hainleri,
“Parmakla yüzük arası kadar yakındı ölüm”

İhanet çemberinde vatan!
İçerden işbirlikçi ihanet çeteleri,
Dışardan dost görünömlü düşmanlar,
“Vatanın bağına dayamışlar hançerlerini”
Dolanmakta üstümüzde
Küme küme kara bulutlar...

Sonsuzluğa akmakta
Karlı dağlardan çağlayan
Gümüş renkli ırmaklar,
Engel tanımadan!
Sanma ki dağılmaz
Gökyüzünde kümelenen kara bulutlar.
Yakındır güneşin doğuşu,
Tıpkı 19 Mayıs'ta olduğu gibi.
Yakındır!
Yakındır!
Yakındır yakın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102927/efe-ye.html>

EYLÜLDE TUT ELLERİMİ

Eylül sonunda tut ellerimi,
Bakma gözlerimin içine sakın...
Geçen zamanı düşünle,
Rüzgarların fısıldadığı
Hüzünlü şarkılarda!

Aldırma son durağında olduğumuza
Şu bitimli yolculuğın...
Anlamalıyız bir yaz yağmuru gibi geçtiğini,
Hiç bitmeyecek sanılan yılların..
Bir ömrü yaşamanın sevinci sığar,
Kısacık bir zaman aralığına...
Yaşamak için yaşayabildiysek eğer...
Bil ki yaşamaya değmiştir...

Bilir misin?
Hep seni sevmiştim
Belki zamanlı belki zamansız...
Hapsetmiştim yüreğimin içine
Bir kış gecesi masalında!
Ay ışığı,
Karlı dağlarda ayazı aydınlatırken!

Sonra el ele vererek,
Kırkharamilerin tuttuğu
Nice geçitleri geçtik seninle...
Anılarımızın derin izleri yazıldı
Zamanın hafızasına...
Bazı bulut olduk, bazı rüzgar,
Bazı kuş olduk.
Gençliğimizin geçtiği yerlerin
Üzerlerinden uçarak
Memleket özlemini giderdik!

Ve son durakta,
Son treni beklerken,
Tut ellerimi,
Bakma gözlerimin içine sakın...
Geçen zamanı düşünle,
Rüzgarların fısıldadığı
Hüzünlü şarkılarda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105415/eylulde-tut-ellerimi.html>

ÇOBAN

Küçük çoban henüz on dört yaşında,
Karşıkı yamaca sürüyü salar.
Üfler kavalına bir dağ başında,
Derdini dökerken, hülyaya dalar...

Göç yayla yolunda, oğlanlı kızlı,
Gökte göçmen kuşlar, ördekli kazlı,
Rüzgarda çiçekler salınır nazlı,
Kaval sesi dertlileri oyalar...

Kuşlukta yayılır, gizemli sesi,
Dağılır ovada, sabahın sisi,
Vurunca dağların serin nefesi,
Yükselir göklere sisten halkalar...

Güneşin alevi ufukta söner,
Çoban sürüsüyle köyüne döner.
Yanına hüznü yıldızlar iner,
Köpüklü köpüklü çağlarken sular...

Yorgun umutları, kalır yarına,
Yol alır sabahın ufuklarına,
Yeni bir yaşamın ilkbaharına,
Giderken gözyaşı döker yaylalar..

Gitme çoban seni, bırakmaz dağlar,
Kavalını özler, bahçeler bağlar,
Ateşi küllenen, kara sevdalar,
Uyanmamak üzre, uykuya dalar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112388/coban.html>

SİYAH BEYAZ ANILAR

Zaman,
Siyah beyazdı...
Seni bekliyordum
Pembe bir İstanbul sabahı
Kadıköy vapur iskelesinde,
Mevsim yazdı...

Mor dalgalardan yükselen
Yosun kokulu İstanbul havasında,
Geçmişin esintileri yankılanıyordu
Siyah beyaz zamanda...
Ve seni beklerken
Kadıköy vapur iskelesinde,
Sabahlar ayazdı...

Akşamcıların uğrak yeri
Köhne bir meyhane vardı,
Vapur iskelesinin karşısında...
Önünden geçerken
Günün herhangi bir saatinde,
Nice uzun yılların,
Hüzünlü özlemlerinin
Tutsaklığını görüyordum
Asırlara direnen
Gizemli kapısının arkasında...

Kadıköy iskelesi
Yıllarla yarışırken,
Önce,
Kadıköy sahilindeki meyhane,
Anlaşılan gizleriyle
Kayboldu İstanbul gecelerinde.

Sonra,
Bir sabah
Kadıköy vapur iskelesinde
Denizin sularına bırakılan
Birkaç kırmızı karanfil,
Yaşamdan bir kesitin
Öyküsünü yazdı,
Siyah beyaz zamana
O sabah hava ayazdı ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112859/siyah-beyaz-anilar.html>

19 MAYIS

Tarih,
16 Mayıs 1919
Kayserili kaptan İsmail Hakkı Bey,
Umuda doğru döndürmeye başlar,
Bandırma Vapuru'nun yorgun çarklarını.
Ve güvertede Türk'ün son başbuğu
Mustafa Kemal...

Demir alır
Galata rıhtımından,
Rotası kurtuluş olan
Umut vapuru...
Boğazda savrulan
Siyah dumanlarını,
İstanbul üzerinde bırakarak
Karadeniz'e açılır...
Türk'ün son başbuğunu selamlar,
Karadeniz'in
Göklere yükselen hırçın dalgaları...

Bandırma vapurunun yükü daha bir ağırdır
Karadeniz'in mor sularında...
Artık bir tarihtir Bandırma vapuru!
Ve bir tarihin tanığı olan
Karadeniz;
Çağların en büyük komutanını ağırlamaktadır
Düşmanlarına geçit vermeyen
Hırçın dalgalarının arasında...

Yol alırken
Kurtuluşa doğru giden vapur,
Kara görünür
Uzaklardan, sislerin altında...
Güneşin doğuşu bir başka olur,
19 Mayıs sabahı
Samsun ufuklarından...

Sonsuz bir koşu başlar,
Anadolu'nun tozlu yollarında,
Bir bir aşılır
Karlı dağlar, kel tepeler!
Diner gözyaşları vatanın,
Ulusça yaşanan bir destanı yazar tarih...

Bugün 19 Mayıs 2008
Yeniden doğuyor güneş,
Samsun ufuklarından...
Sürüyor
Başkumandanın çizdiği rotada,
16 Mayıs 1919 tarihinde,
Galata rıhtımından demir alan
Bandırma vapurunun !
Sonsuzluğun ufuklarındaki yolculuğu,
Tarihin inişli çıkışlı akışında...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115161/19-mayis.html>

BEN MİYDİM?

Bu şehir miydi?
Işıkları gece yarısı ansızın sönen...
Özlemlerimi,
Umutlarımı,
Vakitsizce karanlığa gömen...

Bu yollar mıydı?
Henüz tekerlek icat edilmeden önce
Nasırlı ayaklarımla teptiğim!
Düşlerime ulaşamadan
Yorulup çaresiz kaldığım...

Bu yürek miydi acaba?
Karşılık beklemeden,
Sevgiyi kutsal sayarak
Ölesiye seven...
Son teselliyi
Kopuk kopuk yaşanılan zamanda bulan!
Bu yürek miydi?

Bu baş mıydı?
Dağların dayanamadığı
Zorun karşısında dimdik duran...
Sana sorarım,
Yaşanılanların tanıdığı zaman...
Bu baş mıydı?

Aldırma,
Şimdi nemliyse gözlerim!
Kine dönüşmüşse yüreğimdeki sevgi,
Tutsak kalmışsa düşlerim,
Işıkları gece yarısı ansızın sönen
Gecenin karanlığında!
Ben, ben değilim...
Ben, ben değilsem eğer;
Suçlusu ben değilim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115572/ben-miydim.html>

BANA

İnişli çıkışlı geçerken ömrüm,
Çektiklerin yetmez, az dedi bana...
Abıhayat suyun, içerken ömrüm,
Yaşayıp gördüğün, yaz dedi bana...

Karanlığa gömme, umutlarını,
Bugünü yaşarken, düşün yarını,
Aşarken hayatın ufuklarını,
Dinle, sivrisinek saz dedi bana!

Zehir iç, namerdin suyunu içme,
Sele düş, kurduğu köprüden geçme,
Mevkisine göre, insanı seçme,
Ördeğin büyüğü, kaz dedi bana...

Hayale kapılıp, yüksekten uçma,
Cesur ol, gölgenden korkup da kaçma!
Sen sen ol, sırrını yad ele açma,
Sonra olacağı, sez dedi bana...

Sürü olma, çoban tepeden bakar,
Ateş topun tutma, elini yakar.
Unutma nehirler, denize akar;
Suya düştüğünde, yüz dedi bana...

Kargayı kendine, kılavuz etme,
Sakın ha, güvenip peşinden gitme!
Asrın hırsızları, hep yeni yetme!
Her gün dinlettiği, caz dedi bana...

Sanma her sakallı, değildir baban,
Şaşıрма öz baban, olursa yaban!
Bir gün uyanırsa, uyuyan taban,
O zaman olanı, yaz dedi bana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119270/bana.html>

KARANLIKTAKİ ADAM

Tutunmuş karanlığın kuytusuna,
Zincire vurmuş düşüncelerini!
Dünyasındaki esaretin
Bilinmezlikleriyle sevişiyor,
Geriyeye işlettiği zamanın
Karanlık anaforunda...

Ne gün ışığının vuruşunu izleye biliyor,
Karanlığa açılan daracık penceresinden,
Ne kendi resmini görebiliyor
Geceye çizilen çerçevede,
Ne de sönen yıldızların
Kıyamete aktığını...

Sağanak yağmurlarda bıraktı
Yalancı şarkılarını yüz üstü.
Terk etti yüreğini duygular!
Anlamsız bakıyor gözleri
Sınırı belirsiz boşluğa...
Ve uyanamıyor bir türlü,
Karanlığın derinliklerindeki düşlerinden...

Sonra kaldırıyor başını,
Yeniden çiziyor yol haritasını.
Yıldızların,
Gökyüzünü terk edişlerinin ardından!
Şarkısını hatırlıyor birden...
Kırık bir taş plak gibi
Nağmeler yineleniyor dudaklarında
Cızırtılı...
Gözleri yuvalarından fırlamış,
Küfrediyor adeta yaşanan güne.
Sonra
Kayboluyor aniden,
Karanlığın küçücük kuytusunda
İz bırakmadan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/126945/karanliktaki-adam.html>

Mustafa Kemal Geçiyor Gözlerimin nnden

Mustafa Kemal geçiyor gözlerimin önünden,
Zamandan bir ata binmiş, ışık kanatlı...
Gözlerinin şavkı yakıyor geceyi!
Kararlı bakışı ağları açıyor
şanlı zaferleri bırakarak geride...

Kahraman askerler geçiyor gözlerimin önünden,
Mustafa Kemal gibi elik bakışlı,
Kahraman askerler,
Allah'a koşuyor,
Bir an evvel kavuşmak için...
Malazgirt'te, Çanakkale'de, Sakarya'da, Kocatepe'de...

Kahraman askerler geçiyor gözlerimin önünden,
Haykırıp çıkararak var oluş destanından Türk'n...
Demirden dağları erittiğini görüyorum,
Yüreğindeki ateşin...

Kahraman askerler geçiyor gözlerimin önünden!
Ta Orhun'dan Tuna'ya açılan Ağustosların şafağında.
Vatan oluyor Anadolu,
Bayrak oluyor damarlarındaki soylu kanı...
Ay yıldız olup göklere yükseliyor
Bin yıl öncesinde olduğu gibi,
Bin yıl sonrasında da...

Mustafa Kemal geçiyor gözlerimin önünden,
Kaşları atık, bakışları kararlı...
Mavi gözleri bulutlu!
Mustafa Kemal'in askerleri geçiyor gözlerimin önünden,
Sonsuzluğa akarken, karanlığı aydınlatıyor ışığı.
Mustafa Kemal'in askerleri geçiyor gözlerimin önünden...
Başları dimdik,
Teomanların, Metehanların, Alparslanların askerleri geçiyor
Gözlerimin nnden...

Mustafa Kemal'in askerleri geçiyor gözlerimin önünden
Yeniden yazdığını görüyorum tarihi
Adı uygarlık olan ağın,
Tuzaklarla dolu, kalles karanlığında...
Ve "Söz konusu vatansa, gerisi teferruattır"
Diyerek...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129186/mustafa-kemal-geciyor-gozlerimin-onunden.html>

Seni Sevmişim Türkiye'm

Türkülerin gizemli nağmelerinde sevdim seni.
Koroğlu Türkülerindeki kükreyişte...
Yemen ağıtlarında...
“Yemen yolu çukurdandır,
Karavana bakırdandır,
Zengin olan bedel öder,
Askerimiz fakirdendir”
Yüreğimi paralar şu Yemen türküleri,
Deli eder, divane eder beni...
“Mızıkça çalıyor, düğün mü sandın,
Al yeşil bayrağı gelin mi sandın,
Yemene gideni gelir mi sandın...
.....

Başı pare pare dumanlı dağlarında sevdim seni...
Yazında, kışında, ayazında...
Günlük güneşliğinde,
Aydınlığında, karanlığında...
İyi ve kötü günlerinde...

Yoksulluğumda sevdim seni...
Yarı aç, yarı tok olduğum,
Kahrolup çaresiz kaldığım günlerde...
Ağlayıp küsmedim,
Toprağına taşına...
Belki sitemkar olduğum günler olmuştur,
Dünyanın gidişine, düzenine!
Baş kaldırdığım olmuştur.
Baş koyduğum olmuştur yoluna,
Ama boyun eğmedim
Cellatların giyotinine...

Hapishanelere bedeldir senin sevgin!
Özgürlüksüz yaşamak,
Ölümden de öte...
Hatta ölüme bedel senin sevgin!
Ölüme bedel olmasa,
Ölünür müydü yoluna...
Memleketim...

Eşkiyalar, dağları tutsa da,
Kentleri tutsa da!
Zorbalar prangalar vursa da beyinlere,
Ama yüreklere hükmedemez...

Karanlığın hükmü,
Sabaha kadardır...
Umudum, sevincimdir...
Her sabah,
Ufuktan doğan güneşin aydınlığını görmek,
Seni sevmek,
Yaşama bağlar beni...
Ölüme bedel olmasa,
Göze alınır mıydı yolunda ölmek...
Türkiye'm,
Memleketim...

Yalan Üzerine Kurulu Dünya

Toz pembe görünür dünya gözüme,
Aşık oluşumun alametidir.
Kim inanır artık benim sözüme,
Yaşanan doğrunun kıyametidir.

Yalan üzerine kurulu dünya,
Hile ile dolu, gördüğüm rüya.
Masal anlatırım yıldıza, aya,
Avutan zamanın merhametidir.

Giyotine gitmek kaderse eğer,
Gerçek sevgilinin uğruna değer.
Yiğit çıkar için boyun mu eğer,
Doğrusu mertliğin azametidir.

“Anlayana sivrisinek saz” derler,
Anlamazsan “davul, zurna az” derler.
Enayiysen “yolunacak kaz” derler,
Bu sözler, geçmişten bir iletidir.

Derler ki, inandın hep boş davaya.
Dağda kartal iken, indin ovaya.
Aldanma, iyi bak puslu havaya,
Kalan, sevgilinin silüetidir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136039/yalan-uzerine-kurulu-dunya.html>

GÜNEŞ VE ÇOCUK

Vakit akşam,
Güneş kızaran ufukta batmak üzere...
Bir çocuk koşuyor
Batmakta olduğu ufka doğru
Güneşin ardından...
Ellerini açmış havaya,
Güneşi yakalamaya çalışıyor.
Güneş hızla ufkun kızılığında kayboluyor,
Ve çocuk koşuyor,

Tam yakalayacağını düşünürken
Güneş kayıyor ellerinin arasından,
Boşlukta kalıyor,
İrileşen gözlerindeki bakışları
Bir de havaya açtığı elleri...

Sonra karanlık örtüyor yeryüzünü,
Bitmeyen bir gece başlıyor.
Çocuk küsüyor güneşe,
Güneş buz tutuyor gecenin koynunda,
Bir daha sabah olmuyor.

Çocuğun bakışlarıyla,
Güneşi yakalamak üzere
Havaya açtığı elleri kalıyor
Gecenin boşluğunda.
Ertesi gün,
Dün ve yarın diye
Yaşanmış veya yaşanacak bir zaman kesiti yoktu.
Güneşi yakalamaya çalışan çocuk da yoktu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136569/gunes-ve-cocuk.html>

Zamana Dair

Zaman duyarsızlığın girdabında tutsak!
Tarih dede, nasihatini yinelemede...
Uygarlıklar akıp giderken çağın yolculuğunda,
Sönmekte birer birer,
Kozmik yılların yaşlandırđı yıldızlar gibi...

Yaşanılan asırların koyduğu kurallar geçersiz!
Kendi kurallarının dışında olan
Korkunun kuralları hakim geleceğe...
Ve ölüme mahkum özgürce yaşamak!

Bir yanda terörü kullanan
Gözü dönmüş, sözde uygar ülkeler...
Bir yanda ne zaman patlayacağı belli olmayan
Kanlı savaşlar...
Oysa bir zamanlar,
Savaşların da kuralları vardı!
Uygarlıkları imha etmeye planlanmış
Ölüm kusan silahlar,
Sınır tanımıyor vahşette...

İnsan hakları, demokrasi, özgürlük vesaire
Bunlar bir yana;
İnsan haklarının en kutsalı, en dokunulmazı
Yaşama hakkı hiçe sayılırken,
Tarih nasihatini yineliyor durmadan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/144227/zamana-dair.html>

HARITLI MEHMET VE TAKIROĞLU KADİR

Molla Hüseyin oğlu Mehmet,
Torul'un Harit köyündendir.
Takıroğlu Kadirle aynı emsaldir.
Asker olurlar on sekizinde.
Ve Veli oğlu Ali
Kafkasya cephesinde,
Düşmana tek kurşun bile atamadan
Karakışa tutsak düşmüştür
Allahuekber dağlarında.
Başında sarığı,
Üzerinde rahmetli babasından kalma,
El dikimi deri ceketi,
Hayatını kurtarmıştır kar altında...
Sonra tutsaklık yılları başlamıştır
Tarihin karanlığında...

Zaman acımasız,
Zaman kalles düşman gibi...
Hainler yine hain
Her zamanki gibi...
Ve
Tarihin unutamadığı zaman...

Takıroğlu Kadir,
Önce doğu cephesinde savaşı.
Düşmanı atarlar Ağrı Dağının ötesine.
Sonra, Batı cephesine döner...
Sakarya savaşı başlamıştır.
Düşman Ankara yakınlarında...
Şahadete nefesi kadar yakındır,
Başkomutanın emrini bekleyen
Korkusuz kahramanlar...

Birkaç kişi,
Savaşta kaçmak isterler,
Molla Hüseyin oğlu Mehmet,"
Biz kaçacağız da, buraları kime bırakacağız" der...
Ve kaçmak isteyenler,
Karargah çadırının arkasından delik açarak kaçarlar.
Hain,
Fırsat kollar her zaman...
Düşmandan daha kalles....

Takıroğlu Kadir,
Göğsünden yaralanır,
Kanı sular Haymana topraklarını.
Molla Hüseyin oğlu Mehmet,
O'nu cephe gerisine taşır.
Bir süre sonra iyileşen Kadir,
On birinci taburu araya araya bulur.
İzmir'e kadar koşar düşmanın ardından.
Denize döküldüğü günü görmenin sevincini yaşar.
Ve Molla Hüseyin oğlu Mehmet,
Haymana'da şehit düşer.
Geride göremediği,
Yirmi günlük oğlu Osman'ı bırakarak...

Veli oğlu Ali
Yedi yıl sonra vatanına döner.
Artık Büyük zafer yakındır.

Asker olur yeniden,
Kemah'ta bitirir askerliğini.

Ve harb-ı umumi,
Ve İstiklal harbi,
Ve Mustafa Kemal,
Ve nice adsız kahramanlar...
Ve hainler...!
İşte tarihin not ettikleri...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146132/haritli-mehmet-ve-takiroglu-kadir.html>

SONBAHARDA AŞK

Fırtına diner,
Deniz sakinleşir,
Hafif dalgalar kıyıyı yalar
Okşar gibi...
Ay ışığı solgun ve kararsızdır,
Dinginleşen suların kasvetli çırpınışında...

Kozmik zamanın yorgunluğu
Yavaşlatır güneşin batışını...
Akşamın gölgesi sabrını dizginler
Yaşamın üzerine çökmeden önce!
Yıldızlar acelecidir,
Karanlık boşlukta kaybolmak için.
Altında sevişirken hüzünlü bakışlar...

Dünyanın dönüşünü durdursa da
Sonbaharda başlayan aşk,
Gramofona konulan
Bir taş plak gibi dönmeye başlayan
Yaşanmış zamanın,
Cızırtılı nağmeleriyle
Sessizce yüzleşir,
Sonsuzluğa açılan pencerede!

Sonra
Bir hüzün duvarı örülür
Yaşamla sonsuzluk arasına!
Dolgunlaşır gözlerdeki yağmur bulutları.
Bakışlar uzaklaşır yavaş yavaş!
Kaybolur ansızın
Kayan yıldızların karanlık izinde...
Ve
Başlamadan biter sonbahar aşkı,
Geride iz bırakmadan!
Dağlara ak düşerken,
İki mevsimlik ömrü olan yaprakların
Yaşama veda ediş gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146715/sonbaharda-ask.html>

YORGUN KIRLANGIÇLAR

Bahar,
Nisanda gelir
Yurdumun karlı dağlarına...
Çiçekler açar bulutlarda
Sevdalı...

Kokusu vurur içeriye
Demir parmaklıkların arasından...
Yiğitliğin destanını okur
Karanlık duvarlarda!

Yorgun kırlangıçlar geçer
Pencerenin önünden,
Islak kanatlı...
Nice fırtınalar aşmış
Kıştan izler taşıyan!
Tutsağı olmadan ölüm korkusunun
Umutla kanat çırpır
Bahar sabahlarına.

Mevsim bahar duvarların ötesinde.
Yaşamak günübirlik...
Özgürlük kırlangıçların ıslak kanatlarında!
Kırlangıçlar,
Fırtınaların içinden uçar.
Ve
Nisanda gelir bahar
Yurdumun karlı dağlarına...
Karlı dağlar yüce,
Başları dimdik...
Çiçekler açar bulutlarda
Sevdalı...
Senin sevdan,
Benim sevdam...
Bizim sevdamız hey!
Bizim sevdamız...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148071/yorgun-kirlangiclar.html>

BİR KARAMSAR ŞİİR 2

Ateş renginde toprak,
Gökyüzünde tunçtan kale,
Ağır bulut katmanları!
Kıyameti işaret ediyor
Akşama yakın bir zaman kesitinde...

Kumsalda çıplak bir çocuk,
Denizin öfkesini izliyor kayıtsızca!
Kanat çırpıda
Fırtınaya tutulan son göçmen kuşlar
Umutsuzca...

Çatlamak üzere
Zamana karşı direnme gücünü yitiren
Yaşlı ve yosun kokulu kayalar...
Ve tunçtan kale
Gökyüzünü örten kurşuni bulutlar
Ve ateş renginde toprak...

Ezgiler yükseliyor
Neolitik çağdan kalma.
Henüz güftesi yazılmamış...
Bir akşamüzeri,
Güneşin resmi düşüyor suya!
Yorgun tepelerin gölgeleriyle birlikte...

Gün bitmek üzeredir artık,
Gün batımındaki kayalıkların
Kuytusunda gizlenmekte akşam...
Uyandı uyanacak!

Hüzünlü suların yakamozunda
Can çekişirken yaşam,
Yalnızca kayalara yontulmuş
Bir resimdir geriye kalan,
Yaşanmış çağlardan...

Belki de aralanan bir kapıdır,
Gecelerden sabaha!
Henüz umutlar bitmeden...
Yaşanmış çağlardan geriye kalan
Yosunlu kayalara yontulmuş resim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/156082/bir-karamsar-siir-2.html>

BİR DEMET BULUT

Bir demet bulut kümesi geçti buralardan.
Bakır renkli...
Darmadağınıktı yorgun saçları,
Zincire vurulan düşlerim gibi.

Asya bozkırlarının toprağı kokuyordu
Yorgun saçlarının her telinde...
Beni tanıyip tanımadığını sordum,
Belleğinden silinmediğini söyledi
Orhun yazıtlarının...

Koşuyordu ardı sıra yağız atlıların,
Yağız atlılar Güneş'i kovalıyordu
Zamanın sınırsızlığında.
Güneş, zamanı aşmaya çalışıyordu;
Karanlığı yakalamak için.

Türküsunü dinlemiş ihtiyar dağların,
Vahşi ırmakların çağılısında...
Kanat açmış nice serüvenlere,
Geride bırakmış çığlıklarını
Sessizce uyuyan yarasaların...
Gözyaşlarını taşımış
Karanlık mağaralardan...

Ve yorgun bulut
Kayboldu kızaran ufuklardan!
Al yeleli Bozkurt'un
Destanını taşıyordu
O diyarlardan...
Bir başka zamana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/160870/bir-demet-bulut.html>

YAŞLI BİR ÇINAR AĞACI

Yaşlı bir çınar ağacı düşün,
Tarihten önce yeşermiş
Asya bozkırlarının kurak topraklarında...
Yenisey boylarında büyümüş,
Aral'dan, Orhun'dan gidermiş susuzluğunu,
Kök salmış,
Ta Altaylardan, Tanrı dağlarına...

Yaşlı bir çınar ağacı düşün,
Demirden dağların çevrelediği
Bir ovada büyümüş!
Sonra demirden dağların eritilmesiyle,
Gök yeleli bozkurdun izini süren kökleri,
Volga boylarını,
Hazar'ı geçmiş,
Urallar'ı aşmış,
Anadolu'da yeşermiş yeniden!
Fırat'tan, Dicle'den,
Sakarya'dan almış suyunu...

Anadolu'da yaşlı bir çınar ağacı,
Tam yedi bin yıl yaşında.
Yani
Yaşı tarihten daha büyük!
Bir kökü,
Asya bozkırlarında,
Bir kökü de
Ağustos zaferlerinin tarihe geçtiği,
Uygarlıkların boy attığı
Çağların,
Sonsuzluğa aktığı bu topraklarda...

Yedi bin yıllık çınar ağacının.
Sen dalısın, ben dalıyım,
Biz dalıyız...
Sen,
Ben,
Biz,
Gövdesiyiz...
Hey...
Biliyor musun sen?
Biz tarihten daha büyüğüz...
Çünkü tarihi biz yazdık...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/166359/yasli-bir-cinar-agaci.html>

ÖĞRETMEN

Dağlar uzar sıra sıra,
Dağları uçsuz bucaksız yollar aşar.
Tozlu yollar,
Uzaktardaki bizim köylere gider.
Köy yollarındaydı
Bir başına.
Belki yarım asır önce.

Gece gündüz demeden
Karlı dağları aştı,
Çakal sürüleri çıkardı yolarına
Acımasız çığlıklar atarak,
Hissettirmezdi korktuğunu
Köyüne ulaşınca
Unuturdu yorgunluğunu,
Korkuyu.

Korku kol gezerdi,
Unutulmuşluğun ötesinde.
Adı ölümdü korkunun,
Bu yüzden herkes suskundu,
Beşikteki bebeler bile!
Ağlayamazlardı korkudan.

Türkülerle paylaşmıştır
Yalnızlığını,
Bitmek bilmeyen gecelerde...
Hastalandığında,
Derdinin dermanı olmuştur
Hasret türküleri...
Sevdasının ezgilerini yüklemiştir,
Dağların doruklarından esen
Serin rüzgarların uğultusuna
Yavuklusuna ulaştırması için.

Sen,
Karanlığı aydınlatırken,
Nice fırtınalı günler geçirdin!
Kimileri, komünist dedi sana.
Kimileri, solcu;
Kimileri, sağcı dedi,
Kimileri faşist!
Kimileri de gerici...
Oysa sen;
Dağların doruklarında,
Al bayrağın destanını yazıyordun
Minicik yüreklere...

Kimileri seni kitaplarınla tehdit etti.
Çünkü yasaktı okumak.
Hatırlıyorum,
Kitaplarını mağaralara sakladığını...
Biliyorlardı
Senin en güçlü silahının bilgi olduğunu...

Sürgün yediğin de oldu,
Zindanlara atıldığında...
Umursamadın,
“ Bunlar da geçer” dedin,
Zindanda da olsan,
Memleketinin uzak köylerini,

Uzak kaldığın köylerdeki
Bebeleri düşledin hep.

Başöğretmeninden aldığın meşaleyi,
Kuşaktan kuşağa taşıdın.
Çağları aştın
Bir ömür uzunluğundaki
Kısacık zaman sürecinde...

Etrafını aydınlatan bir mum gibi
Eridin belki,
Ama yok olmadın,
Sadece görünmez oldun.
Biliyorum,
Kimselerin bilmediği
Bir yerde yaşıyorsun şimdi...
Bir dağ köyünde,
Veya bir dağın yamacında
Bir demet çiçek süslüyor mezarını.

Sen,
Bize vatanımızı sevmeyi öğrettin.
“Suyun uyuduğunu,
Düşmanın uyumadığını”,
Öğrettin!
Uyumuyor düşman, öğretmenim
Uyumuyor...
Sen,
Bize, kim olduğumuzu öğrettin.
Sen,
Bize kim olduğumuzu öğrettin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/169334/ogretmen.html>

ÖNCE VATAN

Önce vatan" diye söyler sözünü,
Toprağa düşerken kahraman erler.
Yaradan'a çevirirken yüzünü,
Kelime-i şahadetle giderler...

Her zaferin madalyası göğsünde,
Yüreğinde namerdin kurşun yarası...
Mor dağlarda süzülen korkusuz kartalların,
Çelik kanatlarında söylenmemiş türküleri!
Dilden dile dolaşır, destansı öyküsü...

Bir vatani sırtladı karlı dağlarda,
Karlı kış gecelerinde
Yıldızların ışığında ısındı.
Göğsüne sardı, gökyüzünü!
Sonra dağları adımladı birer birer...

Zamanı olmadı yavuklusunu düşünmeye,
Sılayı düşlemeye...
Zaferi görmek istiyordu
Bir şafak vakti...
Biliyordu Yaradan'a kavuşacağını
Birkaç saat sonra...

Bir resmi kaldı hatıra,
Dağlara tırmanıyordu beyaz giysisiyle,
Sırtında vatan...
Tıpkı Mustafa Kemal'in
Kocatepe'ye tırmanışı gibi!
Mustafa Kemal gibi....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/175045/once-vatan.html>

BİR SES VAR İÇİMDE BİZİM ORALARDAN,

Bir ses var içimde bizim oralardan,
Geçmiş zamandan kalma.
Eski zamanları anlatır bana...
Dingin denizlerde
Yıllarca süren azgın fırtınaların sesi!
Dağları vuran karakışta,
Yollarımı kesen tipinin sesi...

Bir ses var içimde...
Her baharda,
Karlı köy yamaçlarından çağlayan,
Coşkun ırmakların sesi...
Şairliğimi anımsatıyor bana,
Yaşama dair,
Sevgiye dair,
Kardeşliğe dair,
Şiirler yazdığımı geçmiş yıllarda...

Bir ses var içimde...
Dağlara söylediğim türküler yankılanıyor
Yalçın kayalıklarında
Yukarı Harşit vadisinin...

Bir ses var ki içimde...
Ses değil,
Tam kırk yıldır kulaklarımda yankılanan
Bitmeyen bir çığlık...
Bir kış günü veya bahara yakın bir zamanda,
Sabaha karşı,
Eşkıyanın kalles kurşunuyla,
Irmak boyuna düşen
On iki yaşındaki Yusuf'un sesi...

Bir ses var içimde
Bizim oralardan kalma...
Sen nereden bileceksin ki,
O sesin neler anlattığını?
Yaşanmış zamanı anlatıyor bana!
Dinliyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/177913/bir-ses-var-icimde-bizim-oralardan.html>

ONLAR

Onlar,
Tarihin kara günlerini adımlıyorlardı,
Ayakları yalın,
Üzerlerinde incecik ve yırtık giysileri
Sırtlarında top mermileri,
Yürüyorlardı tan vaktine doğru...

Gökyüzünde kararan yıldızların
Yerini alan irileşen gözleri,
Geceyi aydınlatıyordu...
Ve sırtlarında parlayan top mermileri,
Güneşin doğuşuna tanıklık edecekti
Yirmi altı ağustos sabahı!
Dağların,
Şükür secdesine eğildiğini görecekti,
Sabah namazı vaktinde...

Kocaman yürekleri
Sığmıyordu göğüs kafeslerine,
Habire vuruyordu,
Güm! Güm! Güm!
O yürekler,
Ninelerimizin,
Korkusuz yürekleriydi...

O yürekler ki,
İşgali ve ihaneti görmüş,
Ermeni ve Rum mezalimlerini yaşamış,
Nice kadın, çocuk, genç ve yaşlıların
Acımasızca katledilişlerine tanıklık etmiş,
Babasının, eşinin, çocuklarının
Şahadet haberlerini almış,
Gözyaşlarını içine akıtmış,
Acılarını bal eylemiş,
Ölenlerin ardından ağıtlar yakamayan,
Anadolu kadınlarının yürekleriydi...

O yürekler,
Kocatepe'de fırladı göğüs kafeslerinden.
Başında kara kalpağı,
Şaha kalkan,
Alev yeleli doru atın üzerinde,
Parmacağı havada,
"Ordular, ilk hedefiniz Akdeniz'dir"
Emrini veren
Mustafa Kemal oldu...
O korkusuz yürekler,
Umut oldu, zafer oldu, vatan oldu,
Bugünümüz oldu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/182452/onlar.html>

ÖLÜ KENTİN ÇOCUKLARI

Ses veren yok çığığına,
Ölü kentin çocuklarının...
Gökyüzünden indiriyor,
Tanrının lanetlediği
Namert eller ölümü,
Yedi başlı canavar gibi.

Duyarsız bütün dünya,
Dehşeti gizleyen gecelerde
Ölü kentin çocuklarının çığığına...
Ne doğu duyuyor,
Ne batı,
Ne de uçan saraylarında
Bin bir gece masallarını yaşayan
Arap şeyhleri...

Ölü kentin çocukları,
Hoşça kal diyemeden düşlerine,
Katledilirken vahşice,
Siyonist emperyalizmin
Acımasız soy kırımında,
Ses veren olmuyor çığığına...

Artık ne çocukları var ölü kentin,
Ne de çığıkları.
Duyulsa da bir anlam taşımaz,
Uygar insanlık adına...
Uygar insanlık diye bir kavram
Kalmışsa eğer...
Benim için anlamsız...
Benim için anlamsız....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/183099/olu-kentin-cocuklari.html>

GECELERİN SESSİZLİĞİ

Korkutur beni gecelerin sessizliği,
Oysa ben,
Uykularım kaçtığında
Gecelerin sesini dinlerim,
Gökyüzünde bir yanıp bir sönen
Yıldızların ışığında...

Ve gözden kaybolurken birer birer
Yanıp sönen yıldızlar,
Hüzünlü bir kozmik müzik yayılır
Evrenin sınırsızlığında!
Yeryüzüne iner çığlık gibi
Gecelerin sessizliğini bozarak...

Yeryüzünde karamsarlık hakim,
İzler belirsiz!
Gökyüzünü tutan karanlık,
Önce dağları vurur yavaşça!
Sonra da kurallarını yok sayar
Yaşanılan zamanın.

Pusuda bekleyen korku;
Ansızın hükmetmeye başlar gecelere...
Sessizliği bozulurken gecelerin,
Aydınlığın hesabını sorar,
Gözden kaybolan yıldızların,
Bir yanıp bir sönen tedirgin ışığından...

Yaşam vaat eden umutlar sönmez
Gün batımının ardından...
Sabahın fecrinde,
Kuş sesleri bozar karanlığın ezberini!
Yaşama sevincini anlatır
Başlamakta olan yeni güne...

Güneş yeniden doğar,
Bir daha batmamak üzere,
Geceleri yıldızların ışıltıları süsler,
Gökyüzünü.
Özgürlüğü anlatır
Sonsuzluğa akıp giden zamana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/190215/gecelerin-sessizligi.html>

BİZİM KÖY

Ural'dan, Altay'dan çağlar suyumuz;
Tanrıdağı Türkü, Oğuz soyumuz.
Gümüşhaneliyiz, Kürtün ilçemiz.
Gündoğdu Köyüdür, bizim köyümüz.

Karşıdan Zigana, Sarıç'a bakar,
Dereler yamaçtan, Harşit'e akar,
Ormanında yaban gülleri kokar,
Ömre ömür katan havası vardır.

Tanrıdağı kadar, Türk'tür insanı,
Hira dağı kadar, güçlü imanı,
Dağlar geçit verir, nevrüz zamanı,
Demirdağa benzer orası vardır.

Çocukluğum geçti yaylalarında,
Gençliğimse kaldı dağ köylerinde,
Yaşıyorum şimdi, gurbet ellerde,
İçimde hasretlik yarası vardır.

Hüzünlü olsak da güler yüzümüz,
Mertlikle yoğrulmuş bizim özümüz,
Gün gelir tarihe geçer sözümüz,
Söylenmesi yakın, sırası vardır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/191723/bizim-koy.html>

YİTİK ZAMANDAKİ YALNIZLIĞIM

Terk etmek istemiyorum,
Sevdamı, varoşlarında bıraktığım bu şehri.
Hep seni düşüneceğim,
Yitik yalnızlığımın
Akşamı izleyen saatlerinde...

Kan rengi şarap tortusunda,
Geçen yılların izi!
Sürükler beni her gün
Ulaşılmaz düşlerin ardı sıra,
Meydan okur yüreğim boşuna,
Söz geçiremediği zamana...

Umut vaat etmiyor sabahlar!
Her yeni doğan gün,
Batışı gibi kasvetli...
Yitik yalnızlığımı anımsatıyor bana,
Bir de, veda ettiğim umutlarımı...

Bir sabah uyandığımda,
Belki de seni bulacağım yeniden
Karanlığa tutsak düşen düşlerimde!
Yitik zamandaki sevdalarım,
Geri dönünceye dek,
Uğruna çaktığım çilelerle avunacağım!

Azgın fırtınaların,
Azametli kükreyişiyle
Yeniden yaşamı müjdeleyeceği zamanda,
Kıracağım yitik yalnızlığımın prangalarını!
Özgürlüğe atacağım,
Asırları adımlayan adımlarımı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/194061/yitik-zamandaki-yalnizligim.html>

DÜŞLERİM

Uyanıyorum ansızın,
Kabus dolu gecenin bir yerinde...
Korkutuyor beni, gördüğüm düşler!
Hayra yoramıyorum bir türlü,
Ürperiyorum...

Sonra,
Kendime soruyorum,
“Ben neresindeyim zamanın?” diye...
Yanıt bulamıyorum...

Yeniden uykuya dalmak üzereyken,
Karanlığın hükmettiği gecede
Alevden kanlı dişleri beliriyor,
Kural tanımaz düşlerimin...
Aldırmıyorum tehditlerine,
Gülüyorum...

Farklı birkaç zaman dilimini birden yaşıyorum,
Bitmek bilmeyen kısacık süreçte...
Zaman girdabında sürüklenen
Geleceği yakalıyorum,
Yakasına yapışarak!
Hesabını veriyorum,
Yaşanılan geçmişin...

Ve
Yeniden başlıyor düşlerim.
Hayra yoruyorum, uyandığımda...
Kabus dolu düşlerin ardından,
Sabahın kızaran ufkundan ,
Doğarken Güneş;
Işığını içiyorum doyasıya,
Yaşadığının farkına varıyorum,
Haykırıyorum!
Yaşıyorum...!
Yaşıyorum...!
“Düşünüyorum,
Öyleyse varım”
Yaşıyorum....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/209624/duslerim.html>

ÇOCUKLAR

Yarınlardan umutlarınızı kesmeyin çocuklar,
Yarınlar aydınlığa gebe.
Ekilen tohumlardan
Umut fidanları filizlenecek,
Yağmura ve güneşe hasret topraktan.

Dinecek gökyüzünün öfkesi,
Delicesine yağın yağmurun ardından...
Özlenen bereketi sunacak
Bozkırın ortasındaki çorak toprak,
Yeşeren yaşamın arifesinde...

Gökyüzü daha bir mavi olacak çocuklar!
Güneşin aydınlığı daha bir başka...
Uçurtmalar özgürce süzülecek,
Gökyüzünün uçuk maviliğinde...
Kimse tutsak alamayacak,
Gökyüzünün sınırlarını aşan düşlerinizi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/212799/cocuklar.html>

BİR DAMLACIK YAŞ OLSAM GÖZLERİNDE

Bir damlacık yaş olsam gözlerinde,
Islatarak uzun kirpiklerini,
Yorgun yıllarımı bıraksam,
Hüzünlü bakışlarının ardında!
Süzülerek aksam,
Sonbahar yağmurlarına hasret toprağa...

Bir deli rüzgâr olsam,
Kanat çırsam dağların doruklarında.
Bir top bulut getirsem sana Toroslar'dan!
Kekik kokulu,
Akdeniz kokulu...

Karadeniz'in serinliğini getirsem sana,
Kaçarlardan,
Ziganalardan...
Söndürsem yüreğinin yangını
Soğuk sularıyla yaylaların...

Bir demet hüzün çiçeği getirsem sana,
Sarıkamış'tan,
Allahuekber'den!
Karakışta açmış, baharı beklemeden...
Ciğerlerine çeksen kokusunu
Yine soğuk bir kış günü...

Sen ta yüreğinde duyunca hüznünü,
Ve ben,
Bir damlacık yaş olurum gözlerinde.
Islatarak uzun kirpiklerini,
Süzülerek akarım,
Sonbahar yağmurlarına hasret toprağa...
Sonra yeniden doğarım,
Yanık ağıtlarıyla Anadolu'nun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/216315/bir-damlacik-yas-olsam-gozlerinde.html>

YALNIZLIĞIM

Rüzgar tedirgin esiyor,
Yaprak kımıldamıyor bu akşam...
Ezgiler suskun,
Dizeler yarım,
Duygular karamsar....

Kan renginde akşam yine...
Yıllanmış şarap şişelerinde tutsak,
Yalnızlığımın şarkısı...
Umut,
Dağ yamaçlarında açan
Bahar çiçeklerinde...

Biliyorum,
Tersine akmaz nehirler.
Sınırsız özgürlüğe koşar,
Nice yokuşlar inerek...
Bitmeyen sevdasının
Çağılıtı yankılanır yalnızlığımda,
Hüzünlü bir çığlık gibi...

Bir sevinç var içimde,
Ulaşmak istediğim,
Benden çok uzaklarda!
Uzatıyorum ellerimi,
Ulaşamıyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/221225/yalnizligim.html>

BAHAR GELİYOR MEMLEKETİMİN DAĞLARINA

Bahar geliyor memleketimin dağlarına,
Çiçekler açıyor allı yeşilli.
Güneş doğacak şafaktan önce,
Bak! Kara bulutlar çekiliyor gökyüzünden.
Bir sevinç var gökyüzüyle dağların arasında,
Bahar geliyor memleketimin dağlarına....

Çıkacağım dağların doruklarına,
Bağıracağım...
Bağıracağım...
Bağıracağım...
Duyacak sesimi
Dağlar,taşlar,ovalar,denizler...

Baharı yaşayacağım doyasıya.
Kekik kokuları soluyacağım,
Toroslar'da, Kaçkarlarda, Erciyeslerde...
Güneşin doğuşunu izleyeceğim Nemrut'tan,
Seni sevdiğimi haykıracağım,
Ağrı'nın doruklarından,
Bir top ateş yakacağım ardından,
Yanacağım ateşiyle,
Yanacağım...
Yanacağım...
Yanacağım...
Aydınlığa çıkacak karanlıklar,

Bahar geliyor memleketimin dağlarına...
Bir tutam bulut toplayacağım
Kaz Dağının üzerinden,
Yosunlu deniz kokusunu çekeceğim ciğerlerime
Mavi Egeden!
Efeler geçecek gözlerimin önünden birer, birer...
Kocatepe'den ,
Bir şafak vakti doğan mavi ışığa koşacağım!
Zafer türkülerini dinleyeceğim
İzmir'in Dağlarında...

Karadeniz'in göklere yükselen kıyıları,
Dağ olur, yayla olur...
Yelkenlerini şişirerek,
Batum'dan demir alan takalar gelir geçer,
Mor dalgaların arasında,
Bir alçalıp bir yükselerek...

Türkü söylerim denize,
Çıkarım Karadeniz yaylalarına,
Bahar çiçeklerini toplarım Ziganalardan,
Sonra inerim sahile,
Sunarım Emice'ye!
Dursun Reise!
Destanlarını dinlerim,
Karadenizin korkusuz kaptanlarının,
Karadeniz türkülerinde...
Uy deniz, Karadeniz....
Uy deniz Karadeniz...!

DUT AĞACI

Daha on sekizini yeni doldurmuştu,
Töre gereği kana bulamıştı ellerini.
İdamına hükmedilmesinden sonra
Sinop mahpushanesine gönderilmişti...
1953'ün nisanında,
Dağlarda mor çiçekler baharı karşılarken....

Önce umutlarının bittiğini düşünüyordu...
Sonra cezası müebbetle çevrilince,
Yaşama dair düşler kurmaya başladı
Aç ve susuz konulduğu hücresinde!
Geçmişin anıları yankılanıyordu
Zindan duvarlarında,
Asırlar gerisinden...

Kimler gelip geçmişti,
Zamanın geçmediği
Sinop mahpushanesinden!
Sandıkçı Şükrü,
Mustafa Suphi,
Büyük Türk Şairi Nazım Hikmet,
Sabahattin Ali,
Ruhi Su,
Ve daha niceleri...

Görmesine izin verilmediği
Hasta karısını kaybedince,
Ölmeyi düşünmeye başladı bir an,
Cesaret edemedi bir türlü.

Yıllar yılları kovaladı...
Hücresinde açlıktan ölmek üzereyken,
Bir gardiyanın gizlice verdiği
Yarım kiloluk kaşar peyniriyle,
Yaşama tutundu...

Anlamıştı yaşamının değerini,
Özgürlüğün anlamını tanımıştı.
Güzeldi yaşamak!
Güneş ışığında,
Mavi gökyüzünün altında,
Bir kerecik bile nefes almak doyasıya,
Bir ömre bedeldi...

Sonra
İçerdeki müebbet hükümlülerine
Umut ışığı olsun diye,
Bir dut ağacı dikti,
Hapishane bahçesinde,
Yatmakta olduğu
Koğuş penceresinin tam karşısına...

Her gün,
Dut ağacının büyümesini izledi,
Demir parmaklıkların arkasından,
Onu,
Çocuğu gibi sevdi hep uzaktan.
Artık büyüyordu,
İçindeki umut,
Sığmak bilmiyordu,
Dört duvar arasına...

Yıllar dışarıda su gibi akarken,
Zaman içeride durmuştu....

Sandıkçı Şükrü'yü hatırladı her gün,
Duvarlara kazınan yazılarda...
Sabahattin Ali'yi hatırladı,
Sinop kalesine vuran dalgaların hışırtısında!
Onu,
Bir, denizin dalgaları oyaladı,
Bir de dut ağacı...

Zaman geçip gitmişti,
Yıllar yılları kovalarken,
Sayılı günler tez bitmişti,
Şükretmişti yaratana,
Gün ışığına yeniden kavuştuğu için...
Ve onca yılları boşuna geçirmemişti,
Hayatı öğretmişti ona Sinop mahpushanesi,
Özgürlüğün ne anlam taşıdığını öğretmişti...

Dut ağacı büyüdü.
Meyvesini yedi,
Sinop kalesinin üzerine yolu düşen kuşlar!
Nice hükümlülere umut oldu,
Ve onları yaşama bağladı
Dut ağacının öyküsü...

Hiçte kısacık değilmiş,
Şu ömür denilen,
Yaşanmaya değer zaman.
Sinop mahpushanesini ziyarete geldi,
Yaşı sekseni aşarken...

Suskundu,
Mahkumların kokusunun sindiği,
Hücre duvarları...
Hüzünlü anılar dile geliyordu,
Asırların ötesinden...
Sonra,
Yaşlanan dut ağacına sarıldı,
Yaşanılan zaman,
Film şeridi gibi geçti gözlerinin önünden!
Yaşlı gözleri,
Dalıp gidiyordu,
Karadeniz'in kıyıları yalayan dalgalarına...
Geçmiş zamanın türküleri yankılandı birden
Hücrelerin demir parmaklıklı pencerelerinden...
"Sene üç yüz kırk bir, nefsi me uydum,
Sebe p oldu şeytan, bir cana kıydım"
"Başın öne eğilmesin,
Aldırma gönül aldırma"
Ağlıyordu,
Terk edilmiş zindan duvarları...

Titreyen elleriyle
Önce duvarları okşadı,
Yaşlı adam...
Sonra dut ağacına sarıldı,
Sinop kalesine son bir kez daha baktı
Yaşlı gözlerle.
Sonra birden kayboldu,
Güneşin batışıyla birlikte...
Adı... 'ydi...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/232402/dut-agaci.html>

DÜŞLERİM

Bir türkü söylemek istiyorum
Özgürlüğe dair!
Söyleyemiyorum...
Ezgiler boğazımda düğümleniyor.
Uyuyorum, uyanıyorum,
Hayra yoramıyorum
Gördüğüm düşleri,
Korkuyorum...

Eskiden güzel düşlerim olurdu
Geleceğe dair.
Çoban yıldızının ışığında,
Köye dönerdim sürülerimle.
Akşam olunca,
Yatağıma girdiğimde,
Korkutmazdı beni gecenin karanlığı.
Tüm insanların mutlu olduğu
Bir dünya kurardım sabahlara dek.
Zamanım olmazdı uyumaya...
Kimsecikler karışmazdı,
Kurduğum düşlere...

Benim düşlerim saftı
Çocukluğumda.
Giyotine gönderilmezdi Galileo
“Dünya dönüyor” dediği için.
Oysa öldürülmüştü
Düşlerime rağmen.
Ve
Dünya dönüyordu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/236385/duslerim.html>

DEYİŞ

İnsanlıktan hiçbir eser kalmamış,
Herkes ikiyüzlü, yalanlara bak.
HoŐgörüden nasiplenen olmamıŐ,
Zamanın sonudur, olanlara bak...

Ne dürüŐtlük kalmış, ne de doŐruluk,
Sanma ebediyiz, ömür bir soluk,
Karanlıkta ıslık çalar korkuluk,
Hayattan dersini, alanlara bak....

.....

Güvenilmez oldu, Őeyhe, derviŐe,
Dünya için ahiretin vermiŐe.
Şeytan bile ŐaŐar oldu bu iÇe,
Yoksulun hakkını çalanlara bak...

Kitap doŐru söyler, zamanın ahırđ,
Çekilmez oluyor, cahilin kahırđ,
Kendine uydurur, yaşanan asrı,
Sen insan olarak, kalanlara bak...

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/241042/deyis.html>

ÖMRÜM

Dikenli yollarında yürüdüm ömrün,
Yollar, kopuk kopuktu.
Güneşin türküsünü dinledim bir ömür boyu!
Zehirli örümceğin ağlarına takıldığım da oldu,
Yaşamın alacakaranlığında...

Hüzün dağları tuttu yolumu çoğu kez!
Adına "Kader" dediğimiz...
Bazen bir sis perdesi gibi dağıldığı oldu,
Bazen de acı bir zehir gibi sineye çektiğim...

Dönüp geriye baktığımda,
Yaşanılan bir uğultulu zaman kesiti
Ve
Ömrümün hüzünlü yollarını
Adımladığım ayak izlerimdi kalan.
Bir de rüzgarlarda uçuşan anılar,
Suların üzerine yazdığım umut türküleri....

Bayram Ali Bayram

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/245870/omrum.html>

KENTPARK AKŞAMLARI

Eskilerle yenilerin buluştuğu yerdir Kentpark...
Her köşesinde,
Gençlik dönemine yeni geçmekte olan gençler,
Özgürce sevişiyorlar
Yaşamın gerçeklerini umursamadan....

Beyinlere sadece erotizm enjekte edilmiş,
Gözler görmüyor yaşanılanları...
Oysa günün birinde sevişmeye bile zamanları olmayacak,
Kayıp gidiyor özgürlük yavaş yavaş,
Su yüzüne yazılan yazının silinip gitmesi gibi,
Onlar sevişmeyi özgürlük zannederken...

Yıllar öncesinde gençler yaşardı.
Geleceği yeniden kurmak için
Düşler kuruyorlardı...
Kimileri,
Yaşları büyütülerek idam edilmişti.
Düşünceleri ,
Ama doğru,ama yanlıştı...
Belki hataları vardı,
Önemli olan düşünememeleriydi....

Kentparkın ortasında küçücük bir yapay tepe,
Tepenin üzerinde,
Minyatür bir yel değirmeni,
Çağın Donkişotlarını anımsatıyor bana...
Ve gençler farkına varmadan
Yel değirmeninin,
Kim olduğunu bilmeden Donkişot'un,
Kendilerinden geçiyorlar
Beyinlerine enjekte edilen
Erotizmin ölüm sarhoşluğuyla....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/250331/kentpark-aksamlari.html>

YARINLARDA GÜZEL ŞEYLER OLACAK

Delinecek demirden dağlar,
Gün vuracak yüksek dağların arasından.
Dalga dalga çekilecek,
Gökyüzünü tutan kara bulutlar,
Yarınlar daha güzel olacak...

Daha çok seveceğim yaşamayı,
Gün geçtikçe büyüyor,
Yarınlara dair umutlarım.
Biliyorum,
Kabusun geride kalmakta olduğunu!
Adım adım
Yarınlara doğru ilerliyor zaman...

El ele vereceğiz,
Demirlerin eritildiği kutlu günde,
Yeniden doğuşun sevincini yaşayacağız,
Güneşin her doğuşuyla birlikte....
Koşacağız ardından,
Gök yeleli bozkurt'un,
Çağları aşacağız...

Orada birleşecek yürekler,
Karanlığın tarihe gömüleceği yerde...
Bitecek kula kulluk,
Orada yerle bir edilecek uçan saraylar,
Orada anlayacaklar bir hiç olduklarını,
Kendilerini Süleyman sananlar...

Umutluyum yarınlardan...
Bugünler yarınlara gebe,
Yarınlar da güzel şeyler olacak,
Yarınlarda güzel şeyler olacak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/256164/yarinlarda-guzel-seyler-olacak.html>

MASAL KAPILARI

Masal kapıları,
Ardına kadar açıldığında,
Gizemi çözülür masalların!
Masallar umut eker,
Küçücük yüreklere.
Yaşama sevinci verir...
Masalçı, gür ve titrek sesiyle;
“Açıl susam açıl!” diye bağırır,
Avaz avaz...

Ardına kadar açılır masal kapıları,
Kapıların arkası karanlık!
Masal kahramanları,
Pusuya yatar karanlığın içinde...
Gözlerinin korkunç parıltısı
Cehennem ateşi gibi alev alev...
Kapıların arkasında...

Açılan kapıya doğru koşar insanlar!
Mahşer yeri gibi!
Masalcının, “Kapan susam kapan”
Demesine gerek kalmadan,
Kendiliğinden kapanır masal kapıları!
Ve karanlık yutar,
Kapının ötesine geçen tüm insanları...

Açılan kapıların arkasındaki karanlık,
En sonunda masalçıyı da yutar...
Bir an sesi yankılanır
Çığlık gibi,
Gizemli karanlığın derinliklerinde!
“Açıl susam açıl...”
“Açıl susam açıl...”

Yarınlara,
Ne masal anlatılacak insanlar kalır,
Ne umutları,
Ne masal,
Ne de masalçı...

Masalçı,
Masal
Ve
İnsanlar,
Ve
Yarınlara,
Masal kapılarının ardında kalarak,
Masal olur,
Bir başka gezegenin insanlarına...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/258409/masal-kapilari.html>

İÇİMDEKİ IRMAK

Bir sessiz ırmak var içimde çağlayan,
Çocukluğumdan alır kaynağını.
Yaşanılan yılların
Hüzünlü ezgilerini taşır
Yorgun çağıltısında...

Döndürdüğü değirmen taşları,
Zamanı öğütür,
Bitimsiz sanılan ömürle birlikte...
Aşk, sevinç ve hüzün,
Sürüklenip dururken,
İçimde çağlayan sessiz ırmağın
Gizemli girdabında...

Yığıldıkça üst üste yaşamın ağır yükü,
Karanlıktan daha karanlık,
Kara bulutlar kaplar yaşamın ufkunu,
Geçit vermeyen karlı dağlar gibi...

İşte o zaman,
İçimde çağlayan sessiz ırmağın
Yorgun çağıltısında,
Bir ezginin nağmeleri yükselir,
Geçmişten bir ışık,dalga dalga....
Kurşun gibi işler,
Yaşamın ufkunu kesen,
Geçit vermez karanlık bulutlara...

Ve içimdeki sessiz ırmak,
Döndürür değirmen taşlarını!
Değirmen taşları,
Zamanı öğütür,
Gözyaşlarımı öğütür yaşam yolculuğunda!
Tutkularımı öğütür!
Umutsuzluğumu öğütür!
Karanlığı öğütür!
Beni öğütür...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/267148/icimdeki-irmak.html>

BU BİR SEVDAYSA EĞER

Bu bir sevdaysa eğer,
Düşmeli taşlı yollarına Anadolu'nun.
Yaz kış demeden,
Aşmalı dağları taşları!
Altın renkli buğday başaklarının
Nazlı nazlı salındığı
Uçsuz bucaksız ovaları geçmeli
Sıcak çökmeden önce...

Mola vermeli,
Sihirli suyundan ceylanların içtiği,
Gecesini gündüzüne katarak çağlayan,
Pınarların başında!
Sonra,
Yol kıyısında yalnız kalmış ağaçların
Serin gölgesinde uyumalı.

Geceleri, ay ışığında
Siyah mandaların çektiği kağnıların,
Geçmiş zamanlardan yankılanan,
Tekerlek gıcırtilarını dinlemeli,
Ezgilerin destanlaşan öykülerinde....

Yollarda Anadolu kadınları,
Çıplak ayaklı,
Bir devrin ağır yükünü sırtlanmış,
Onurlu başları dimdik!
Geceyi aydınlatan iri gözlerinde,
Ve ağladığını gizlemesini bilen
Gülen yüzlerinde,
Sevgiyi barışı kardeşliği görmeli...
Anadoluy'u görmeli...
Bu bir sevdaysa eğer,
İnan görmeğe değer....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/267816/bu-bir-sevdaysa-eger.html>

ÖYKÜ

Gökyüzünde küme küme bulutlar,
Efkırlı dağların öfkesini taşıır
Bir bahar sabahına!
Saçlarına tutunarak çağlayan ırmak,
Yaşamın öyküsünü anlatır,
Bozkırın susamış topraklarına....
Ve uyanır
Sevdalarını kefenleyerek,
Mezarlarında sessizce uyuyanlar!

Biliyorum
Bir daha geri gelmeyeceğini,
Ömürden çalınan yaşanmayan yılların...
Gökyüzündeki küme küme bulutlar,
Sevdiğini taşıırken dertli çobanın!
Doğudan batıya,
Kuzeyden güneye,
İnleyecek yanık kaval sesiyle,
Efkırlı dağlar!
Çağlayınca,
Bulutların saçlarına tutunan
Işık renkli ırmaklar,
Yerle bir olacak,
Yaşamın önüne çekilen utanç duvarları...

O zaman,
Güneşin gökyüzünde yükselişini,
Geceleri,
Gökyüzünü süsleyen yıldızların,
Bana ne kadar yakın olduğunu,
Özgürce izleyeceğim!
Sınırsız seveceğim seni.
Kimseler gem vuramayacak hayallerime,
Bitecek yok oluşun girdabındaki tutsaklığım!
Seni sevdikçe...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/279344/oyku.html>

PERİ KIZI

Pembe dudaklarından
Sessizce mırıldandığı bir masal şarkısının
Nağmeleri yükseliyordu,
Yarım yarım...
Buğulu gözlerinde hüznün,
Rüzgarlı dağlara doğru çevirmişti yüzünü,
Küçücük bir peri kızı...

Düşler dünyasından çıkagelmişti,
Belki de kovulmuştu,
Masaldaki sarayın bahçesinden...
Masaldaki yaşam acımasızdı!
Oradaki kral ve kraliçelerin
Kalpleri olmadığı için
Duyguları da yoktu...

Ellerinden,
Kanlı zindan duvarlarına çivilenen insanlar,
Vahşice öldürülüyorlardı.
Orada insanlığın onuru olmadığı için
İnsan olmanın anlamı da yoktu...

Bu yüzden,
Kaçmıştı masaldaki dünyasından.
Sevginin ve hoşgörünün hüküm sürdüğü
Başka bir dünya arıyordu kendisine,
Küçücük peri kızı...

Buğulu gözlerinde hüznün,
Dudaklarında masal şarkısı,
Rüzgarlı dağlara doğru çevirmişti yüzünü...
Gökyüzünde savrulan top top beyaz bulutlar,
Çok üzölmüşlerdi
Küçücük peri kızının durumuna....

Küçücük peri kızı,
El salladı rüzgarlı dağlara doğru.
Bir demet beyaz bulut,
Süzölerek indi yeryüzüne,
Alıp götürdü,
Rüzgarlı dağların üzerine.
Havada saçları savruluyordu dalga dalga,
Rüzgarlı dağlardaki özgürlüğe doğru uçarken...
Çok mutluydu...
Yenidünyasındaki yaşamından,
Umutluydu....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/281305/peri-kizi.html>

YİRMİ BEŞ KURUŞLUK MUTLULUK

Mutlu olmak çok ucuzdu eskiden!
Yirmi beş kuruşa mutlu olurduk...
Ortaokul yıllarında,
Kasabanın fırınından,
Kocaman bir çeyrek ekme ek alırdık.
Bayattı ama olsun....
Açlığını bastırmaya yeterdi...

Üç arkadaşlık,
Uzaktaki bir dağın yamacındaki köyden
Saatlerce yürüyerek gelirdik,
Kasabanın ortaokuluna.
Ayağımıza giydiğimiz
Trabzon imalatı lastik ayakkabı,
Deliniverirdi birkaç gün içinde...

Bazen çeyrek ekmeğİ borç alırdık,
Bir süre sonra biriken borcumuzu
Ödeyemeyince,
Yolumuzu değiştirerek
Kasabanın,
Başka bir semtinden geçerdik.

Aradan yıllar geçti!
Ben öğretmen oldum,
Arkadaşım Ahmet Polis,
Yılmaz İstanbul'da
Bir hastanede memur...

Yaz aylarında buluşur,
Borçlandığımız fırına gider,
Eski günleri anardık.
Yılmaz,
Kırk yıl önce yaşamını yitirdi.
Arkadaşım Ahmet ve ben,
Farklı illerde yaşıyoruz.

Yaşam sürecinde,
Ne kulu olduk paranın
Ne de tutsağı...
O kaçtı,
Biz kovaladık...
Hep köşe kapmaca oynadık...
Bir ömür boyunca,
Yetti bize,
Yirmi beş kuruşluk mutluluk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/283754/yirmi-bes-kurusluk-mutluluk.html>

RESİMDEKİ KADIN

Fırtına sonrasının durgunluğu vardı
Buğulu, iri dolgun gözlerinde...
Geçmişini yaşıyordu,
Kağıt üzerinde durdurulan zaman kesitinde.

Yaşamın gerçeğiymiş geçmiştense kalan iz.
Dinen fırtına,
Bir yıkıntı bırakmıştı geride.
Alıp götürmüştü mutluluğa dair düşlerini,
Yaşanacak zamanı olmadığını düşünüyordu;
Günün bittiğini anlatan,
Kararan ufka bakarak...

Bir ömrü sığdırmıştı,
Şakaklarında donan bir damlacık gözyaşına...
Durdurulan zamanın dışındaydı,
Yıpranmış bir kağıt parçasının üzerinden yükselen,
Siyah beyaz kahkahalar!
Ve
Resimdeki kadının bakışı,
Yaşamın gizemini anlatırken,
Yeniden akmaya başlayan gözyaşları,
Şakaklarında donuyordu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/290790/resimdeki-kadin.html>

DÜN DEN SONRA

Gökyüzü mavi mi?
Mor mu?
Anlayamıyorum rengini!
Güvenemiyorum maviliğine,
Akşamın morluğuna,
Sabahın kızılığına...
Güneşin doğuşu bile yalancı...
Zamansız bahar gibi!

Dağlara güvenirdim Köroğlu gibi...
Sığınacak kale bildiğim,
Arkamda güç bildiğim,
Ak saçlı ihtiyar dağlar;
Sus pus olmuş,
İçine gömmüş hüznünü...

Geceler kalleş,
Kini varmış geçen zamanlardan düne...
Yollarda adım başı tuzak!
Yıldızlar kayıyor birer birer gökyüzünde,
Yok oluyor, uzayın kozmik karanlığında...
Ve sabah olmadan,
Siyah bir tül perdelerken karanlığı,
Yalancı olduğunu anlıyorum,
Güneşin doğuşunun,
Dünden sonraki güne...

Nehirler çağlamıyor,
Suları buz tutmuş,
Taş kesilen yürekler gibi,
Durdurmuş akışını.
Sanki başlangıcındayız buzul çağının...

Unutulmuş ağıtlar,
Kaybolan bir boyutta!
Ağlayan toprakları,
Şehitler teselli ediyor
Özgürlüğe veda ederken insanlar...

“Aydın” sözcüğü,
Anlamını yitirdiği için,
Sözlükten silinmiş.
Yerini,
Anlamını bilmediğim,
“Yalakalık ve dalkavukluk” sözcükleri almış.

Ve dünden sonra,
Örümceğin ağında sevişirken
Akrep ile yılan!
Akrebin kiskacında,
Kin kusuyor yalan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/297506/dunden-sonra.html>

BÜYÜMELİ ÇOCUKLAR

Yalçın kayalıkları vuruyor,
Okyanusun azgın dalgaları...
Dağları dövüyor soğuk rüzgarlar,
Kayboluyor çakan şimşekler,
Stratüs bulutlarının katmanlarında!
Gün ışığı tedirgin,
Vakit akşamüzeri...

Yorgun kanatlarını
Soğuk rüzgarlara bırakan boz kartallar,
Kayboluyorlar birer birer gözden!
Ölümü göze alıyorlar,
Tutsaklığa karşı koymak için...
Sadece bir kez ölüyorlar!

Acele etmeli!
Acele etmeli!
Hey duyabiliyor musun yerin sesini!
Kıyamet koptu kopacak!
Uçurtmaları özgürlüğe bırakmalı çocuklar,
Büyümel, gün bitmeden önce!
Büyümel...

Karanlık mağaralarında,
Geceyi bekliyor yarasalar!
Bu yüzden acele etmeli.
Gün bitmeden önce,
Uçurtmaları rüzgarlara bırakmalı çocuklar.
Büyümel!
Büyümel!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/298338/buyumeli-cocuklar.html>

YÜREKLER VE SEVDALAR

Sevdaları kadar büyüktü yürekleri.
Yürekleri,
Önce birer top ateşti,
Dağ başlarında tek tek yanan!
Sevdaları ateşten gömlek...

Sonra sevdaları büyüdü,
Dağlardan yüce,
Vatan kadar kutsal!
Tek vücut oldu kocaman yürekleri,
Sevdaları kadar büyüdü.

Ateşten gömleği giydiler,
Vatan toprağının dört bucağında...
Gökteki yıldızların,
Pembe ışıklarını hissettiler
Kutsal vatan topraklarında,
Secdeye varan alınlarında...

Şaha kalkan yürekleri,
Büyüyen sevdaları,
Şafakla birlikte doğdu yeniden
Bir destanın içinden...

Biliyor musun?
Düşman yine pusuda!
Sınır tanımıyor,
Bir asra sığdıramadıkları kinleri...
Hava puslu...
Sular bulanık!

Bir ses çağırıyor,
Varoluş destanından
Duyuyor musun?
Çağlara hükmeden bir ses!
Karakalpaklı, gök yeveli
Bozkurt'un sesi!
Demirden dağları,
Eritmeye çağırıyor...
Demirden dağları,
Eritmeye çağırıyor...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/306975/yurekler-ve-sevdalar.html>

İÇİMDEKİ SES

Sürükleniriz bilinmez bir süreçte,
Gizemli senfoninin,
Evrende yankılanan nağmelerinde...
Gürültüsüdür hissedilen,
Yaklaşmakta olan kozmik sınırsızlığın!
Duyabiliyorum öfkesini...

Durdurmalı saatleri,
Sevmeli, sevişmeli,
Akşam duasına başlamadan,
Gün batımına doğru kanat açan kuşlar!
Yeniden çizmeli düşleri,
Yaşamı yansıtan aynalara...

Uzayda yuvarlanırken yer küre,
Tutunmalı bir dağın yamacına,
Toroslardaki sedir ağaçları,
Karadeniz dağlarındaki ladin,
Ya da Uludağ eteklerindeki,
Asırları kat etmiş çınarlar gibi...
Tanığı olunmalı tüm zamanların,
İşlenilen günahların, sevapların...

Zaman varken yakarmalı,
Sonsuzlukların sahibine!
Açılan avuçları kapatırken,
İçine almalı karanlığı,
Yüreğin aydınlığıyla aydınlatmalı,
Güneşin batışından sonraki zamanı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/310353/icimdeki-ses.html>

GECE YARISI DENİZ VE FIRTINA

Bir eli gecenin yarısını tutarken,
Bir eli güneşi çağırıyordu!
Dingin bir denizde,
Sabahı karşılamadan önce
Yok olurken yakamozlar...

İntikamını almaya çalışıyordu fırtına,
Ay ışığının tedirgin sessizliğinden!
Rüzgar sert eserken,
Yağmur,
Denizin derinliklerinden su yüzüne çıkan
Cılız umutları,
Yeniden sulara gömüyordu...

Uyanan kara toprak,
Yaban gülünün kanayan yüreğinde,
Üretkenliğinin umudunu taşıyordu,
Yaşamın bir başka boyutuna...

Gidenler,
Bir daha geri dönemiyordu,
Karanlığın anaforundan...
Başları dimdik,
Ve sessizce
Ve onurlarıyla
Gözden uzaklaşırken kahramanlar,
Umutsuzluğa doğru,
Kanat çırpmaya hazırlanıyordu günler...

Gecenin yarısından sonra,
Önce dalgaları okşadı kıyıdaki adam...
Sonra
Öfkesini dindirdi,
Avuçlarının içine aldığı fırtınanın...
Sabah olduğunda,
Göz bebeklerinde parılıyordu,
Güneşin doğuşu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/317228/gece-yarisi-deniz-ve-firtina.html>

SÖYLEYİŞ

Yiğidin bağına bir ateş düşse,
Alev biter, köz bırakır geriye.
Öldü diye akbalar üşüşse,
Bir yaralı öz bırakır geriye.

Kurşun yese akmaz, gözünün yaşı,
Düşman karşısında, eğilmez başı.
Öldürür namerdin, ufacık taşı,
Söylenecek söz bırakır geriye...

Vakti olmaz ağlamaya gülmeye,
Razı olmaz, yaşamadan ölmeye,
Işık olup karanlığı delmeye,
Gören bir çift göz bırakır geriye...

Yollar uzadıkça, yolcu yorulur.
Yolculuk bitince, günler durulur.
Güneş doğmayınca hesap sorulur,
Kararlı bir yüz bırakır geriye...

Elbet su uyur da düşman uyumaz,
Derler, "anlayana sivrisinek saz"
Anlamazsan eğer,"davul zurna az"
Gerçek yiğit, iz bırakır geriye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/321418/soyleyis.html>

BİR KIŞ RÜYASI

Derinden bir mey sesi,
Yüreğime işliyor...
Yanık bir Erzurum türküsünün ezgisi,
“Huma kuşu yükseklerden seslenir.”
Bayburtlu Binali Selman olduğunu anlıyorum
Ezgiyi seslendirenin...

Sonra
Bildik bir dağın doruğunu aşan,
İnce bir yolda buluyorum kendimi...
Zaman geriye işlemiş,
Birinci dünya savaşı sonu!
İnsanlar cephelerde ölmüş,
Dağları hüzün bulutu tutmuş,
Güneş solgun vuruyor yeryüzüne...

Hemen iki kız çocuğu beliriyor yanımda,
İkisi de kızıl uzun saçlı,
Saçları arkadan örülmüş,
Biri daha küçük,
Diğeri,
On bir on iki yaşında...
Kimsesiz kaldıkları için
Dağlara sığınmışlar...

Yürüyoruz dağ yolunda,
Nereli olduklarını soruyorum,
Türkmen lehçesiyle,
“İranlı olduklarını” söylüyorlar...

Yaşadığımız güne dönüyorum yeniden...
İki küçük kızı anımsıyorum hüzünle!
Kurtuluş savaşının bittiğini düşünürken,
Yeniden iki küçük kız geliyor
Gözlerimin önüne!
Uzun kızıl saçlı,
Kimsesiz...

İki küçük kızın soyundan,
Kimlerin gelip geçtiğini,
Vatanları uğruna ölmüş olabileceklerini
Hayal ediyorum...
Soyundan olan kişilerin,
Nerede yaşadıklarını düşünürken,
Hüzünleniyorum...

Uyandığımda,
Yüreğimde derin bir sızı,
Kulaklarımda,
Mey sesinden “Huma kuşu” türküsünün ezgisi...
Gözlerimin önünde,
İki kız çocuğu,
Kızıl saçları örgülü...

Gözlerimden damla damla süzülen yaşlar,
Uzun bir sürecin
Hüznünü yazıyordu,
Yüzümdeki çizgilere...
Yaşanılanların,
Asırlık öyküsüydü,
Kısacık bir uykudaki düşte,

Sabaha karşı gördüklerim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/323400/bir-kis-ruyasi.html>

HATIRLA

Benim doğduğum köyde,
Taş basardı bağırlarına analar...
Ninniler yankılanmazdı gecelerin karanlığında!
Ağıtlar ürperirdi
Yangın düşen bağırkların hüznünden...

Korkuyu ve çaresizliği unutturmuştu,
Bir yandan yolları kesen düşmanlar,
Bir yandan köyleri basan eşkiyalar
Korkusuzluğu egemen kılmıştı yüreklere...

Uğultulu bir zaman sürecinde,
Yeniden dirilişin destanı kazındı
Dağların yamaçlarına!
Fırtınanın son bulutu,
Çekilip gitti gökyüzünden...

Batmamak üzere,
Samsundan doğan Güneş,
Demirden dağları eriterek,
Tarih girdabından,
Yeniden Türk yurduna çıkışın,
Şanlı destanını yazdırdı,
Geleceğe doğru akıp giden
Sonsuz bir sürece...

Bu destan,
Onurlu bir Ordu milletin destanıdır...
Senin,
Benim,
Bizim destanımızdır...
Bu destan,
Özgürlüğün ve bağımsızlığın destanıdır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331854/hatirla.html>

OZANCA DEYİŞ

Yeryüzüne küsmüş, güneş doğmuyor.
Kendi öz yurdunda tutsaktır dağlar.
Bahar uzaklarda, yağmur yağmıyor,
Efkarından gazi nehirler ağlar...

Kükreyen arslana, yakışmaz ölüm,
Onu kurşun değil, öldürür zulüm...
Susarsa seherde öten bülbülüm,
Bil ki viran olur, o zaman bağlar...

Ölmeyen yığıde mezar kazılmaz,
Kin, öfke, mazluma merhamet kılmaz!
Zalimden geriye, saray, taç, kalmaz,
Hepsi yalan olur, geçince çağlar...

Ozanca'yım Hakka doğrudur özüm,
Sözden anlayana, öğüttür sözüm.
Gün gelir baharı, görürse gözüm,
"Gümüş dere" durmaz, yeniden çağlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/332823/ozanca-deyis.html>

HORON

Horona tutuşur bizim uşaklar,
Karadeniz gibi coştuğu zaman...
Yařlanıp dűőse de saçına aklar,
Hele bir bak sabrı taştığı zaman...

Kemençeci tele vurunca yayı,
Peş peşe çevirir, bin bir gaydayı.
O zaman oynatır, bűtűn dűnyayı,
Dalgalar dağları aştığı zaman.

Farklı oynansa da aynı ۆzűnde,
Özlem vardır tűrkűsűnűn sűzűnde.
Korku olmaz, uřakların gűzűnde,
Horonla askere koştuğu zaman...

Halaylar, horonlar, barlar el ele,
Oynanır milletçe, gűnűl gűnűle.
Bile ۆzűlűrűz, gűleriz bile,
Toprađın tűrkűsű, dűřűnce dile,
Bin yıldan bin yıla aştığı zaman...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/340426/horon.html>

ÖYLE BİR GECE Kİ ZAMAN

Öyle bir gece ki zaman,
Yılan zehrini kusuyor,
Ölü geceye doğan ay ışığına.
Yıldızlar, karanlığın öte ucunda
Kaybolurken birer birer,
Örümcekler ağlarını örüyor,
Tutsak etmek için güneşi...

Kartalların yasını tutarken ihtiyar dağlar,
Geceye çakan mor şimşekler,
Kara sevdalıların ölümünü anlatıyor,
Ölü gecenin karanlığında çağlayan nehre...

Güneşe doğru akarken bütün nehirler
Aydınlatmak için ölü gecenin karanlığını.
Gözler kör,
Ne yakını görebiliyor, ne de uzağı!
Duyamıyor kulaklar,
Tarihin, yaşanmayan zamanından gelen,
Tarihin bir başka devrine koşan ayak seslerini...
Duymuyor...

Öyle bir gece ki zaman,
Ölü toprağı gibi çökmüş insanların üzerine.
Ölüm uykusunda uyuyanlar,
Uyanamıyor,
Uyanamıyor,
Uyanamıyor...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/350363/oyle-bir-gece-ki-zaman.html>

GÜNLER GEÇERKEN

Günler geçip gidiyor,
Deniz rüzgarlarında yüzen
Beyaz martıların çığlığında...
Geçmiş zaman yaşanırken yeniden,
Enginlere yelken açan balıkçının ıslığında...
Bil ki seni arar gözlerim,
Kurduğum düşlerin derinliklerinde.

Sular,
Dağların yamaçlarından çağlarken özgür,
Hırçınlığı dinerken ovalarda, üzgün...
Denizlerde tutsak...
Zaman uykuda,
Dingin sularında denizin...
Zamanın bilinmeyen bir kesitinde,
Kaybolur yaşama dair izler...
Mavi şimşekler çakarken
Gökyüzünde yarışan karanlık bulutlarda,
Ürpertiyle uyanır ansızın,
İsyankar çığlıklarıyla martıların...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/356403/gunler-gecerken.html>

GEÇEN GÜNLERE DAİR

Günler geçip giderken,
Rüzgarlarda yüzen beyaz martıların,
Kıyameti çağrıştıran çığlığında...
Geçmiş zaman yaşanır yeniden,
Enginlere yelken açan balıkçının ıslığında!
Seni arar gözlerim,
Fırtınaya tutulan düşlerimin derinliklerinde,
Ne martıların çığlıkları,
Ne balıkçının ıslığı iz bırakır,
Geçip giden günlerin her hangi bir anında...

Sular,
Dağların yamaçlarından çağlarken özgür,
Hırçınlığı dinerken ovalarda,
Üzgün,
Denizlerde tutsaktır.
Ölüm uykusundaiken zaman,
Dingin sularında denizin...

Mavi şimşekler çakar,
Gökyüzünde yarışan bulutlarda...
Ürpertiyle uyanır ansızın,
İsyan eder yaşamın gerçeklerine.
Uçurum olur önünde,
Denizin azgın dalgaları...
Girdabında yutar yaşanan zamanı,
Ve iz bırakan anıları...

Fırtınalar dindiğinde,
Ne martılardan bir iz kalır geriye,
Ne de kıyameti çağrıştıran çığlıklarından...
Balıkçı döner,
Geçmiş zamanı anımsatan ıslığı dudağında,
Umudu anlatır,
Yeni doğan günle birlikte,
Fırtına sonrasına...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/365302/gecen-gunlere-dair.html>